ನೈತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ
ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು

ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ ?

ಮನುಷ್ಯರು ವೋಡ್ಕಾ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ, ಬೀರ್, ಹಷೀಷ್, ಅಫೀಮು ತಂಬಾಕು ಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ; ಈಥರ್ ಮುಂತಾದ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಪ್ತಿ ಕಾರಕಗಳನ್ನೂ, ಮಾರ್ಫಿಯ ಮುಂತಾದ ನಿದ್ರೌಷಧಗಳನ್ನೂ ಬಳಸುವುದೂ ರೂಢಿ ಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಈ ಮಾದಕಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿವರಣೆ ಏನು? ಈ ಪದ್ಧತಿ ಶುರುವಾದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದೇಕೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು? ಈಗಲೂ ಅದು ವಿವಿಧ ನಾಗರಿಕ, ಅನಾಗರಿಕ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ವೋಡ್ಕಾ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ, ಬೀರ್ ಸಿಕ್ಕದ ಬಳಿ ಅಫೀಮು, ಹಷೀಷ್ ಮುಂತಾದುವು ಇವೆ; ತಂಬಾಕಂತೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ; ಹೀಗಾದದ್ದೇಕೆ?

ಜನರಿಗೆ ಈ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ ಬಂದದ್ದಾದರೂ ಏಕೆ? 'ನೀನು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನೇಕೆ ಕುಡಿಯುವೆ? ಈ ಚಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ನೀವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ. ಅವನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: 'ಓ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯದವರೇ ಇಲ್ಲ, ಅದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟ;' ಅದು ತನಗೆ ಗೆಲುವನ್ನು ತರುವುದೆಂದೂ ಅವನು ಸೇರಿಸ ಬಹುದು. ಮದ್ಯಪಾನ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ ಎಂದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಯೋಚನೆಮಾಡದ ಕೆಲವರು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಆರೋಗ್ಯಕರವೆಂದು, ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕವೆಂದು (ಅಂದರೆ, ಎಂದೋ ನಿರಾಧಾರವೆಂದು ರುಜುವಾತಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು) ತಮ್ಮ ವಾದಪುಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಸೇರಿಸ ಬಹುದು.

'ನೀನು ತಂಬಾಕನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀಯೆ? ಈ ಚಟ ಎಂದಿನಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು? ಈಗಲೂ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ನೀವು ಧೂಮಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, ಅವನಿಂದ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ; 'ಎಲ್ಲರೂ ಧೂಮಪಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊತ್ತುಕಳೆಯಲು ಅದು ನನಗೆ ಬೇಕು.'

ಅಫೀಮು, ಹಷೀಷ್ ಮುಂತಾದುವನ್ನೂ ಇತರ ನಿದ್ರೌಷಧ ಸುಪ್ತಿಕಾರಕಗಳನ್ನೂ ಬಳಸುವವರು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ

ಕಡೆದು ತೆಗೆದರೆ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ: 'ಹೊತ್ತುಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಗೆಲುವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಸುತ್ತಿರುವರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ'. ಹೊತ್ತುಕಳೆಯುವುದೇ,

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲುವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೇ, ಎಲ್ಲರ ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವೂ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಟ್ಟಾಡಿಸುವುದರಿಂದ, ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕುವುದರಿಂದ, ರಾಗಾಲಾಪನೆಯಿಂದ, ಪೀಪಿ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕ್ಷಮ್ಯವೂ ಆದೀತು; ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಪವ್ಯಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಅಗಾಧ ಶ್ರಮವೂ ಹಣವೂ ವೆಚ್ಚವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಒದಗುವುದಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾಕು, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ, ಹಷೀಷ್, ಅಫೀಮುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರು ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಟಾಟೆ, ಗಾಂಜಾ, ಗಸಗಸೆ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ತಂಬಾಕು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು). ಇವು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೆಂದೂ, ಅನರ್ಥಕಾರಕವೆಂದೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು; ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ರುಜಿನಗಳಿಂದ ಸತ್ತವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಈ ದುಶ್ಚಟಗಳಿಂದ ನಾಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೊತ್ತುಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಗೆಲುವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಲಿ ಈ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲಾರರು.

ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾಪ್ರೀತಿ; ಇದೊಂದು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೂ ಅವರು ವೊಡ್ಕಾ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ, ಬೀರ್, ಅಫೀಮು, ಹಷೀಷ್ ಮತ್ತು ತಂಬಾಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಸುರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹಣದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಡಮಕ್ಕಳ ಹಸಿವನ್ನು ತಣಿಸಬಹುದಿತ್ತು; ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ದುಸ್ಸಹ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಯಾರನ್ನಾಗಲೀ 'ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಸಾರದ ಕೊರತೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಹೆಚ್ಚೋ, ಅಥವಾ ನಿನಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸುವ ಚಟಗಳು ಹೆಚ್ಚೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವನು ಮೊದಲನೆಯದನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ತಾನೂ ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹರ್ಷದಾಯಕವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ಕೇವಲ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಲಾಗಲೀ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೆಲುವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲೀ ಅವನು ಹಾಗೆಮಾಡಲಾರನೆಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಬಲಕಾರಣವಿರಲೇಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು-ನನ್ನ ಓದಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಇತರರನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಮೊದಲಿಗೆ ಮದ್ಯಪಾನ, ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದಲೂ – ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಬಹುದು.

ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಹಲವೇಳೆ ತನಗೆ ಇಬ್ಬಗೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರುವುದು ಹೊಳೆಯಬಹುದು: ಒಂದು ಕುರುಡಾಗಿದ್ದು ಭೌತಿಕ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ತೆರೆದಿದ್ದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುರುಡಾದ ಪಶು ಚೇತನವು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ, ನಿದ್ರಿಸುತ್ತದೆ, ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಚಲಿಸುತ್ತದೆ, ಕೀಲಿಕೊಟ್ಟ ಯಂತ್ರದಂತೆ. ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೇತನವು, ತಾನು ಪಶು ಚೇತನದೊಂದಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸ್ವತಃ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವು ದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಪಶುಚೇತನದ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದು ಒಂದುಗೂಡುತ್ತದೆ; ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಾಕ್ಷೀಚೇತನವನ್ನು ನಾವು 'ಉತ್ತರಮುಖಿಯಸೂಚಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಅದರ ಒಂದು ತುದಿ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೂ ತಿರುಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾನೂ ತನ್ನಸೂಚಿಯೂ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿರುವವರೆಗೆ, ಅದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅದೃಶ್ಯವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಬೇರೆಬೇರೆ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗಲೇ, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಗೋಚರವಾಗುವುದು

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೇತನವು–ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ' ಎನ್ನುವುದು ಇದನ್ನೇ–ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಒಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಅಧರ್ಮವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ನಮಗೆ ಅದಿರುವುದೇ ತಿಳಿಯುವು ದಿಲ್ಲ; ಅದರ ಒಲವು ಎಂದೂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೇ ಹೊರತು ಅಧರ್ಮದ ಕಡೆಗಲ್ಲ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸೂಚನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಾವು ನಡೆದಾಗಲೇ ನಮಗೆ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೇತನದ ಇರುವಿಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಪಶುಚೇತನವು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸೂಚನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಆಗಲೇ. ತಾನು ತಪ್ಪುದಾರಿ ಹಿಡಿದುದರ ಅರಿವು ನಾವಿಕನಿಗೆ ಉಂಟಾದಕೂಡಲೇ ಅವನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲಾರ. ಚಾಲಕಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸಲಾರ, ಪಟವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲಾರ; ಅವನು ಆಗ ತನ್ನ ಯಾನದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಉತ್ತರಮುಖಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ತಾನು ತಪ್ಪು ಹಾದಿ ಹಿಡಿದೆನೆಂಬ ಅರಿವನ್ನೇ ಪೂರ್ತಿ ಅಳಿಸಿಹಾಕಲು ತೊಡಗು ತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ಪಶುಚೇತನವೂ

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕು ಹಿಡಿದಾಗ, ಅವನ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇಲ್ಲವೇ, ತನ್ನ ಪಶುವೃತ್ತಿಯ ತಪ್ಪನ್ನು ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಡೀ ಮಾನವ ಜೀವಿತದ ಕ್ರಿಯಾಪರಂಪರೆಗೆ ಇರುವುದು ಎರಡೇ ಮಾರ್ಗ: ಮೊದಲನೆಯದು ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ತನ್ನ ಎಂದಿನ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು.

ಕೆಲವರು ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಎರಡನೆಯದನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮಗಿರುವ ಸಾಧನ ಒಂದೇ; ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಕಸನ – ತನ್ನ ಒಳಬೆಳಕನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಕಾಣ್ಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ, ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ನಿರ್ದೇಶನ ಗಳಿಗೆ ಮುಖಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಎರಡು ಸಾಧನಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಬಾಹ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು ಆಂತರಿಕ. ಬಾಹ್ಯಸಾಧನವು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸ ದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಹವ್ಯಾಸಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಸಾಧನವು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ನೋಡದಿರಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಜ್ವಲವಾದ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದು, ಕಣ್ಣಿಗೂ ಆ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ತಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲೀ ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಆದೇಶಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ವಿವಿಧ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಸನ ಕ್ರೀಡಾ ವಿನೋದಗಳತ್ತ ಹರಿಸುವುದು. ಬಾಹ್ಯವಿಧಾನ; ಎರಡನೆಯದು, ಅದಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಧೀಂದ್ರಿಯಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಯಾರಲ್ಲಿ ನೈತಿಕಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಂದವೋ, ಮಿತವೋ, ಅವರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಕಾರಣವೇ ಬಹಳ ಸಾಕಾದೀತು: ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೈತಿಕಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಹಲವೇಳೆ ಈ ಬಾಹ್ಯಕಾರಣವೊಂದೇ ಸಾಲದು.

ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯಸಾಧನವೇ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಹಿತವಚನಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ವಿರಸವುಂಟಾದಾಗ, ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಲಾರದು.

ಆದರೆ ಈ ವಿರಸದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಕಿ, ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಜನರು ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಷವೂಡಿಸಲು ಆಂತರಿಕ ಸಾಧನವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅಂದರೆ, ಅದರ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಂತೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಪುನರ್ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ವಿರಸದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇದ್ದರೂ ಹಳಸಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ಕೊಡುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದಿನಂತೆ ತಾನು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸಾಧನವಾದ ಧೀಂದ್ರಿಯವನ್ನೇ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಿಷಹಾಕಿ ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನೋಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾವು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆ.

2

ಹಷೀಷ್, ಅಫೀಮು, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಮತ್ತು ತಂಬಾಕುಗಳ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪೀ ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣ–ಅವುಗಳ ರುಚಿಯಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅವು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಆಮೋದ ವಿನೋದ ಲವಲವಿಕೆಗಳೂ ಅಲ್ಲ; ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ.

ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆಗ ಕೆಲವರು ಚಾಲಕರು 'ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ತಲೆತಗ್ಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಅಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಅಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇಸುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಕುಡಿತದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಪ್ಪೆಂದು ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯರು ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಡಗಿದೆ: 'ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ತಾವು ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಪೇಚಿನಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ'; ಅಥವಾ 'ತಮ್ಮ ಪಶುಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ, ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪೂರ್ವಕ್ರಮವಾಗಿ'.

ಬುದ್ಧಿನೆಟ್ಟಗಿರುವವನು ಹಾದರಗಿತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಹೇಸುತ್ತಾನೆ, ಕದಿಯಲು ಹೇಸುತ್ತಾನೆ, ಕೊಲೆಮಾಡಲು ಹೇಸುತ್ತಾನೆ; ಕುಡಿತದ ಅಮಲೇರಿದವನು ಇವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೇಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಯಾವುದನ್ನು

ಹೀನಕೃತ್ಯವೆಂದು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದಿರುವವನು ಮತ್ತು ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ವೃದ್ಧೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಅವಳ ಆಶ್ರಿತನಾಗಿದ್ದ ಅಡುಗೆಯವನು ಕೊಲೆಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗಿ ಇವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಕೃತ್ಯ ನಡೆದ ದಿವಸ ಇವನು ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕಳಿಸಿದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ಇವನು ಚೂರಿಹಿಡಿದು ವೃದ್ಧೆಯ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು; ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿನೆಟ್ಟಗಿರುವಾಗ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು; (ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿರುವವನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಸುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲವೆ?), ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಮೊದಲೇ ತಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎರಡು ಲೋಟ ವೊಡ್ಕಾಕುಡಿದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು; ಮುದುಕಿಯ ಕೊಲೆ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಹೀಗೆಯೇ; "ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುಡಿ".

ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಅರೆಪಾಲು ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿಯೇ. ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರೂ ಸುಮಾರು ಕುಡಿದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸಕ್ಕಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವವರು ಅದನ್ನು ಅಡಗಿಸಲೆಂದೇ ತಾವು ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜತೆಗೆ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ತಮಗಿರುವುದರಿಂದ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಇತರರಿಗೂ ಮತ್ತುಬರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಆ ಇತರರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅಂದರೆ ಅವರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇತರರಿಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿ ಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವ ಯೋಧರಿಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸುವುದು ರೂಢಿ. ಸೇವಾಸ್ಟಪೋಲಿನ ಮೇಲೆರಗಿದ ಫ್ರೆಂಚ್‌ಯೋಧರೆಲ್ಲರೂ ಕುಡಿದಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡಾಗ ವಿಜಯೀ ಯೋಧರು ಅಲ್ಲಿರುವ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರಾದ ಮುದುಕರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಹಿಂದೆಗೆದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಸಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಕೃತ್ಯದ ಕಾರಣ ದಿಂದಾಗಿ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದುಂಟು. ನೀತಿಗೆಟ್ಟ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರೇ ಮತ್ತುಬರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ವಶವಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಕಳ್ಳಕಾಕರೂ ದರೋಡೆಗಾರರೂ ಹಾದರಗಿತ್ತಿಯರೂ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಲಾರರು.

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆ. ಕೆಲವು ಅನೀತಿಯುತ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ದಮನಮಾಡುವುದೇ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣವೆಂದೂ, ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸುತ್ತವೆಂದೂ, ಬುದ್ಧಿವಿಕಲ್ಪವಾದವನು ಮಾಡಬಲ್ಲಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಗಿರುವ ಯಾವನೂ ಒಂದರೆ ನಿಮಿಷವೂ ಯೋಚಿಸಲಾರನೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು, ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕಳವು, ಕೊಲೆ, ನಿಯಮೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸದಿರುವಾಗ, ಯಾವುದೋ ಘೋರ ಕೃತ್ಯದ ತರುವಾಯವೇ ಈ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸದಿರುವಾಗ, ಇವು ಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು ಅಪರಾಧಿಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರದವರೂ ಆಗಿರುವಾಗ, ಮತ್ತು ಅಂಥವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾ ಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮಂತ ರಷ್ಯನರು ಊಟಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಒಂದು ಲೋಟ ವೋಡ್ಕಾವನ್ನೂ ಊಟದ ಜತೆಗೆ ಒಂದು ಲೋಟ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನೂ ಸೇವಿಸುವುದು; ಫ್ರೆಂಚರು ಅಬ್ಸಿಂಥೆಯನ್ನೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಪೋರ್ಟ್‌ವೈನ್ ಮತ್ತು ಪೋರ್ಟರನ್ನೂ, ಜರ್ಮನರು ಲಾಜರ್–ಬೀರನ್ನೂ ಚೀಣೀಯರು ಮಿತವಾಗಿ ಅಫೀಮನ್ನೂ ಸೇವಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಧೂಮಪಾನಮಾಡುವುದು-ಇವೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಮೋಜಿಗಾಗಿ; ಯಾರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೂಢಿಗಾಗಿ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಕಳುವು, ಕೊಲೆ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಕುಚೇಷ್ಟೆಗಳೂ ಹುಚ್ಚಾಟಗಳೂ ನಡೆಯಬಹುದಷ್ಟೇ- ಅವು ಅನೈಚ್ಛಿಕ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಹೊರತು ಅಮಲೇರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದವಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಇಂಥವರಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಯನ್ನು ದಮನಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆ ಯಿಂದ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಟವಿರುವವರ ಜೀವನವೂ ಬಲು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದೂ, ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಾಗಲೂ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದೂ ನಂಬುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಮಸಿಹಿಡಿಯದೆಂದೂ ನಂಬುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಅಥವಾ ತಂಬಾಕಿನ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಕೆಡುವುದು; ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡದಿದ್ದಾಗ ಯಾರು ತನ್ನೊಂದು ದುಷ್ಕೃತಿಗೆ ಹೇಸುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಅವನೇ ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಸದಿರುವುದು; ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ –(ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಲಘುವಾಗಿರಲಿ) – ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮಾದಕವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು; ಇವು ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಸೇವಿಸುವುದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುದಿನವೂ ಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮದ್ಯವನ್ನೂ ತಂಬಾಕನ್ನೂ ಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದು, ಮತ್ತುಬರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು–ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ದಮನಕ್ಕಲ್ಲ, ಕೇವಲ ರುಚಿಗಾಗಿ. ಮೋಜಿಗಾಗಿ ಎನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೂ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಅದೇ: ಮೊದಲು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಮಂಕಾಗಿಸುವುದು. ನಾವು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದರೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ನಿಷ್ಪಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ದಮನಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ; ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳ ಗಾಗಿ ಕೊಲೆ, ದರೋಡೆ, ಮತ್ತು ಇತರ ಶಾಸನೋಲ್ಲಂಘನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗಲೋ ಆಡಬಾರದ ಮಾತು ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗಲೋ, ಬರಬಾರದ ದುರಾಲೋಚನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಗಲೋ ಇದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರ, ದರೋಡೆಕಾರರ ಮತ್ತು ಹಾದರಗಿತ್ತಿಯರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲೂ, ದಮನಮಾಡಲೂ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಖಂಡಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರಿಗೂ (ಹೊರಗಿನವರು ಇವನ್ನೇ ಸೂಕ್ತ, ಸಭ್ಯವೆಂದು ಕರೆದರೂ) ಅವು ಅಷ್ಟೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ-ಅದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಲಿ, ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಲಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿರಲಿ ನಿತ್ಯರೂಢಿಯಾಗಿರಲಿ, ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿರಲಿ ಕೆಳವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿರಲಿ–ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಕಾರಣ: ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಜೀವನ ಪಥಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ನಡುವಣ ವಿರಸವನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಅಡಗಿಸಿ ಕೂರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೆ.

3

ಎಲ್ಲ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅತೀವ ಅಪಾಯಕರವಾದ ತಂಬಾಕಿನ, ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣವಿರುವುದು ಅಲ್ಲೇ.

ತಂಬಾಕು ಭಾವಶುದ್ಧಿಗೂ ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕೂ ಸಾಧನವೆಂದೂ, ಇತರ ಅಭ್ಯಾಸ ಗಳಂತೆಯೇ ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದೆಂದೂ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದ ಹಾಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಧೂಮಪಾನದ ವಿಶೇಷಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದಷ್ಟೇ ದುಷ್ಟಭಾವವನ್ನು ಜೀರಬಲ್ಲ ಮಾದಕವಸ್ತುವೆನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತು ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗಲೇ, ಜನರು ತಂಬಾಕನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ; ತನ್ಮೂಲಕ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಂಬಾಕಿನಿಂದ ಕೇವಲ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಾಗಲೀ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಲೀ ಲಭಿಸುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹಂಬಲವೂ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಿಟ್ಟಿಗಿಂತ ತಂಬಾಕೇ ಹೆಚ್ಚು–ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು; ಅವರೆಂದಿಗೂ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲು ತಂಬಾಕನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೇಳಲಾರರು.

ತನ್ನ ಒಡತಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆಯವನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ತಾನು ಆಕೆಯು ಮಲುಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯ ಗಂಟಲನ್ನು ಚೂರಿಯಿಂದ ಇರಿದುದಾಗಿಯೂ, ಆಗ ಆಕೆ ಗೊರಗೊರ ಎನ್ನುತ್ತ ಬಿದ್ದಳೆಂದೂ, ರಕ್ತದ ಬುಗ್ಗೆ ಹರಿದು ತನ್ನ ಧೈರ್ಯವೇ ಉಡುಗಿತೆಂದೂ ಅವನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆಗ ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಸೇದಿ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಆಕೆಯು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗುವ, ಆಕೆಯ ಗಂಟಲನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಒಡವೆ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಬಂತಂತೆ.

ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಂಟಾದದ್ದು ಭಾವಶುದ್ಧಿಗಾಗಲೀ ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ; ತನ್ನ ಸಂಚಿಗೆ ತಡೆಹಾಕಿದ್ದ ಯಾವುದನ್ನೋ ಆಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಎನ್ನುವುದು – ಇದರಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅಂಥ ಕೆಲವು ದುಸ್ತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಂಬಾಕಿನ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮತ್ತುಬರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಪೇಕ್ಷೆ ತನಗುಂಟಾಗುವುದನ್ನು ಧೂಮಪಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ನಾನೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಂಬಾಕಿನ ಚಟ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಹುಟ್ಟಿತು? ನಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬಾರದು, ಮರೆಯಲೇಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದೆನೋ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಿಂದ ಅಳಿಸಿಬಿಡುವ ಅಗತ್ಯ ತೋರಿದಾಗ ತಂಬಾಕು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಕುಳಿತಾಗ, ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಬರದಿದ್ದಾಗ, ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಐದು ಘಂಟೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ನಾನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ; ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವಾಗ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಾರೆ; ನಾನು ಆಗ ಕೆಟ್ಟಮಾತು ಆಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದೂ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇಸ್ಪೀಟು ಆಟಕ್ಕೆ ಕೂರುತ್ತೇನೆ; ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದಷ್ಟು ಸೋಲುತ್ತೇನೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ನಾನು ನನ್ನ ಅವಿವೇಕದಿಂದ, ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇತರರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುತ್ತೇನೆ –ಆಗ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಏನನ್ನೋ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ; ಅದು ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಲೇ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇನೆ–ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೂಡುತ್ತೇನೆ; ನನಗೂ ನನ್ನ ವಿರೋಧಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕುದುರದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ–ಆಗ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಂಬಾಕಿನಿಂದ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಲುಭ ಮತ್ತು ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಅದು ಅಪಾಯಕರವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಇತರ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಯಾವ ವಿಶಿಷ್ಟಗುಣ ಅದರಲ್ಲಿದೆ? –ಅದನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದು ಸುಲಭವೆನ್ನುವುದೆ? ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬರುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವ್ಯಸನಗಳನ್ನೆದುರಿಸುವುದಾಗಿಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದೆ? ಅಫೀಮು, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಮತ್ತು ಹಷೀಷ್‌ಗಳ ಸೇವನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಸಾಧನಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಧೂಮಪಾನಕ್ಕೆ ತಂಬಾಕನ್ನೂ ಕಾಗದವನ್ನೂ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದೆ? ಭಂಗೀ ಕೋರನನ್ನಾಗಲೀ ಕುಡುಕನನ್ನಾಗಲೀ ಕಂಡರೆ ತಂಬಾ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ತಂಬಾಕಿನ ಹೊಗೆ ಕುಡಿಯುವವನು ಅಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ

ಇತರ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತಂಬಾಕು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದು ಎಂಬರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಅದರ ಅರ್ಥವಿಷ್ಟೇ: ಅಫೀಮು, ಹಶೀಷ್ ಅಥವಾ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸಗಳ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಬರುವ ಅಮಲು ಸಾಕಷ್ಟು ದೀರ್ಘಾವಧಿಕಾಲ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ–ತಂಬಾಕಿನಿಂದ ಬರುವ ಅಮಲು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಬಿಡಿ ಘಟನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೋ ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಆ ಅಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತೀರಿ. ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ; ಅಥವಾ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ–ಮತ್ತೆ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತೀರಿ; ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದ್ದರ ಅರಿವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ಧೂಮಪಾನಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಚಟವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಹೊತ್ತುಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ. ತಾನು ಮಾಡಲಿರುವ ಅಥವಾ ಮಾಡಿರುವ ಯಾವುದೋ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಧೂಮಪಾನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಬಿಡಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮಾನವರ ಜೀವನ ವಿಧಾನಕ್ಕೂ ಅವರ ಧೂಮಪಾನಾಭಿಲಾಷೆಗೂ ಒಂದು ನಿಕಟವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಚಿಕ್ಕಹುಡುಗರೂ ಹೊಗೆ ಸೇದುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಅದು ಯಾವಾಗ?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶೈಶವ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರೊಂದಿಗಿರುವಾಗ ಹೊಗೆ ಸೇದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದೂ, ದುಸ್ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೆ ಹೊಗೆ ಸೇದುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಹೇಗೆ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜೂಜು ಕೋರರೂ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ, ಸಂಭಾವಿತರಾದ ಯಾರೂ ಧೂಮಪಾನಮಾಡದಿರುವುದೇಕೆ? ಎಲ್ಲ ಹಾದರಗಿತ್ತಿಯರೂ ಎಲ್ಲ ಕುಡುಕರೂ ಏಕೆ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ರೂಢಿಯ ವಿಷಯ ಬೇರೆ; ಆದರೆ ಧೂಮಪಾನದ ಚಟಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಹಂಬಲಕ್ಕೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದ್ದೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದೂ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಅದು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ.

ಈ ಧೂಮಪಾನದ ಚಟ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಗ್ಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಧೂಮಪಾಯಿಯ ಪ್ರಕರಣದಿಂದಲೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಧೂಮಪಾಯಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕೇಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ – ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಮಾನ್ಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಭಾವಿಸುವ ಮತ್ತು ತಾನೇ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನ್ಯಮಾಡುವ ಕೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ತಂಬಾಕಿನ ಅಮಲಿನಿಂದ ನಿಶ್ಚೇತನವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ, ಬೇಕೆಂದೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲವೇ ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಂಥ ಸಾಧಾರಣ ವಿದ್ಯಾವಂತನೂ ಇತರರ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲೂ, ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರಲೂ ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಜನಭರಿತವಾದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವುದು, ಗದ್ದಲವೆಬ್ಬಿಸುವುದು, ಕಿರಿಚುವುದು, ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾದ ಇಲ್ಲವೇ ತಣ್ಣಗೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಇಲ್ಲವೇ ದುರ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಅಥವಾ ಅಪಾಯವೊದಗುವ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವನಿಂದಾಗದು. ಆದರೆ ಧೂಮಪಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಇರುವ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಬಿಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವ ಧೂಮಪಾಯಿ ನಿಮಗೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೊಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕಾನು.

ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವವರನ್ನು 'ನಿಮ್ಮದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?' ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಧೂಮಪಾಯಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿ. 'ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಅವರು ಉತ್ತರಕೊಡುವರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. (ಅಂಥ ಕಲುಷಿತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ – ಲೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ, ತಟ್ಟೆಗಳಮೇಲೆ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಬೂದಿಯನ್ನು ಶೇಖರಿಸಲು ಇಡುವ ಬೋಗುಣಿಗಳಲ್ಲಿ – ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಸಿಗರೇಟ್ ಮುರುಕುಗಳನ್ನು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾಗಲಿ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು)[1] ಧೂಮಪಾಯಿಗಳಲ್ಲದ ಗಂಡಸರೇನೋ ತಂಬಾಕಿನ ಹೊಗೆಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ: ಆ ಹೊಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಹಿತಕರವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಂಭಾವಿತರೂ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾರ ಹೃದಯಿಗಳೂ ಆದ ದೊಡ್ಡವರು ಚಿಕ್ಕ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭೋಜನ ಮಾಡುವಾಗ ಮಕ್ಕಳೆದುರಿಗೆ

---

[1] ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು: ಇಂಗ್ಲಿಷರಲ್ಲಿರುವ ರೂಢಿಗಳಿಗಿಂತ ರಷ್ಯನರಲ್ಲಿರುವ ರೂಢಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟವು. ಹೀಗೆ ಕೋಣೆಯ ತುಂಬ ಹಳಸಲು ತಂಬಾಕಿನ ದುರ್ನಾತ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಒಣಹವೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿರೋಧವಿದೆ.

ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಇಡೀ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಂಬಾಕಿನ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧೂಮಪಾನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾದಿ ಸುಗಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ನಾನೂ ಹಿಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಇದು ನಿಜವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡಿ ಆ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ತೂಗಿ ನೋಡುವ ಯಾರಿಗಾಗಲೀ ತನಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅನೇಕಾನೇಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹೊಳೆದಂತೆ ತೋರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಆಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟವು ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ; ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯೇ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು ಎನ್ನುವುದು.

ಕಾರ್ಯನಿರತನಾದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳಿರುವುದರ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ: ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಮರ್ಶನಶಕ್ತಿ. ವಿಮರ್ಶನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾದರೆ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನ ವಿಮರ್ಶನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮಾದಕ ವಸ್ತುವೊಂದಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅದರ ಗುಣಮಾತ್ರ ತೆಳುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

'ಹೊಗೆ ಸೇದದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬರೆಯಲಾರೆ. ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸವನ್ನು ಶುರುಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ' – ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳುವುದು ರೂಢಿ; ನಾನೂ ಹಿಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವೇನು? ಬರೆಯಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಥವಾ, ನೀನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪಕ್ವವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗೀಗ ನಿನಗದು ಮಸಕು ಮಸುಕಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ, ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ವಿಮರ್ಶನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಿದರೆ, ಶುರುಮಾಡಿದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕೈಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಅಥವಾ ನಿನಗೆ ಹೊಳೆದ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನೀನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಸಕು ಮಸಕಾಗಿ ತೋರಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿದ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಗಮನ ವಷ್ಟನ್ನೂ ಭಾವಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ನೀನು ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ವಿಮರ್ಶನಶಕ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ; ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಅಡ್ಡಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ತಂಬಾಕಿನ ಅಮಲೇರುವ ಮುನ್ನ ಯಾವುದು ನಿನಗೆ ಅಲ್ಪ ವಿಷಯವೆಂದು ತೋರಿತ್ತೋ ಅದೇ ನಿನಗ ಈಗ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಆಗ ದುರೂಪ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತ್ತೋ,

ಈಗ ನಿನಗದು ಹಾಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೆದುರಿಸಿದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ; ನೀನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀಯೆ; ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರೆಯುತ್ತೀಯೆ, ಬೇಗ ಬೇಗ ಬರೆಯುತ್ತೀಯೆ.

4

ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನಾಗಲಿ ತಂಬಾಕನ್ನಾಗಲಿ ಮಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮತ್ತಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪರಿವರ್ತನೆಯೇ ಅಂಥ ಮುಖ್ಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲದೆ? ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅಫೀಮಿನ ಅಥವಾ ಹಶೀಷಿನ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಕುಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ತಾನು ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿ ಬೀಳುವತನಕ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅನಾಹುತವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಧಾನ್ಯಮದ್ಯದ ಅಥವಾ ತಂಬಾಕಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಪ್ರಮಾದವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ, ವಿವೇಕವನ್ನು ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಬ್ಬುಗೊಳಿಸುವುದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಗಡಿಯಾರಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವೊದಗುತ್ತದೆ; ಅದರೊಳಗೆ ಕೊಳೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ ಎಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನ ಇಡೀ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವುದು ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು, ಅವನ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ, ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ, ಬೆನ್ನಿನಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನು ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆಗಬೇಕು. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯೇ ಅವನ ಮುಂದಿನ ಚಲನವಲನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಬ್ರ್ಯುಯುಲೇವ್[2] ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನ ಅಭ್ಯಾಸ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಕೊಂಚ ತಿದ್ದಿದನಂತೆ. ಬದಲಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 'ನೀವು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಚಿತ್ರ ಪೂರ್ತ ಬದಲಾಗಿಹೋಯಿತು!' ಎಂದನಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರ್ಯುಯುಲೇವ್ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ 'ಆ ಅತಿಸಣ್ಣದರ ಉಗಮವೇ ಕಲೆಯ ಉಗಮ'.

ಅಚ್ಚರಿಯೆಂದರೆ, ಈ ಸೂತ್ರ ಕಲೆಯೊಂದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಜೀವನಕ್ಕೇ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಆ ಸಣ್ಣದರ ಉಗಮವೇ ನಿಜಜೀವನದ ಉಗಮವೆನ್ನಬಹುದು;

---

[2] ಇ. ಪಿ ಬ್ರ್ಯುಯುಲೇವ್, ಒಬ್ಬ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಷ್ಯನ್ ಕಲಾವಿದ (1799–1852)

ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುವ ಈ ಸಣ್ಣದರಲ್ಲೇ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳುಂಟಾಗುವುದು. ಓಡಾಟ, ಹೊಡೆದಾಟ, ಹೋರಾಟ, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳಂಥ ಮಹತ್ತರ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲ, ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಣ್ಣ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಜಜೀವನ ಸಾಗುವುದು.

ರಾಸ್ಕೋಲ್‌ನಿಕೋವ್[3] ಆ ಮುದುಕಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಅವಳ ಸೋದರಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಂದಾಗ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕೊಂದಾಗ, ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆಕೆಯ ಸೋದರಿಯನ್ನು ಕೊಂದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರದೆ ಕೇವಲ ಯಂತ್ರದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ತಾನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ತನ್ನ ಬಂದೂಕಿನ ನಳಿಗೆಗೆ ತಾನೇ ಮೊದಲು ತುಂಬಿದ್ದ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಅಷ್ಟೆ. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯ ಕೊಲೆಯಾಯಿತು; ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಳು; ಇವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಯಿತ್ತು.

ರಾಸ್ಕೋಲ್‌ನಿಕೋವ್ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಆ ಮುದುಕಿಯ ಸೋದರಿಯನ್ನು ಕೊಂದಾಗ ಅಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಆ ಮುದುಕಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಯಾರನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಲೆಮಾಡದಿದ್ದಾಗ, ಕೊಲೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಪರಿಚಿತರ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗದಿದ್ದಾಗ, ಕೈಗೆ ಕೊಡಲಿ ಇನ್ನೂ ಬರದಿದ್ದಾಗ, ಆ ಕೊಡಲಿ ತನ್ನ ಮೇಲಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಕೆಯಿಂದ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ. ಅವನು ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಬಾಳನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಯಾವಾಗ ಎಂದರೆ: ಆ ಮುದುಕಿಯ ಬಗೆಗೆ ಏನನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ ತನ್ನ ಕೊಠಡಲಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವವನ್ನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದಲೇ ತೊಡೆದುಹಾಕಿಬಿಡುವುದು ಒಬ್ಬನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದೆ, ಸರಿಯೆ, ತಪ್ಪೆ, ಅನಗತ್ಯವಲ್ಲವೆ, ಅಪಾಯಕರವಲ್ಲವೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸದಿದ್ದಾಗ; ಮತ್ತು ತಾನು ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆ, ಬೇಡವೆ, ತನ್ನ ತಾಯಿ ಕಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆ, ಬೇಡವೆ, ಮುಂತಾದ – ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ – ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಆಮೇಲೆ – ಪಶುಜೀವನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾದ ವಲಯದಲ್ಲಿ – ತಾನು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೆ, ಬೇಡವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಿದ್ದು – ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಕೊಡಲಿಹಿಡಿದು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳೆದುರಿಗೆ ನಿಂತಾಗ ಅಲ್ಲ – ಅವನು ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಾತ್ರ ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದಾಗ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ತಲೆದೋರಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆ-

---

[3] ದೇಸ್ತೋವ್‌ಸ್ಕಿಯ 'ಕ್ರೈಂ ಎಂಡ್ ಪನಿಷ್ಮೆಂಟ್' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ.

ದುಡಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅತಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿವೇಚನೆ ಬೇಕಾಗುವುದು ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೇ: ಒಂದು ಲೋಟ ಬೀರಾಗಲೀ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟಾಗಲೀ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವುದೂ, ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನಡಗಿಸಿ ಕೀಳು ಪಶು ಸ್ವಭಾವದ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದೂ ಆಗಲೇ. ರಾಸ್ಕೊಲ್‌ನಿಕೋವಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಹೀಗೆ.

ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದರೂ, ಮಹತ್ತರವೂ ಭಯಂಕರವೂ ಆದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಭೌತಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವುದು ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾದಾಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಫಲ; ಮನೆಮಠಗಳೂ, ಸಂಪತ್ತೂ, ಮಾನವ ಶರೀರವೂ ನಾಶವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಏನೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯತೆಯ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ಮೀರಿದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವುಳ್ಳ ಅನಂತ ಪರಿಣಾಮಗಳುದ್ಭವಿಸುವುದು.

ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಇಚ್ಛಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ ಇತರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ, ಆ ಚರ್ಚೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸಬಲ್ಲನೆ, ಅಥವಾ ವರ್ತಿಸಲಾರನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೀಗ ತೊಡಗುವುದಿಲ್ಲ; (ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಂಡಿತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನೆಣಿಕೆ). ಆದರೆ, ಮಾನವನ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳೇ ಮಾನವನ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ಥಿರಪಡುವುದೇನೆಂದರೆ, (ನಾವು ಇಚ್ಛಾಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿ, ಬಿಡಲಿ) ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುವರ ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೂಕಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತೇವಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ನೋಡಬೇಕು. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿರ್ಮಲವೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ಆದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆ ಭಂಗ ಬಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೈಲಿರುವಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತರರೂ, ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು; ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಅಥವಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡುಮಾಡುವ ತಪ್ಪು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬಾರದು.

5

ಜನ ಏಕೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ? ಏಕೆ ಹೊಗೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ? ಎಲ್ಲೋ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಬೇಸರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಲ್ಲ, ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕಲ್ಲ, ಅದು ರುಚಿ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅಂದಮೇಲೆ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಷ್ಟು ಘೋರವಾಗಿರಬೇಕು! ಮನೆಕಟ್ಟುವವರು ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೇರವಾದ ತೂಗುಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಗಿಯಾದ ಚೌಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೆ: ಮೆತ್ತನೆಯ ತೂಗುಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಸಡಿಲವಾದ ಚೌಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಹೇಗಿರುವುದೆಂದು ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ. ಬಳುಕುವ ತೂಗುಪಟ್ಟಿ ಸೊಟ್ಟಸೊಟ್ಟ ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಸಡಿಲವಾದ ಚೌಪಟ್ಟಿ ಮೂಲೆಗಳ ಯಾವ ಕೋನಗಳಿಗಾದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ: ಇದಕ್ಕೆ ಅಮಲೇರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳೇ ಕಾರಣ. ಬದುಕಿಗೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬದುಕನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಇಡೀ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಿದೇ.

ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಒಂದೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ತಾನು ದಾಟಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲಿ. ತಾನು ಜೀವನದ ಒಂದೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಎದುರಿಸಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ನೈತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ತನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನದ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ಅವನು ಆಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೇತನವೂ ಇದೆ, ಪಶುಚೇತನವೂ ಇದೆ. ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ: ಒಂದು, ಅದರ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತಳ್ಳುವುದು, ಎರಡನೆಯದು, ಅದರ ಮುಖ್ಯಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಕೀಲುಕೊಡುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೇತನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು; ಅಥವಾ ಅವನ ಪಶು ಚೇತನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಅದರೊಳಗಿನ ಯಂತ್ರ ಭಾಗಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ನಡೆಯಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಅಂತೆಯೇ, ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಅವನೊಳಗಿನ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸಾಧನದಿಂದಲೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು

ಉತ್ತಮ. ಗಡಿಯಾರದೊಳಗಿನ ಇಡೀ ಯಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮಾನವನ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅಂತೆಯೇ: ಅವನ ಇಡೀ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿಸಬಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಇಡುವುದರತ್ತ ಅವನು ವಿಶೇಷ ಗಮನಕೊಡುವುದಗತ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹಕ್ಕೂ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ: ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಅವನಿಗೆ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ, ತಾವು ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿ ಎಂದು ತಮಗೆ ತೋರಿದರೆ ಸಾಕು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನೇ ಹದಗೆಡಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂಥ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆ ಸಂತಸದ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲೂ – ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೊದಮೊದಲಲ್ಲಿ – ಈ ಕೆಲಸ ಕಷ್ಟವಾದ್ದು, ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಎನ್ನಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆನ್ನಿಸುವ ಸಮಯವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮವೇ ತ್ರಾಸದಾಯಕವೆಂದು ತೋರಿದರೆ, ಬುದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುಸ್ತರವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಲೋಚನೆಯೇ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರತೊಡಗುವಾಗ ಮನುಷ್ಯರು ಇನ್ನು ಆಲೋಚಿಸದಿರುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದುಂಟು: ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಆಲೋಚನೆ ಸಫಲವಾಗತೊಡಗುವ ಸಮಯವೇ ಅದೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ತನ್ನನ್ನೆದುರಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ತುಂಬ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ (ಅದು ಅನೇಕವೇಳೆ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುಡಿಮೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ) ಎನ್ನಿಸಿದಾಗ, ಮನುಷ್ಯನು ಅದರಿಂದ ನುಣಿಚಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಅವನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಿಂದ ಹೊರದೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗ ತಾನೇ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಾಧನಗಳಿರುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು – ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನು ತಪ್ಪದೆ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಅವನು ಈ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ; ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅವನನ್ನು ಸಮಸ್ಯಾ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಬಗೆಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮುಂದಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುವ ತನಕ ಕಾದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಅವಧಿ ಬಂದಾಗಲೂ

ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ತಿಂಗಳುಗಳು, ವರ್ಷಗಳು, ಇಡೀ ಆಯುಷ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ; ತನ್ನ ನೈತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರದತ್ತ ಅವನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಷ್ಟೂ ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜೀವನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಡಗಿರುವುದು ಈ ನೈತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ.

ಆಗುವುದಿಷ್ಟೇ: ಕೆಸರು ಸೇರಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮುತ್ತನ್ನು ಎತ್ತ ಬಯಸುವವನು ಅದರ ತಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಆ ಸೇರಿಗಿಳಿಯುವುದು ಅವನಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲವಾದರೆ ಆ ನೀರು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಅವನು ಅದನ್ನು ಕಲಕುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಎಂದಹಾಗೆ! ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನಪರ್ಯಂತ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವನು ಯಾವುದೋ ಸಮಕಲಾದ, ದುರೂಹ್ಯವಾದ, ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಗೇ ಸಿಂತು ಜಡವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ; ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವನು, ತಾನು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಗೋಡೆಯನ್ನೇ ತಟ್ಟುತ್ತಾನೆ; ಅದನ್ನು ಭೇದಿಸಬಲ್ಲ ತನ್ನ ಧೀಶಕ್ತಿಯ ಮೊನೆಯನ್ನೇ ಅವನು ಬೇಕೆಂದೇ ಮೊಂಡುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ದಾಟುವುದು ಅವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕುಡಿತದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಧೂಮಪಾನದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಳೆದ ವರ್ಷಗ-ಳುದ್ದಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ತನ್ನ ನೈಜಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲಿ; ತನಗೆ ಇತರರ ಬಗೆಗಾದ ಅನುಭವದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿ. ಮಾದಕಗಳ ಚಟವಿರುವವರಿಗೂ, ಅದರ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದವರಿಗೂ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿರಂತರ ವಿಭಜನ ರೇಖೆಯಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಜಡವಾಗುತ್ತಾನೆ, ನೈತಿಕವಾಗಿ.

6

ನಾವು ಕೇಳಿರುವಂತೆ, ಅಫೀಮು ಹಶೀಷುಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಭಯಂಕರ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಪಟ್ಟಾಗಿ ಕುಡಿಯುವವರ ಮೇಲೆ ಮದ್ಯಸಾರದಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಭಯಂಕರವೇ. ಮಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದ ಮತ್ತು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ – ಅವರಲ್ಲೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರ – ದುಶ್ಚಟವಾಗಿರುವ, ತೀಕ್ಷ್ಣಮದ್ಯ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ, ಬೀರ್ ಮತ್ತು ತಂಬಾಕುಗಳ ಸೇವನೆಯು ಅವೆರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕಕಲಾತ್ಮಕಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಅತಿ ರೇಕಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ – ಕುಡುಕರೇ – ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪರಿಣಾಮಗಳು ಭಯಂಕರವಾಗಿರಲೇ ಬೇಕು; ಹಾಗೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ಭೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಹಲವರ ಪದ್ಧತಿ; ಅಂಥವನು ಮರುದಿನದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದಿದ್ದು, ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವನೆನ್ನುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾವನೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಒಂದು ಬಾಟ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನೋ, ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮದ್ಯಸಾರವನ್ನೋ, ಎರಡು ಲೋಟ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನೋ ಕುಡಿದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ, ಅದರ ಉದ್ರೇಕದಿಂದಲೇ ಈ ದಿನ ಅರ್ಧ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ, ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಸೋತು ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಧೂಮಪಾನವು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿತ್ರಾಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕುಡಿಯದ ಮತ್ತು ಮಿತವಾಗಿ ಹೊಗೆಸೇದುವ ರೂಢಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ವಾರದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅವನು ಈ ಚಟಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಡೆಯದ ಮಾತು.[4]

ಹೀಗಿರಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು – ಅವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ನಡೆದಿರಲಿ. ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ

---

[4] ಕುಡುಕರಲ್ಲದವರೂ ಧೂಮಪಾಯಿಗಳಲ್ಲದವರೂ ಕುಡುಕರಿಗಿಂತ ಧೂಮಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ನೈತಿಕವಾಗಿ ತೀರಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದೇಕೆ? ಕುಡುಕರೂ ಧೂಮಪಾಯಿಗಳೂ ಅಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ಹಲವೇಳೆ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುಣಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದೇಕೆ?

ಉತ್ತರವಿಷ್ಟೇ : ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅಂಥ ಕುಡುಕರು ಧೂಮಪಾಯಿಗಳು ಒಂದುವೇಳೆ ಕುಡಿಯದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡದೆ ಹೋಗಿದರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದರೆನ್ನುವುದು ನಮಗೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಇದ್ದರೂ, ನೀತಿವಂತರಾದ ಜನರು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ನಾವು, ಅಂಥವರೂ ಹಾಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅತಿಶಯವಾದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಕ್ಯಾಂಟ್ ಅತಿಯಾಗಿ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ಶೈಲಿ ಅಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಿರಲೂ ಬಹುದು. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟಗಳು ಕೀಳಾಗಿವೆಯೋ, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿಗೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ನಡುವಣ ವಿರಸವೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತುಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂಬಲವೂ ಅಷ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿನ್ನೊಂದು ಸಮಾನಾಂತರ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ: ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವಭಾವದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು, ತಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ನಡುವಣ ವಿರಸವನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿಕೃತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಮತ್ತುಬರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ವಶವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ನಡೆದಿರಲಿ – ಬುದ್ಧಿಸ್ತಿಮಿತವಿಲ್ಲದವರೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೆಂದಾಗಲೀ ಲೇವಡಿಯೆಂದಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಗೊಂದಲಕ್ಕೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚುಪಾಲು ಜನತೆ ನಿರಂತರ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುಡುಕರಲ್ಲದವರು ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ? – ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಐಫೆಲ್ ಗೋಪುರದ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದೆ.

ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ; ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅನೇಕರು ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ; ಲೆಕ್ಕಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಜನರ ದುಡಿಮೆಯೂ, ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣವೂ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವುದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಅರೆಘಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದೂ, ಮತ್ತೆ ಇಳಿಯುವುದೂ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೋಪುರದ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ, ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಆದದ್ದೇನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಗೋಪುರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಉದ್ದೇಶವೂ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಅಷ್ಟೆ! ಬುದ್ಧಿನೆಟ್ಟಗಿರುವ ಯಾರು ತಾನೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಯಾರು? ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೀಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಯೂರೋಪಿನ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮಾನವ ಕುಲದ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ಅಸ್ತ್ರವೊಂದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ತುಂಬಾ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾದ ಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಯಾವ ಬರ್ಬರರೂ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮರ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಾಗರಿಕರಾದ ವಿವಿಧ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಜನಾಂಗಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹೋರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಇದು ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಹೊರೆ; ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ; ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ; ಇದು ವಿನಾಶಕಾರಿ, ಅನೈತಿಕ, ಅಧರ್ಮ, ವಿವೇಕಶೂನ್ಯ – ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನರಹತ್ಯೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಯಾರ ಮೈತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಯಾರನ್ನು ಯಾರು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಕೆಲವರು ರಾಜಕೀಯ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ; ಇತರರು ನರಹತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ; ಇನ್ನಿತರರು – ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ವಿರುದ್ಧ, ವಿವೇಕದ ವಿರುದ್ಧ – ಈ ನರಹತ್ಯೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು

ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿನೆಟ್ಟಗಿರುವವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಯಾ ಎಂದೂ ಸ್ತಿಮಿತ ಚಿತ್ತವನ್ನುಸಾಧಿಸಲಾರದ ಕೇವಲ ಕುಡುಕರು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಮಾ ಬಲ್ಲರು; ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ಬದುಕಿಗೂ ನಡುವೆ ಉಂಟಾ ವಿರಸದ ಘೋರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ (ಇದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವೊಂದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಇತ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ) ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಜನತೆ ಈಗ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಬದುಕಬಲ್ಲದು.

ಜನತೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಹೀಗೆ, ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತಗಾ ಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನೆಣಿಕೆ.

ಮಾನವ ಕುಲ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧೋಗತಿಗಿಳಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅರಿವು ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಆ ಕಾರಣ – (ಅದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದೇ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ–ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಪೆಚ್ಚುಪಾಲು ಜನತೆಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ತಂಬಾಕುಗಳಿಂದ ಒದಗುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ಸ್ಥಿತಿ.

ಈ ಘೋರ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯುಂಟಾದರೆ, ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹೊಸಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂತೆ. ಆ ಕಾಲವೂ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ವಿಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸತೊಂದು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಈ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆಯಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯದ ಅರಿವು ಆಗಿದೆ; ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರಿವಿನಲ್ಲಾದ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಿವರ್ತನೆ ಜನರನ್ನು ಈ ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತ. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅವರವರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತಗಾದೆಗಳತ್ತ ಕಣ್ತೆರೆಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ

ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ; ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇದು ಸಮಾಜದ ಕೆಳವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸೋಂಕುತಗುಲಿದ ಬಳಿಕವೇ ಮೇಲಿನ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆ.

[ಜೂನ್ 10. .1890]

ನನ್ನ ಭಾವ ಡಾ॥ ಪಿ. ಎಸ್. ಅಲೆಕ್ಸೆಯೇವಿನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕುಡಿತದ ಅಮಲನ್ನು ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಾಗಿ ಲಿಯೋ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದರು.

ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ದುಡಿಮೆಯ ಸೋಗುಹಾಕದೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಅವನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ, ಆ ದುಡಿಮೆಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೊದಲು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಆತ ಕೇವಲ ಸೋಗುಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಗಮನವಿಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈಹಿಕವಾದದ್ದಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ದುಡಿಮೆಯಾದರೂ ಈ ನಿಯಮ ಒಂದು ಚೂರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಬ್ರೆಡ್ ಬೇಯಿಸಬೇಕಾದವನು ಹೇಗೆ ಮೊದಲು ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಹದಗೂಳಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಒಲೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಬೂದಿ ಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿಗೆ ಆಸೆಪಡುವವನು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಗಳಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ನೇರವಾದ ಬದುಕಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ ಈ ಸೂತ್ರ ಮುಖ್ಯ, ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರೆಡ್ ತಯಾರಿಸುವಂತಹ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸಮಾಡುವಾತ ಗಮನವಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಸೋಗು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಫಲಿತಾಂಶದಿಂದ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯಬಾಳಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಾಳೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲ. ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ – ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಮಿದಿಯದೆ ಅಥವಾ ಒಲೆಗೂಡನ್ನು ಕಾಯಿಸದೆ ಜನರು ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಸೋಗುಹಾಕಿದರೆ ಆಗ ಬ್ರೆಡ್ ತಯಾರಾಗದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸೋಗು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬಾತ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಸೋಗನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಆತ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಕೇವಲ ಸೋಗುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬು ದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಂತಹ ನೇರವಾದ ಸೂಚನೆಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಎದ್ದುಕಾಣುವಂತೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನವರಿಗೆ ಸಹ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವು ಅವರಿಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮನ್ನಣೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಅವನ ಸಮಕಾಲೀನರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು – ಇವಿಷ್ಟು ಅವನ ಬದುಕು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನಂತೆ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ನಿಜವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಶ್ಚಿತ ಸರದಿಯು ನೀಡುವ ಮಾಹಿತಿ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಲು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಗಹನತೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನ್ಯರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮೋಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

ಯಾವುದು ಮೊದಲು, ಯಾವುದು ಆಮೇಲೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಎಲ್ಲ ಬೋಧಕರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚೀನಿಯರ ವಿವೇಕದ ಪ್ರಕಾರ, ಎಲ್ಲ ನೀತಿಯ ಬೋಧನೆಗಳೂ ನೆಲದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಏಣಿಗಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಏಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ಏರಲು ಸಾಧ್ಯ. ವೈದಿಕರ, ಬೌದ್ಧರ, ಕಾನ್ಫೂಶಿಯನ್ನರ ಬೋಧನೆಗಳಂತೆ ಗ್ರೀಕ್ ಸಂತರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಹಂತಗಳು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದು ಎತ್ತರದ ಹಂತವನ್ನು ಮೊದಲು ಅದರ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತವನ್ನು ಏರದೆಯೇ, ತಲುಪುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಋಜು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಎಲ್ಲ ಬೋಧಕರೂ, ಧರ್ಮಬೋಧಕರಾಗಿರಲಿ, ಅಲ್ಲದಿರಲಿ, ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅನುಕ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸಾಧನೆಗೆ ತೀರಾ ಮೂಲಭೂತವಾದುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು.

ಆದರೆ ಸೋಜಿಗದ ಮಾತೆಂದರೆ, ಚರ್ಚ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹರಡುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ, ಈ ಅವಶ್ಯಕ ಅನುಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಈಗ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಮೇಲುವರ್ಗದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಗಳಿಕೆಗೆ ನೆಲೆಗಳಾದ, ಕೆಳವರ್ಗದ ಗುಣಗಳ ಗೈರು ಹಾಜರಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇಕೆ ದುರ್ಗುಣಗಳ, ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದ್ದರೂ, ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಲೇಖಕರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ: ಹೀಗಾಗಿ ಋಜು ಜೀವನವೆಂದರೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ.

2

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಋಜುಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಗುಣಗಳ ಅನುಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಜನರು ಎಚ್ಚರವಾಗಿಲ್ಲ; ಹೀಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತೋರುವಂತೆ ಇದು ಹೀಗೆ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ಆ ಧರ್ಮಗಳು ಬಯಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೈತಿಕ ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ (ಪೂರ್ವದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಂತೆ) ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಇರುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು, ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

ಪ್ಲೇಟೋ ಹೇಳುವ ಗುಣಗಳು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಧೈರ್ಯ, ವಿವೇಕಗಳ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತವೆ; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಗುಣಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ದೇವ ನಿಯಮದಲ್ಲಿನ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮೂಲಕ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತವೆ.

ನಿಜವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವವರು ಹೀಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವದ ಧರ್ಮೀಯರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ತ್ಯಾಗವಾದ ಕಾಮನೆಗಳ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಪೂರ್ವಧರ್ಮಗಳ ಬೋಧನೆಯನ್ನೇ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಧವ್ಯಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವ ಆರೋಪಣೆಗೆ ನಾನು ಗುರಿಯಾಗಲಾರೆ. ಅಂತಹ ಆರೋಪಣೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನ್ಯಾಯ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್‌ರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು, ಬರ್ಬರತೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾದುದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮಗಳಿರಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವಿರಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನನ್ನು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿವದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡೂ ಎಂದೂ ಒಂದೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ದಾರಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ್ತು ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮೀಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ್ತು ಬರ್ಬರರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟು; ಬರ್ಬರ ಬೋಧನೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕುರಿಯುತ್ತದೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೋಧನೆ ಬಯಸುವ ಸಮಗ್ರತೆ ಅನಂತಸ್ವರೂಪಿ. ಎಲ್ಲ ಬರ್ಬರರೂ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಲ್ಲದವರು, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಇಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೋಧನೆ ನೀಡುವ ಚೌಕಟ್ಟು ಅನಂತ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತ ಹುದು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ಲೇಟೋ, ನ್ಯಾಯುವನ್ನು ಸಮಗ್ರತೆಯ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ 'ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವಂತೆ ನೀನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರು' ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದಲೇ ಗುಣಗಳ ಅನುಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹಾಗೂ ಬರ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಫಲಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬರ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಗರಿಷ್ಠ ಸ್ತರದ ಗುಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಹಂತಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಬೆಲೆಯಿರುತ್ತದೆ – ಮುಂದುಮುಂದಿನ ಹಂತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಲೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪ್ರಕಾರ ಜನರನ್ನು ನೀತಿವಂತರು ಅಲ್ಲವೇ ಅನೀತಿವಂತರೆಂದೇ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀತಿವಂತರು, ಕಡಿಮೆ ನೀತಿವಂತರು ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಅನಂತ ಸಮಗ್ರತೆಯ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಎದುರಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ವಿಭಜನೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ ಅಥವಾ ಕೀಳ್ಮೆಯ ಹಂತಗಳೆಂಬುವು ಇರಲಾರವು. ಅನಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳೂ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದಂತೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಬರ್ಬರರ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಗುಣದ ಸ್ತರ ಆತನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಧನೆಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತರ್ಕಶೀಲತೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಬರ್ಬರರ ಪ್ರಕಾರ, ಆ ಗುಣದ ಕೊರತೆಯಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಎತ್ತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ತರ್ಕಶೀಲತೆಯೊಂದಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಇವೆರಡು ಗುಣಗಳ ಜತೆ ನ್ಯಾಯಪರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನು ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಯಾವನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್‌ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಎತ್ತರದ ಅಥವಾ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಎಂಬುದು, ಅನಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ನಡೆಯುವ ವೇಗದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗು ತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಆತ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

ಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ಸಿಯು ಸ್ಥಗಿತ ಋಜುತೆ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನ ಪ್ರಗತಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು.

ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹಾಗೂ ಬರ್ಬರ ಬೋಧನೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಇವರಿಂದಾಗಿ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ, ಧೈರ್ಯದಂತಹ ಗುಣಗಳ ಹಂತಗಳು ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೌರವದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳನ್ನು ಹತ್ತದೇ, ಗುಣಗಳ ಕಡೆಗೆ, ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ್ತು ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮಗಳೆರಡೂ ಒಂದೇ. ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಬರ್ಬರನಂತೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕೂಡ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವೆನ್ನುವ ಮೊದಲ ಹಂತದಿಂದಲೇ ತನ್ನನ್ನು ಸಮಗ್ರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು; ಏಣಿಯನ್ನು ಏರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾತ ಮೊದಲ ಹಂತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗೆ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಒಂದು ಗುಣವಾದರೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ಅದು, ಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮ ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ರೂಪಗೊಳ್ಳಲಾರದು.

ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇವನ ಹಾಗೇ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಬೋಧನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಹಾಗೂ ಗ್ರೀಕ್ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಚರ್ಚ್ ಪಾಪಗಳಿಂದ ವರದಾನವಾಗಿ ನೀಡುವ ಬಿಡುಗಡೆ: ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್, ಸುಧಾರಿತ ಚರ್ಚ್ ಹಾಗೂ ಕ್ಯಾಲ್ವಿನಿಸ್ಟರ ಪ್ರಕಾರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ, ಉಳಿದವರ ಪ್ರಕಾರ ಇವೆರಡೂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಹಾದಿ ಇವಿಷ್ಟನ್ನು ಸಾರವನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ನೈತಿಕ ಬೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಗಂಭೀರತೆಗಳನ್ನು ಈ ಬೋಧನೆ ಹಾಳುಮಾಡಿದೆ. ಈ ನಂಬುಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರು ಈ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಗಳು ಋಜುಜೀವನದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು, ನಿಜವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವೆಂದು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಬೋಧಿಸಲಿ, ಕೆಲವು ನಿಲುವುಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ನಿರ್ಣಯಗಳು ಖಂಡಿತಾ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಯಾವ ನಿಲುವುಗಳಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೋ ಆ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನಂಬಿದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು

ಯಾವ ವಾದವೂ ತಡೆಯಲಾರದು. ಚರ್ಚ್ ನೀಡುವ ದಯಾ ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಪಶ್ಚಾ-ತ್ತಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು, ಅದರಲ್ಲೂ ಆತನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅಪಕಾಶ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಪಾಪಗಳಿಂದ, ಅದರ ಫಲಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವಾಗ, ಅಂತಹ ಮಾರ್ಗಗಳೇನೂ ತಿಳಿಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದುಡಿಯಲಾರ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಲ್ಲದ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗ ಗಳ ಅರಿವು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದ ದುಡಿಮೆ, ಋಜು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಬಲವಾದ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಂಬುವ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಘಟಿಸಿದೆ.

3

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನ್ಯೂನ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅನವಶ್ಯಕವೆಂಬ, ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬೇರೆ ದಾರಿಗಳಿವೆಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಸಡಿಲತನಕ್ಕೆ, ಅಂತಹ ಬದುಕಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾದ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು, ಮೇಲು ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು – ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಯಸುವ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ – ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸ ಲಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಮೃಗೀಯ ಸ್ವಭಾವಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ತಾಕಲಾಟಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರು.

ಚರ್ಚಿನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಂಬುವುದನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟವರದೂ ಇದೇ ಕಥೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಂಬಿಕೆಯವರಂತೆ ಇವರೂ ಕೂಡ, ಚರ್ಚಿನಿಂದ ದತ್ತವಾದ, ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಬಂದ ಘನತೆಯ ಬದಲು, ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ, ಕಲೆಗೆ, ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಸೋಗಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು. ಆದರೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಒಪ್ಪಿದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಋಜು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳ ಅನುಕ್ರಮದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ರಂಗ-ಭೂಮಿ ಮೇಲಿನ ನಟರಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸೋಗಿನಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮದಿಂದ ಹೊರಬಂದ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ದೇವರು, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಬೋಧಿಸತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಅವರು ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಮೇಲುದರ್ಜೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಭೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬೋಧನೆ ಮಿಥ್ಯೆ.

ಕೆಲವರು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೋಧಿಸಿದರೆ ಕೆಲವರು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನೂ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೈತಿಕ ಸ್ತರಗಳಿಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಸೋಗನ್ನು ಹಾಕುವಾಗಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಳಿಂದ – ಇವುಗಳು ಬರ್ಬರರಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವಲ್ಲದೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡದೆ ಬಲಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತವು – ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿಸಿ ಅವನಲ್ಲಿನ ಮೃಗೀಯ ಸ್ವಾಭಾವಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಂಬುವವರೂ, ನಂಬದವರೂ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ತಾನೇ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಕುರಿತು, ಧರ್ಮಗುರುಗಳ Encyclical * ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಸುವುದು ತಪ್ಪೆನ್ನುವ ಸಮಾಜವಾದಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಾದ ಹೀಗೆ: 'ತನಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದುದ್ದನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದಾಗಲೀ, ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದುದನ್ನು, ದರಿದ್ರರಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಇದು St. Thomas Aquinas ನಿಂದ). "ಆದರೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಪೂರೈಕೆಯಾದಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನನೀಡಿದಮೇಲೆ, ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಬಹು ಪ್ರಸಾರವುಳ್ಳ ಚರ್ಚ್‌ನ ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆ ಹೀಗಿದೆ. ದುಡಿಮೆಯಿಂದಾಗುವ ಪಳ್ಳಿ ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳುವ ಚರ್ಚ್ ಗುರುಗಳೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಡವೋ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಯವನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಹೇಳುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ಗುಣದ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊರಿಂತ್ಯನರಿಗೆ ಪಾಲ್‌ಗುರುಗಳು ಬೋಧಿಸಿದ ಮೊದಲ Epistleನ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಭಾರವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

---

* ಇದು XIIIನೇ ಪೋಪ್ ಲಿಯೋನ Encyclical ಅನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖ ಅದರ ಅಧಿಕೃತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಸುವಾರ್ತೆಗಳೂ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಲು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವೇ ಮೊದಲಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೇ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, 'ಯಾರು ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲವೊ ......', 'ಯಾರು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ'. 'ಯಾರು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿ ಯರನ್ನು ತೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ' ಎಂಬಂಥ ಉಕ್ತಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡದೆ ಕೂಡ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ, ತಾವು ಇತರರನ್ನು ಕೂಡ, ನಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಚರ್ಚ್ ಜನರ ಮಾತು ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಚರ್ಚನ್ನಲ್ಲದೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಮುಕ್ತರು ಕೂಡ ಅದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೂ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಹಿಡಿಯದೆಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದು. ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮದ ಗುಣಾನುಕ್ರಮಣಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ್ದರೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅದರ ನಿಜವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸದ ಜನರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಗುಣಾನು ಕ್ರಮಣಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

4

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೋಧನೆ ಇರದಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸಾಕ್ರಟೀಸನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳೂ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವನ್ನು, ಬದುಕಿನ ಮೊದಲ ಗುಣವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳೂ ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರ ಮೂಲಕವೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಬಲಿಯಾಗಿರುವ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾರನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿತ್ತು. ಧಾರಾಳತನ. ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳ ಮಾತಿರಲಿ – ಅನಾಸಕ್ತಿ, ನ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನವಶ್ಯಕ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬಯಕೆಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ. ತನ್ನನ್ನು ಆಳುವ ನೂರಾರು ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬದುಕಲಾರದ ಒಬ್ಬ. ನೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶುಚಿಯಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಇವೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಲೌಕಿಕವನ್ನು ಹೇಳುವ ಕೆಳದರ್ಜೆಯದ್ದಿರಲಿ, ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಯಸುವ ಬರ್ಬರ ಧರ್ಮದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೇಲುವರ್ಗದ್ದಿರಲಿ, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯದ್ದಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ, ತಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಬಹುದಾದ ಸ್ವಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯವರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು, ಹೆಚ್ಚು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೋವುತುಂಬಿದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಾತ ತಪ್ಪಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಋಜುಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಆತ ಮಾಡಬಾರದ ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ವರ್ತನೆ ತಪ್ಪು, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇತರರ ದುಡಿಮೆ ತನಗೆ ದಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆತ ಅಸ್ಥಿರ; ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರು ದ್ವೇಷದಿಂದಲೇ ದುಡಿದು, ಈ ಬಗೆಯ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಆಳಕ್ಕೆ ಬೇರುಬಿಡುವ ಅಪಾಯ ಯಾವಕಾಲಕ್ಕೂ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನಡತೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂತೋಷದ ನೂರರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೂಡ ಅನುಭವಿಸಲಾರದ ಜನರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು, ತನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಪ್ರೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸ್ವಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯರ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಬದಲು ತನ್ನ ದುಡಿಮೆಯನ್ನೇ ಉಳಿದವರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಅನವಶ್ಯಕ.

ಐಹಿಕ ಪ್ರಯೋಜನ, ನ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಮುಂತಾದ ನಿಷ್ಠೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನವ ಸಮಾಜದಿಂದ ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉಪಾಧಿ ಋಜುಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯದೂ ಅಲ್ಲ, ಕೊನೆಯದೂ ಅಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಇಂದಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಚಲಿತ ಜೀವಂತ ಜೀವನಾದರ್ಶದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಗತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮಗ್ರತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬಯಕೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನೇ ಅವಶ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಕರೆಸಿ

ಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೂಡ ಸೌಕರ್ಯದ ಎಂದರೆ ನಪುಂಸಕತನ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಾಧುವೆಂದಿರಲಿ. ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಒಂದು ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ನೈತಿಕ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬಯಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ, ಈ ಬಯಕೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕಳೆದ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಗುಣಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನಾಯಕ, ನಾಯಕಿಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.?

Childe Harold ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇತ್ತೀಚಿನ Fenillet, Trollope ಅಥವಾ Maupassantನ ನಾಯಕರವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಗಹನವಾದದ್ದನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರು, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಏನೇನನ್ನೂ ಮಾಡದ. ಸುಖಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಾ ಬದುಕುವ ಹೊಣೆಗೇಡಿ ಸೋಮಾರಿಗಳು. ಒಂದು ತರದಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯರೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪುರುಷರನ್ನೂ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನಗಳೂ ಆದ ನಾಯಕಿಯರು ತಾವೇ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗುವುದರ ಜತೆಗೆ, ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸದಾಕಾಲವೂ ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದ. ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಿಡಿಯಷ್ಟು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಅನುಕರಿಸುವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಾಗ. (ಆಗ ವಿವರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ) ಎದುರಿಸಿದ ಕಷ್ಟ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ: ನಾನು ಯಾವುದರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದೆನೋ ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು. ನಿಜವಾದ ನೈತಿಕ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದಿದ ಎಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೂ. ಮೇಲುವರ್ಗದ ಒಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೂ ದಯಾಶೀಲವೂ ಆಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬದುಕಿಗೆ ನಿಷ್ಠವೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬದುಕಿಗೆ ನಿಷ್ಠವಾಗಿರುವಂತಿರಬೇಕಾದರೆ, ಮೇಲುವರ್ಗದ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ಗಂಡಸು ಇಲ್ಲವೇ ಹೆಂಗಸಿನ ವರ್ಣನೆ ಅವರನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಸುಖಿ. ಸೋಮಾರಿತನ. ತೀವ್ರವಾದ ಬಯಕೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ. ಇರಿಸಬೇಕು.

ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹ ಆದರೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಕರ್ಷಕನಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿತವಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೇ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತೆಂದರೇ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಅನೀತಿವಂತ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯ ಕೊಲೆಗಾರನ (ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಪ್ರವೀಣ ಅಥವಾ ಸೈನಿಕ). ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರುಪಯೋಗಿಯಾಗಿ, ಸೋಮಾರಿತನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಷೋಕಿಮಾಡುವ ವಿದೂಷಕನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಿಕೆ ಆಕರ್ಷವಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಲೀ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಲೀ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಓದುಗರು ಕೂಡ ಬಹಳ ಪಾಲು ಇಂತಹ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ Childe Harold ಗಳನ್ನು Onegins, Messieurs de Camors[1] ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿ ಗಳೆಂದು ಉಸಿರೆತ್ತದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

5

ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಜನರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬರ್ಬರರ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಆ ಶ್ಯಗುಣಗಳೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸದೇ, ಅದರ ಬದಲು ಆಸೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಯನ್ನೇ ಸೂಕ್ತವೆಂದೂ. ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆನ್ನು ವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಬಹುಪಾಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಸಮರ್ಥನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬರ್ಬರರಲ್ಲಿಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವನ್ನಾಗಲೀ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವನ್ನಾಗಲೀ ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಿರಲಿ, ಅದರ ಬದಲು ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಪುಂಸಕತ್ವದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ದೈಹಿಕ ಸೋಮಾರಿತನ ಹಾಗೂ ಸುಖಾಸಕ್ತಿ ಇವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಇಂತಹ ಒಂದು ರಮ್ಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಚ್ಛಿಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸು, ತನಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅವನ ಮಗುವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ಒಂದೇ ಕುಡಿಯಾದ ಈ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸೇಡನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಂತ್ರವಾದಿ. ತಾನು ಹೇಳುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಒಯ್ಯ ಬೇಕೆಂದು, ಅದರಿಂದ ಭಯಂಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿದಂತಾಗುವುದೆಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ದುರುಳ ಹೆಂಗಸು ಅವನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ

---

[1] Onegin ಎಂಬಾತ ಪುಷ್ಕಿನ್‌ನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ರಷಿಯನ್ ಕವನದ ನಾಯಕ.

M.de Camors ಎಂಬಾತ Oclave Fenillet‌ನ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ.

ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ, ಅಪುತ್ರಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ದತ್ತವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆಗಳಿದಾಗ ಆತ ಕಾಯ್ದುನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಗು ಲೋಲುಪತೆ ಹಾಗೂ ನಪುಂಸಕತನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಂಗಸು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ: ಆಗ ಮತ್ತೆ ಆ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಆಕೆಗೆ ಕಾಯ್ದುನೋಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಆ ಮರುಳ ಹೆಂಗಸು ತೃಪ್ತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಬಲಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಗುವಂತಹ ಕಾಲವೂ ಬಂತು. ಆತ ನಪುಂಸಕತೆ, ಐಶ್ವರ್ಯದ ಅನೈತಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯತನ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬಡತನ. ದೈನ್ಯತೆ ಮುಂತಾದ ನೋವುಗಳ ಸರಣಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ; ಇವುಗಳಿಗೆ ಆತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೇದಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀತಿವಂತ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಸುಖಾಸಕ್ತಿ, ಸೋಮಾರಿತನಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ನಪುಂಸಕ ದೇಹದ ದೌರ್ಬಲ್ಯ; ನಿಷ್ಫಲ ಹೋರಾಟ; ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮತ್ತೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿತ: ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮರೆಸಲು ಕುಡಿತ, ಆಮೇಲೆ ಅಪರಾಧ. ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿವಿಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ.

ನಮ್ಮ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿರಿವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಭಯಮಿಶ್ರಿತವಲ್ಲದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ, ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದ, ಅದರಲ್ಲೂ ತಾಯಿಯಿಂದ. ತುಂಬಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು, ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರನಾದ ಶತ್ರು ಮಾತ್ರ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ರೂಢವನ್ನಾಗಿಸಲು ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾನಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆಗ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ, ಅದರಲ್ಲೂ ಇವರ ಫಲಿತಾಂಶದಿಂದ ದಂಗು ಬಡಿಯುತ್ತದೆ. ನಪುಂಸಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಳ್ಮೆ, ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ಪಾರ್ಟಾದ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದುಡಿಯಲು, ಹಾಗೂ ಫಲಪ್ರದ ದುಡಿಮೆಯ ಗುಣಗಳಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ. ಶ್ರಮವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಶ್ರದ್ಧೆ, ಉತ್ಸಾಹ. ನಾಶವಾದುವನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು, ಆಯಾಸವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು, ಸಾಧನೆಯ ಹರ್ಷ ಇವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಆತನಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿತನ. ಶ್ರಮದ ಫಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳು ರೂಢ

ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ: ಹಾಳುಮಾಡಲು. ಎಸೆಯಲು, ತನಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ವನ್ನು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಯೋಚಿಸದೆ, ಹಣಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದ ತರ್ಕಶೀಲತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ ವಂಚಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಗಳಾದ ನ್ಯಾಯ, ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರೀತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ. ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಒಳ್ಳೆಯತನ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವುದರ ಮಧ್ಯೆಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗದ, ಅಲ್ಲದೆ ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತವಾಗುವ. ನೈತಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾದ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮನೋಭಾವ ವನ್ನಾದರೂ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಆದೀತು. ಹೀಗಾದಾಗ ತೋರಿಕೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಜಾಗೃತ ಗೊಳ್ಳದ ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಾದರೂ ಹಾಯಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಹಾಗಲ್ಲ ಈಗ ಬದುಕಿನ ಅನೈತಿಕತೆಯ ಅರಿವು ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ಹೃದಯವನ್ನು ಛೇದಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗಾಗ ಎಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ, ಭ್ರಮಾದೂರವಾದ ನೈತಿಕ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ ತಹತಹವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ: ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ನೈತಿಕ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಜಯ ತರುವ ತಾಕಲಾಟವೊಂದು ನೋವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಒಳಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೇರುಗಳಿಂದಲೇ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆನಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕು ಅಸಹ್ಯ ವಾಗಿ ತೋರಿಬಂದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಇದೇ ಬಗೆಯ ಹೋರಾಟ ವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದವರಾದ ಹಲವರು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು, ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ದಾರಿಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸುಧಾರಣೆ ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು, ಒಳ್ಳೆಯತನವೆಂಬುದು ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು, ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ, ಲೋಲುಪತೆ, ಸೋಮಾರಿತನ ಇಷ್ಟೇಕೆ ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಶುದ್ಧಾಂಗವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ, ಚೈತನ್ಯವಂತ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಅವರು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ದುಃಖ ದಾಯಕವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇ ಮೇಲಾಗಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು. ಅಂತರಂಗದ ಕೂಗನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ತರ್ಕವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಡಿ, ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಯಾಕ್ರಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಯನ್ನಿಡುವುದರಿಂದ, ವಿಜ್ಞಾನ, ದೇಶ, ಕಲೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ಹಳೆಯ ಬದುಕಿಗೆ

ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಒದ್ದಾಡಿ, ನೋವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮತಿಭ್ರಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಗುಂಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಆಮಿಷಗಳ ನಡುವೆ ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೊದಲು ಅಳಿವ ಬದುಕನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಮೊದಲು ಬರ್ಬರರು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವೆಂದು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವೆಂದು ಕರೆದ ಗುಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲ ತರ್ಕಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುಣವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸುವುದೂ ದೂರದ ಮಾತು.

6

1840ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾವಂತ, ಪ್ರಗತಿಪರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ, ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾದ Ogaryevನ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ Herzenಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನಿರ್ಮಿತಿ, ಪವಿತ್ರ ಸ್ನೇಹ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಸೇವೆ, ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಹೀಗೆ ಇಂತವೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆತ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿಯೇ ಆಗಾಗ 'ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದರಿಂದಲೋ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವಳೋ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಾದರೂ, ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳ ಜೊತೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಮಾಯವಾಗುವುದರಿಂದಲೋ.........' (ಅವನದೇ ಮಾತು) ತನ್ನ ಜೀವನಸಂಗಾತಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಈ ದಯಾಶೀಲ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತ, ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ವಿವಾಹಿತನಾಗಿ ಪತ್ನಿಯ ಹೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ತಾನು (ಮುಂದಿನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮಗುವೊಂದನ್ನು ಹಡೆದುದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ) ಕುಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ, ವೇಶ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳೊಡನೆ ಮಾಯವಾದುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹವಿದೆಯೆಂಬುದು, ಅನ್ನಿಸಿಯೂ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ತಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕುಡಿತ, ವ್ಯಭಿಚಾರದತ್ತ ತನಗಿರುವ ಒಲವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಹೊರತು, ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಿರಲಿ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆಗೆ

ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆತ ಈ ದುರ್ಗುಣಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ – ಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ದಂತೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಖುಷಿಯಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳು ಸಮಗ್ರತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಂಚವೂ ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ: ಹಾಗಾಗಿಯೇ ತಾನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕಾದ ಗೆಳೆಯನಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವ ಬದಲು. ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಅರ್ಧಶತಮಾನದ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ. ನಾನು ಅಂತವರ ಸಮಕಾಲೀನ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಅದೇ ಬಗೆಯವರನ್ನು. ಅದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಗಾಢವಾದ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕ ಬಲ್ಲುವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದ ಸ್ವಂತ ಬಯಕೆಗಳ ಸಡಿಲತನವೂ ಇತ್ತು. ಮಿದಿಯದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು, ಬಿಸಿಮಾಡದ ಒಲೆಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬ್ರೆಡ್ ತಯಾರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದರು. ಆಮೇಲೆ ವರ್ಷಕಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಬ್ರೆಡ್ ಆಗದೇ ಹೋದುದನ್ನು, ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೂ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾರದೇ ಹೋದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಅವರು ಎಂತದೋ ವಿಚಿತ್ರ ದುರಂತವೊಂದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡರು.

ಅಂತಹ ಬದುಕುಗಳ ದುರಂತ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಂಭೀರವಾದುದು. Herzen, Ogaryev ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾಲದ ಇತರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಂಡ ದುರಂತ, ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇಂದಿನ ಹಲವಾರು ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಕರೆಯಲಾದವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಶುಚಿಯಾದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಲು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ. ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ Ogaryev, Herzen ಮತ್ತಿತರರಂತೆ, ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಇರಲು. ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಪುಂಸಕರಾಗಿ ಬದುಕುವುದು, ರುಚಿಯಾದ, ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಶುಚಿಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸದಂತೆ ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಲ್ಲು ಇಂದು ನಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಬದುಕು ಶುಚಿಯಾದು ಹಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು, ಖಂಡಿತವಾದುದರಿಂದ ಅವರು ನಿರಾಶಾವಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, 'ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ದುರಂತವೇ ಇದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕೂಡ, ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸೌಖ್ಯದ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಾಗಿದ್ದು, ಈ ಏರುಪೇರು ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಆಶಿಸುವವರಾದರೂ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡು

ವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ: ಏಂದರೆ ಸೌಖ್ಯದ ಹಂಚಿಕೆಯು ಏರುಪೇರಿನ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಟಿಸುವ ಇವರು, ಒಂದು ತೋಟದೊಳಗೆ ಮೊದಲು ನುಗ್ಗಿದ ಕೆಲವರು ಬೇಗಬೇಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಂತರ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ತೋಟದ ಹಣ್ಣಿನ ಹಂಚಿಕೆಯು ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಾನ ಸೂತ್ರವಿರ ಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಲೇ, ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ದೋಚುವವರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಾರೆ.

7

ತಮ್ಮ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದು, ಈ ಆಸೆಗಳ ಬದುಕೇ ಶುಚಿಯಾದುದೆಂದು ನಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ, ಒಳ್ಳೆಯದಾದ, ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ, ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಎಷ್ಟು ದಂಗುಬಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮಕಾಲದ ಜನರು, ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಪುಂಸಕ, ಕಾಮುಕ, ಸೋಮಾರಿ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕರುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗದವರು ನಮ್ಮ 'ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಿರಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದ ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಬರ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸಿರಿವಂತ ವರ್ಗವನ್ನು ಅದರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಬರ್ಬರ ಜನರ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಮೀರುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಸರಳ ನಿಯಮಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ನಡುವೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಿರಿವಂತ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಋಜು ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವು ದಿರಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂಚ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವನಾದರೂ ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ತನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ದುಷ್ಟಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಉಪಾಧಿ ಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು.

ಬದುಕಿನ ಎಂದಿನ ರೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಕೂಡ ಅಸಹಜವಾಗಿ ಅಸಂಗತವಾಗುವುದರಿಂದ, ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಜಂಭಗಾರಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯಾಗಿ, ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದನ್ನೂ ನಾವೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನರು ಪ್ರಯತ್ನಿ

ಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲೆಂದು ಈ ಪಾದವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನವೂ ನ್ಯಾಯ, ಒಳ್ಳೆಯತನ, ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಹಾಗೂ ಆಗ ಮಾತ್ರ, ಜೀವನದ ಎಂದಿನ ರೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಯಾವುದೋ ಕ್ರಿಯೆ ಕೂಡ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಬದುಕು ಅರ್ಧ ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನರ್ಧ ಅಶುಚಿ ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಸಹಜವಾದ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಗೆ ಹೊಂದದ ಕೆಲಸ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೋ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲುವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಬದುಕು ಯಾವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ, ತಪ್ಪುಹಾದಿ ಹಿಡಿದದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೋ ಆಗ ಎಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ವ್ಯಸ್ತ ಗೊಳಿಸದೇ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರವಾಹ ವನ್ನು ವ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸದೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೇ ವಿನಃ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ವನ್ನಲ್ಲ.

'ಚೆನ್ನಾಗಿ' ಬದುಕುವ ನಮ್ಮ ಮೇಲುವರ್ಗದವರ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯೊಬ್ಬ ತಾನು ಮುಳುಗಿರುವ ಕೆಡಕಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಹೊರತು ಶುಚಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾರ; ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವವರೆಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಾರ. ಸುಖಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ ಅಸಾಧ್ಯ. ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ಹೊರತು, ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ಇರುವ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಆತ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಬರ್ಬರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಮಮತೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಮಮತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಸಂಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರ ಮತ್ತು ಇತರರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಯ ಬಯಕೆಗಳ ಜತೆಗೆ ಸ್ವಂತವನ್ನು ಕುರಿತ ಮೋಹ ಕಡಿಮೆಯಾದಷ್ಟೂ, ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಫಲಿತಗೊಳ್ಳುವ, ನೆರೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತ ಮಮತೆ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟು ಬದುಕು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಋಷಿಗಳೂ, ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗೆ ಹೀಗೇ ಇದೆ ಹಾಗೂ ಸರಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಜನರು ಇಂದೂ ಕೂಡ ಇದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಇತರರಿಗೆ ನೀಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ, ತನಗಾಗಿ ಬಯಸುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾ ದಷ್ಟೂ ಉತ್ತಮನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಒಬ್ಬ ಇತರರಿಗೆ ನೀಡುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾದಷ್ಟೂ ತನಗಾಗಿ ಬಯಸುವುದು ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಅಧಮನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇತರರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸಿದಷ್ಟೂ ಹಾಗೂ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾದಷ್ಟೂ ಮನುಷ್ಯ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತಮನಾಗುತ್ತಾನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾದಷ್ಟೂ ಉತ್ತಮನಾಗುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ; ಈ ಮಾತು ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ನಿಜ. ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇತರರ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲಗಳಿಗಾಗಿ ಆಸೆಪಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ, ಇತರರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯಲು, ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ: ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಗಮನಿಸಿ: ಒಂದು ಸನ್ನೆಗೋಲಿನ ಆಧಾರ ಬಿಂದುವನ್ನು ಉದ್ದ ತುದಿಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕತುದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಾವು ಉದ್ದತುದಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉದ್ದಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಚಿಕ್ಕತುದಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕದನ್ನಾಗಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರೀತಿಸುವ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಚ್ಚರ ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ. ಇತರರನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಚಚ್ಚರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಚ್ಚಳದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಡಿಮೆಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇತರರಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಒಬ್ಬ ತಾನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ; ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ದಾನವಾಗಿಕೊಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜತೆಗೆ, ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇತರರನ್ನು ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಾತ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ; ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೆ, ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಅದು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಇತರರಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡದೇ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ – ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬಾರದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ. ಇತರರಿಗೆ ನೀಡದೇ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಹಾಗೆ ನಾವೇ ತಿನ್ನದೆ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಆತ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಯವುಳ್ಳ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಖಿ. ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಆತನು 'ಒಳ್ಳೆಯವನು' ಎಂದೂ 'ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆಂದೂ

ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯ --ಹೆಂಗಸಿರಲಿ ಗಂಡಸಿರಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ -- ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು, ದಯಾಶೀಲತೆ, ಸರಳ ಮನಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ ಚೌಕವೊಂದು ಪರಿತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೊರತು ಹೇಗೆ ಹರಿತವಾಗಿರದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲಾರದೋ ಹಾಗೆ ಆತ ಶುಚಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾರ, ಒಳ್ಳೆಯವನೂ ಆಗಿರಲಾರ. ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುವುದೆಂದರೆ ಇತರರಿಂದ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೆ ಸುಖಾಸಕ್ತಿಯ ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೆಮಾಡಲಾರ, ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ; [ಇದು ಅವನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದುದರಿಂದಲ್ಲ, ಆತ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅಲ್ಲದೆ ತಾನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ನೋವಿನ ಸಂಗತಿ] ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇತರರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿನ್ನುವುದರಿಂದಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ದುಡಿಮೆಗೆ ಅವರಿಂದಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಲು ಅನರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೃದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿದ್ರಿಸುವ, ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕವಾದ ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಶುಭ್ರವಾದ ಋತುಮಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಧರಿಸುವ, ಶ್ರಮದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದ ಸ್ವಾರ್ಥವ್ಯಕ್ತಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರ.

ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರ ಸುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ನಾವೆಷ್ಟು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಇತರರು ಪತ್ತೆಮಾಡದಂತೆ ಅವರ ಸುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಜನರು ಕೊಂಚ ಕೂಡ ಗೊಂದಲಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಸುವ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಗುಣಗಳ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಕೆಲವುವೇಳೆ ಪಾವಿತ್ರ್ಯದ ಘೋಷಣೆ ಕೇಳಿ ಸಂದೇಹದಿಂದ ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಹೆಂಗಸಾಗಲೀ ಗಂಡಸಾಗಲೀ, ಎರಡು ಜಮಖಾನಗಳು, ಎರಡು ಮೃದುವಾದ ಶುಭ್ರವಾದ ಮೇಲುಹೊದಿಕೆಗಳು, ತಲೆದಿಂಬಿನ ಹೊದಿಕೆಯೊಳಗೆ ತುಂಬಿದ ತುಪ್ಪುಟದ ತಲೆದಿಂಬುಗಳು ಇರುವ ಸ್ಪ್ರಿಂಗಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಸಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಕಾಲುಚಾಚಿದಾಗ ಥಂಡಿಯಾಗದಿರಲೆಂದು ಕಂಬಳಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆಯಾದರೂ, ಹಾಸಿದೆ. ಅವನಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಅಶುಚಿಯೂ ತಂತಾನೇ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಠೀಕಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅವನು ಹೊರಗೆಹೋಗುವುದು ಬೇಕಾಗದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾತ್ರೆಗಳು ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಅವನು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಪರದೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇಕೆನಿಸಿದಷ್ಟು, ಆತ ಮಲಗಬಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಚಳಿಗಲದಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವಂತೆ

ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಂಪಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು. ನೊಳ್ಳೆಯಾದಿಯಾಗಿ ಇತರ ಕೀಟಗಳ ಸದ್ದಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳದಂತಿರಲು ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಮಲಗಿರುವಂತೆ ಅವನು ಶುದ್ಧಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಸ್ನಾನ ಹಾಗೂ ಕ್ಷೌರಗಳಿಗಾಗಿ ಬಿಸಿ ಹಾಗೂ ತಣ್ಣೀರು ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಟೀ. ಕಾಫಿಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಎದ್ದ ವೇಳೆಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ಉತ್ತೇಜಕ ಪಾನೀಯಗಳು ಸಿದ್ಧವಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಕೊಳಕಾಗಿದ್ದ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳ ಹಲವು ಜತೆಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಧೂಳಿನ ಕಣಕಣವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿ. ಗಾಜಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಕೊಳೆಯಾಗಿದ್ದ ಹಲವು ದಿರುಸುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿಡಲಾಗಿದೆ: ಈ ದಿರುಸುಗಳು ಕೇವಲ ಬೇಸಿಗೆ ಹಾಗೂ ಚಳಿಗಾಲಗಳಿಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಋತುಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ತೊಳೆದು, ಗಂಜಿಮಾಡಿ, ಇಸ್ತ್ರಿಮಾಡಿದ ಶುಭ್ರವಾದ ಒಳ ದಿರುಸುಗಳು ಸಿದ್ಧವಿವೆ. ಗುಂಡಿಗಳು ಸರಿಯಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ ಜನರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇಗನೇ – ಎಂದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳು ಘಂಟೆಗೆ – ಆದರೂ ತನಗಾಗಿ ಈ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಲವು ಘಂಟೆ ತಡವಾಗಿ ಏಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಹಗಲಿನ ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಯ ಉಡುಗೆಗಳಿರುವುದರ ಜತೆಗೆ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಸಮಯಕ್ಕೆಂದೆ ವಿಶೇಷವಾದ ದಿರುಸು ಹಾಗೂ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈಗವನು ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಗೆ, ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಧವಿಧ ಬ್ರಷ್‌ಗಳು. ಸೋಪುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ (ಹಲವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ನೀರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಾರೆ). ಆಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಶೇಷ ಬಗೆಯ ಕನ್ನಡಿ (ಆ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಕನ್ನಡಿ) ಯ ಎದುರು ನಿಂತು ತಲೆಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕನ್ನಡಕದಂತಹ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೂಗೊರಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಒಂದು ಶುಭ್ರ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು. ಅವನು ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿಕೋಣೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಗಡಿಯಾರವಿದ್ದರೂ. ಸರಪಳಿ ಇರುವ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹಣ, ಚಿಲ್ಲರೆಗಳನ್ನು (ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೌಲ್ಯದ ನಾಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಡಕಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುವ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು) ಹಾಗೂ ಚೆಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಗೇ ಅವನ ಹೆಸರು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು (ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವ ಅಥವಾ ಬರೆಯುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅದು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ) ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ ಪೆನ್ಸಿಲ್

ಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಗಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯಾದರೆ ಪ್ರಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು: ಒಳರವಿಕೆಗಳು. ಟೋಪಣಿಗಳು. ಅಲಂಕಾರಗಳು, ಕಸೂತಿವಸ್ತ್ರಗಳು. ರಿಬ್ಬನ್ನುಗಳು. ಹೇರ್‌ಪಿನ್ನುಗಳು. ಪಿನ್ನುಗಳು. ಬ್ರೋಚುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿನ್ನುವುದರೊಂದಿಗೆ: ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಫಿ ಅಥವಾ ಟೀಯನ್ನು ಕುಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ; ಹೆಚ್ಚು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ಕೆಲವುವೇಳೆ ಹಂದಿಯ ಮಾಂಸದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಡೆಯುವಾಗಲೇ ಗಂಡಸರು ಸಿಗಾರನ್ನೋ ಸಿಗರೇಟನ್ನೋ ಸೇದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಇಲ್ಲವೇ ಆದೇ ತಾನೇ ತರಲಾಗಿರುವ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ. ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಂಡ. ಕೊಳಕು ತುಂಬಿದ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಆಫೀಸಿಗೋ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು, ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಯಾರಿಸಿದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರುಸಾರಿ ಬಡಿಸಿದ ಭೋಜನ, ಜತೆಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾಫಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಪೇಟಾಟ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಅಥವಾ ನಾಟಕ, ಓದು ಹಾಗೂ ಮೃದು ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಕುರ್ಚಿಗಳಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಕೇಂದ್ರಿತವಾದರೂ ರಕ್ಷಿತವಾದ, ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಂಭಾಷಣೆ. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಟೀ, ಇನ್ನಷ್ಟು ತಿನ್ನುವುದು – ರಾತ್ರಿ ಊಟ – ಅನಂತರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧೂಳುಕೊಡಹಿದ, ಶುಭ್ರ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸುವಿಕೆ. ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರೆಗಳೂ, ಮತ್ತೆ ಕೊಳಕಾಗಲೆಂದೇ ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಸುಸ್ವಭಾವದ ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದಿನಗಳು ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ; ಈತ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನವರಿಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ತರುವ ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೇ ಇದ್ದರೆ ಋಜು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಒಳಿತನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನ ಬದುಕು ಮಾತ್ರ ಋಜು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ; ಹಾಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುವವನು ಎಂದಾದರೂ. ಇತರರಿಗೆ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನಾತ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಆತನಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಲು ವಿರೋಚಿತವಾದ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾತ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆತನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಆ

ಬಗೆಯ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದಂತೆ ದುರ್ಬಲನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಮಾರ್ಕಸ್ ಓರೇಲಿಯಸ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನೆಲದಮೇಲೆ ತನ್ನವೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ದೈಹಿಕವಾಗಿ, ಮತ್ತು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯದೊಡನೆ ಮಲಗು ವುದರ ಮೂಲಕ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು, ಸಾಕಬೇಕಾಗಿರುವ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ, ಈ ಬಲಶಾಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುವ ಅಗಸಗಿತ್ತಿಯ ನಿತ್ಯದ ದುಡಿಮೆ, ಜಮಖಾನ, ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್‌ಗಳು, ದಿಂಬುಗಳು ಇವನ್ನೂ ತಯಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ಹಾಗೂ ದುಡಿಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು, ಬೇಗ ಮಲಗಿ ಬೇಗ ಎದ್ದರೆ ಕಿಟಕಿಯಪರದೆಗಳು ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಯ ದೀಪವನ್ನು ಆತ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟ ಅಂಗಿಯನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬಹುದು. ಬಗಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಬಹುದು; ನಲ್ಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸ ಬಹುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಈಗ ತನಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರು ಬದುಕುವ ಹಾಗೆ ಬದುಕಬಲ್ಲ ಅದರಿಂದಾಗಿ ತನಗಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಹಾರ, ಮನರಂಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುವ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದುಡಿಮೆಯೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜರಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾತ ಬಲ್ಲ; ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೇಗೆ ಜನರು ನರಳುತ್ತಾರೆ; ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಬಡತನದ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದು ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ ಬಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಸುಖಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಋಜುಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ.

ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇತರರು ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ – ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಕೆರಳಿಸಬಲ್ಲ ಮೌನದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳದೇ ಇರಲಾರೆ.

ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರುವ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುವ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ (ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ನೂರಾರು ಶ್ರಮದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಮೇಲುವರ್ಗದವರನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಒಬ್ಬ ನೀತಿವಂತ ಮನುಷ್ಯ, ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸು ತ್ತಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾ ಇರುವ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ಇರದ, ಅಜ್ಞಾನಿ, ಕುಡುಕ, ಒರಟು ಅನಾಗರಿಕ ಸಮಾನ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಜನರ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಕೂಡ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಬದುಕಲಾರ.

ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ನಾನು, ಓದುತ್ತಿರುವ ನೀವು. ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿರಿ, – ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ, ಸಾಕಾಗುವಂತ. ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚು ಇರಬಹುದಾದ ಸಿರಿವಂತರ ಆಹಾರ, ಉಸಿರಾಡಲು ಶುದ್ಧವಾದ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಗಾಳಿ. ಬೇಸಿಗೆ ಚಳಿಗೆ ಉಡಿಗೆಗಳು. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಆಹ್ಲಾದಗಳು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ವಿರಾಮ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇವಿಷ್ಟನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಪುಷ್ಟಿನೀಡುವ ಆಹಾರವಾಗಲೀ. ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕ ವಸತಿಯಾಗಲೀ. ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಉಡುಪಾಗಲೀ, ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದೆ, ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ವಿರಾಮವಾಗಲೀ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದ ಜನರು ಬದುಕುತ್ತಾರೆ: ದುಡಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ. ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಗಳಿಂದಾಗಿ, ರೋಗಗಳಿಂದಾಗಿ ಕುಂದಿದ ವೃದ್ಧರು. ಮಕ್ಕಳು. ಹೆಂಗಸರು. ನಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾಗಿರದೇ ಕೇವಲ ಶೋಭೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಲವು ಹತ್ತು ಸೌಕರ್ಯ. ಸುಖ ಲೋಲುಪತೆಗಳ ಪ್ರತೀಕಗಳಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂತಹವುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಹೊಂದಿರ ದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ. ನಮಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸವೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ನೀತಿವಂತ (ಆತನನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ. ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬಹುದು) ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಲೋಲುಪತೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾತೊರೆಯ ದಿರಲಾರ.

ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಜತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೊದಲು ಧೂಮಪಾನವನ್ನು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕೊಂಡು ಸೇದುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವುದರಿಂದ ಆತ. ಮನುಷ್ಯನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡಹುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಲೋಲು ಪತೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಕಥೆಯೂ ಹೀಗೆ. ಬ್ರೆಡ್ ತಯಾರಿಸಲು ಆಗಿರುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಒಬ್ಬ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆಯೆಂದರೆ. ಆತ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಲೇ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾದುದನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾರನೆಂಬುದು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಕೇವಲ ಅನವಶ್ಯಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅನುಕಂಪವನ್ನುಳ್ಳವನಾದರೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೈಬಿಡಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಣಯವಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲವಾದ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾದಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನು ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಲುಪತೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅನುಕಂಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ, ಆ ಜನರನ್ನು ನಾಶಪತ್ತ ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಲಾಭಗಳಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ, ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ತರುವ ಶ್ರಮದಿಂದ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಬೇರೆಯ ವರಾದರೂ ಪಡೆದೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಾದ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವೈನನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ನಾನು ಕುಡಿಯದಿದ್ದರೂ ಇತರರಾದರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದಂತೆ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾದದಂತೆ, ಲೋಲುಪತೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಲು ಅವಕಾಶನೀಡುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಕಾರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಬದುಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ: ಈ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ, ನಮಗೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ, ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಕೆಡಕನ್ನು ತರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾವುದರಿಂದಲೂ, ಅವರು ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಚೆಗೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ, ದುಡಿಮೆಯ ಹಂಚಿಕೆ ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ, ಧರ್ಮಗುರು, ಜಮೀನುದಾರ, ಉತ್ಪಾದಕ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಗಬಹುದು, ಆ ಕೆಲಸವೂ ಕೂಡ, ಆತ ಲಾಭಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರಮಜೀವಿ ವರ್ಗದ ದುಡಿಮೆಗೆ ಸಮಾನವಾದುದು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ, ಮೂರನೆಯವನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವನು ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾಗೆ ಐದನನೆಯವನೊಬ್ಬ ದೇಶ, ಚರ್ಚು, ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆಗಳಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದುಡಿಮೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ದುಡಿಮೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕರ್ತೃತ್ವಶಾಲಿಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ: ಲೋಲುಪತೆಯ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮದ ಫಲ ತಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶ್ರಮದ ಫಲಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿ ಎಂದು ಈ ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ತರುತ್ತದೆ.

ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಜನರು ನೀಡುವ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶ್ರಮದ ಫಲಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ

ನೌಕರರು, ಜಮೀನುದಾರರು ತಮ್ಮ ಪೆಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಸರಿದೂಗುವಂತೆ ದುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಜಮೀನುದಾರರು ಇದನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಅವರೇನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ತಾವು ಇತರರಿಗೆ ಏಷ್ಟು ದುಡಿಯು ತ್ತಾರೊ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇತರರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿರು ವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಳವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಈ ಕಲ್ಪನಾಶ್ರಮದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅವರು ನಂಬಿಸಿಕೊಂಡರೂ. ಅವರ ಎಲ್ಲ ವಾದಗಳೂ ಅವರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರಮ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆಂದೂ ಆ ಜನರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ತಾವು ಕಬಳಿಸುತ್ತಿರು ವುದಕ್ಕೆ 'ದುಡಿಮೆಯ ಹಂಚಿಕೆ' ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕಾರಣವಾಗಿರದೇ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಹಾಗೆಮಾಡದೆ ಇರಲಾರದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ಪತಿತರಾಗಿರುವುದು ಕಾರಣವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ, ಋಜು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಋಜು ಜೀವನವನ್ನು ಬದುಕಬಹುದೆಂದು ಈ ಜನರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಉಂಟಾದದ್ದು.

ಆ ಮೂಲಭೂತ ಗುಣವೇ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ.

8

ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ ಶುದ್ಧ ಜೀವನ ಇರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇರಲೂ ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಕಲ್ಪನಾತೀತ. ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಗಳಿಕೆ ಅದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು.

ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳ ಏಣಿಯೊಂದಿದೆ. ಬಬ್ಬ ಎತ್ತರದ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಏರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಯಾವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಹದಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆದರೋ ಅದನ್ನು, ಇತರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಾತ, ಮೊದಲು ಸಾಧಿಸಬೇಕು.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ–ತ್ಯಾಗದಲ್ಲೇ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತಾ ದರೂ ಅನುಕ್ರಮ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಗುಣಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ಗಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೀಗಾಗುವುದು ನಿಯಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಹಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಋಜು ಜೀವನದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾದ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಕೂಡ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಸಾಧಿತವಾಗದೆ ಹಂತ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವೆಂದರೆ ಬಯಕೆಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆತು, ಹದಗೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಯಕೆಗಳು ಹಲವು, ಅವುಗಳನ್ನು ತಣಿಸಲು ಆತ, ಯಾವುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೋ ಅಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ದೊಡ್ಡ ಆಸೆಗಳಿಂದಲ್ಲ. ದೇಹವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕ್ರೀಡೆಗಳು, ಮನರಂಜನೆ, ಹರಟೆ, ಕುತೂಹಲ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಆಸೆಗಳ ಜತೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ, ಸೋಮಾರಿತನ, ದೈಹಿಕ ಕಾಮದಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಆಸೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ತಣಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು: ಸರಳವಾದುವು ಮೊದಲೇ ವಿನಾ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದುವುಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ವಿವೇಕ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಗೂ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಈ ಕ್ರಮ ನಿರ್ಧರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನುವ ಮನುಷ್ಯ ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ ಹಾಗೇ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ ಮತ್ತು ಸೋಮಾರಿತನದವನೊಬ್ಬ ದೈಹಿಕ ಕಾಮಲಾಲಸೆಯನ್ನು ತಣಿಸಲಾರ. ಆದರಿಂದಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ನೀತಿಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು – ಉಪವಾಸಮಾಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ, ಋಜು ಜೀವನದ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಗಂಭೀರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಮರೆತಿದ್ದೇವೆಯೆಂದರೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಉಳಿದವು ಅಸಾಧ್ಯ ವಾಗುತ್ತವೋ ಅಂತಹ ಮೊದಲ ಗುಣವಾದ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಗುಣದ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು ಕೂಡ ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ಉಪವಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಮರೆಯಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಥಹೀನ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಯೆಂದೋ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅನವಶ್ಯಕವಾದುದೆಂದೋ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ. ಋಜು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಹೇಗೆ ಮೊದಲ ಹಂತವೋ ಹಾಗೇ ಉಪವಾಸ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಹಂತ.

ಒಬ್ಬ ಉಪವಾಸಮಾಡದೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರಲು ಇಷ್ಟಪಡಬಹುದು, ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಕನಸು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಆಚರಿಸದೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಇರುವುದು. ಕುಳಿತವನು ಕಾಲೂರಿ ನಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟೇ ಅಸಾಧ್ಯ. ಉಪವಾಸ ಋಜ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಿದ್ಧಿ. ಹಾಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಬದುಕಿನ ಮೊದಲ ಗುರುತು: ದುರದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಈ ಕೆಟ್ಟಗುಣವೇ ನಮ್ಮಕಾಲದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಣುವ ಜನರ ಮುಖಗಳನ್ನು, ದೇಹಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಜೋಲಾಡುವ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಗಲ್ಲಗಳು ಇರುವ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ತೋಳು, ಮೊನಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ, ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಬೊಜ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೋಮಾರಿ ಬದುಕು ಕೊಟ್ಟಿರುವ, ಮುಚ್ಚಿಡಲಾಗದ ಗುರುತುಗಳಿವೆ. ಇದು ಬೇರೇನೋ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಬದುಕಿನ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ತ್ರಾಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಮುಖ್ಯ ಆಸಕ್ತಿ ಯಾವುದು? ನಿಜವಾದ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಅಸಹಜವಾದ ಸುಳ್ಳಾಗಿರುವ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮಗೆ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ಆಸಕ್ತಿ ಹಸಿವನ್ನು ತಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಖುಷಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರವರೆಗೆ ತಿನ್ನುವುದು ಬದುಕಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುರಿ, ಮುಖ್ಯ ಆಸಕ್ತಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ದುಡಿಯುವ ಬಡವರು ಈ ಬಗೆಯ ಕಾಮನೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಅವರ ಆದಾಯ ತಡೆಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ, ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಕಾಶ ಹಾಗೂ ಆದಾಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಮೇಲುವರ್ಗದವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾ, ರುಚಿರುಚಿಯಾದ, ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ, ಸಾಕೆನಿಸುವಷ್ಟು ತಿಂದು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದಂತೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ತುಂಬಿರುವಂತೆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರವನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಸುವ ಮೇಲುವರ್ಗದವರು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗದವರು (ತುಂಬಿಯಾದ ಆಹಾರ, ಮಾಂಸ ಮುಂತಾದವು ಸಮಗ್ರವಾದ ಆಹಾರಗಳೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡುವ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಜನರ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ) ಆನಂದ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಗಳು ರುಚಿಯಾದ, ಪುಷ್ಟಿನೀಡುವ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು, ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರಾದರೂ, ನಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ಸಿರಿವಂತರ ಬದುಕನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರ ಮಾತುಕತೆ ಕೇಳಿ. ಎಷ್ಟು ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ: ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ಕಾವ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯದ ವಿತರಣೆ. ಜನರ ಸುಖದುಃಖ. ಎಳೆಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ! ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಹರಟೆ, ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಗುವ ವಿರಾಮದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹುದು. ಊಟಗಳ ನಡುವೆ, ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿದ್ದು ಇನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಯೌವನವನ್ನು ದಾಟಿದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಏಕೈಕ ಜೀವಂತ ಆಸಕ್ತಿ—

ತಿನ್ನುವುದು. ಹೇಗೆ ತಿನ್ನುವುದು, ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು. ಎಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವುದು ಹಾಗೇ ಯಾವಾಗ ತಿನ್ನುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಗಂಭೀರ ಸನ್ನಿವೇಶವಾಗಲೀ, ಹರ್ಷವಾಗಲೀ, ಹಬ್ಬವಾಗಲಿ ಉದ್ಘಾಟನೆಯಾಗಲೀ 'ತಿನ್ನುವ' ವಿಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರದು.

ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ ಇದು ಖಂಡಿತ. "ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ. ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರ. ಶಾಸನಸಭೆ...ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನು...ನಾವೀಗ ಎಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡೋಣ? ಎಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ ನೀಡುತ್ತಾರೆ?" ಸೊಗಸಾದ ದಿರುಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೂಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ, ಔತಣಕೂಟಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ......ಹಸ್ತಲಾಘವ, ನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನೋಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದುದು ಯಾವುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ? ಊಟ ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಬಯಕೆ. ಬಾಲ್ಯದ ನಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾವುದು? ಕೇವಲ ರೊಟ್ಟಿ ನೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಗಳು ಯಾರು? ಅಡಿಗೆಯವರು. ಮನೆಯೊಡತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಆಸಕ್ತಿಯಾವುದು? ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಗೃಹಿಣಿಯರ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತವೆ? ಸಿರಿವಂತ ಗೃಹಿಣಿಯರ ಮಾತುಕತೆಯೂ ಆ ಕಡೆಯೇ ತಿರುಗದಿದ್ದರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವುದಾಗಲಿ, ಇನ್ನೂ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಲೀ ಕಾರಣವಾಗಿರದೆ, ಊಟದ ಕಾತರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಮನೆಗೆಲಸದವಳೋ, ಅಡಿಗೆಯವನೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೌಕರ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನೊಮ್ಮೆ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿಸಿ ಯಾವುದು ಅವರ ಕಾತರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಗಮನಿಸಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ತಿನ್ನುವ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸದ ಜೆಲಿ, ಕಾಫಿ ತಯಾರಿಸುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನ, ಸಿಹಿ ಕೇಕುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ...ಹೀಗೆ...ಜನರು ಯಾವ ಸಮಾರಂಭವೇ ಆಗಲೀ...ನಾಮಕರಣ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ, ಮದುವೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ, ಗೆಳೆಯರ ಆಗಮನ, ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ, ಸೇನೆಯ ತುಕಡಿಯ ನಾಮಕರಣ, ಖ್ಯಾತ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ, ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನ ಇಲ್ಲವೇ ಧರ್ಮ ಬೋಧಕರ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಥವಾ ಮೃತಿಹೊಂದಿದ ದಿನದ ಆಚರಣೆ......ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಗಹನವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸೋಗು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಭಾರಿಭೋಜನವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತು; ಕುಡಿತವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇದೇ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಡೆಗೆ ತರಲು ಕಾರಣ.

ಈ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ, ಹಲವಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಸುನೀಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕರಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು? ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅಡುಗೆಯವರೂ ಅವರ ನೆರವಿನವರೂ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಸಹಾಯಕರೂ, ಕೆಲಸದ ಹೆಂಗಸರೂ, ಶುಭ್ರವಾದ ವಿಶೇಷ ತೊಡಿಗೆಗಳು, ಉದ್ದನೆಯ ಲಂಗಗಳು, ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ದುಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 50 ಪೌಂಡುಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಪಡೆಯುವ ಬಾಣಸಿಗರನ್ನು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಡುಗೆಯವರು ಕೊಚ್ಚುತ್ತಾ, 'ಮಿದಿಯುತ್ತಾ ಬೇಯಿಸುತ್ತಾ, ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾರಂಭದ ಯಜಮಾನನೊಬ್ಬ ಎಲ್ಲ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಗಹನತೆಯೊಡನೆ ಕಲೆಗಾರನಂತೆ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಲೆಕ್ಕಹಾಕುತ್ತಾ, ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹೂಗಳಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಲಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ........ ಜನರ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವೇ, ಸಾವಿರಾರು ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಾ, ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ, ಯಾರೋ ಮಹಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು, ಧರ್ಮಬೋಧಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು, ಮೃತಿಹೊಂದಿದ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೋ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಬದುಕಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ನವದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಹಾರಯಿಸಲೆಂದೋ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಮಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಕೆಳವರ್ಗದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಪ್ರತಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಅಥವಾ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲೂ ಭೂರಿಭೋಜನವೆಂಬುದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವೂ ಭೂರಿಭೋಜನವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಮದುವೆ' ಮತ್ತು 'ಔತಣ' ಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಪದವಿದೆ. ಸಿರಿವಂತ ಮೇಲುವರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಅವರಲ್ಲೂ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಔತಣ ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಗೌಣ ವಿಷಯವೆಂದು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೋರಿಕೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರೆಲ್ಲಾ ಔತಣ, ತಿನ್ನುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರಕೂಡ ಎಂದು ಸೋಗುಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅದು ಸುಳ್ಳು, ಅವರಿಗೆ 'ಒಂದುಸಾರಿ' ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ರುಚಿಕರವಾದ ತಿಂಡಿಗಳ ಬದಲು, ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ನೀರುಗಳು ಬೇಡ, ಗಂಜಿಯನ್ನೋ ಅಥವಾ ಅಂತದೇ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದಾಗುವ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಗಹನವಾದದ್ದೇನೂ ಆಗಿರದೆ ಔತಣವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ.

ಮನುಷ್ಯರು ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿ. ಒಂದು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜನರು ಏನನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಗಮನಿಸಿ – ಅಲಂಕಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಭೋಜನ ವಸ್ತುಗಳು. ಒಬ್ಬ ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ತಿನ್ನದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು, ತಿನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ – ಎಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ತಿಂದರೆ ಆಗ ಈಗ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಆನಂದವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ಆನಂದದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೆರೆದುಕೊಂಡರೆ. ಇದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ (ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಲ್ಲ ವೆಂದು ಸೋಗುಹಾಕುವ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಹಾಗೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದ್ದಂತೆ) ಈ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಮೀರಲಾಗದ ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಮಿತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಆನಂದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಯ ಪೂರೈಕೆಗೆ ರೊಟ್ಟಿ. ಗಂಜಿ ಅಥವಾ ಅನ್ನ ಇವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಆನಂದ ಹೆಚ್ಚಳ ಪಡೆಯುವ ಮುಖಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ.

ರೊಟ್ಟಿ ಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಸಾಕಾಗುವ ಆಹಾರ (ಇದು ಕೇವಲ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ತಿಂದು ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿ. ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮಿಲಿಯಗಟ್ಟಲೆ ಜನರಿಂದ ಸಾಧಿತವಾಗಿದೆ) ಆದರೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಂಚ ವ್ಯಂಜನಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು ಹರ್ಷದಾಯಕ ಮಾಂಸದೊಡನೆ ಬೇಯಿಸಿದ ಸಾರಿನಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅದ್ದುವುದು ಇನ್ನೂ ಹರ್ಷತರುತ್ತದೆ. ಒಂದೋ, ಎರಡೋ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸು ವುದಕ್ಕಿಂತ ಹುರಿಯುವುದು ಸೊಗಸು. ಮಾಂಸದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹದವಾಗಿ ಬೆಣ್ಣೆಯೊಡನೆ ಹುರಿಯುವುದಂತೂ ಬಲು ಸೊಗಸು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಸುವೆ. ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ. ಆಮೇಲೆ ಜತೆಗೆ ವೈನ್ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ರೆಡ್‌ವೈನ್ ಕುಡಿಯಿರಿ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನೂ ಬೇಡ. ಆದರೂ ಸಾಸ್ ಬೆರಸಿದ ಸೊಗಸಾದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ವೈಟ್‌ವೈನ್ ಜತೆಗೆ ನುಂಗುವವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೇನು ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಲೀ ರುಚಿಯಾಗಲೀ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವರು ಒಂದು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಯನ್ನು ಕೂಡ – ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಾದರೆ ವೆಸ್, ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಾದರೆ ಬೇಯಿಸಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು – ಇವರ ಮೇಲೂ ತಿನ್ನಬಲ್ಲರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಔತಣ. ಅದೂ ಸಾಧಾರಣ. ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಔತಣದ ಆನಂದವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಅದೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ; ಈ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ; ಚುರುಕಾದ ಕುರುಕು ತಿಂಡಿಗಳು, ಊಟದ ಮೊದಲಿನ ಕೆಲವು ಪಾನೀಯಗಳೂ ಹಣ್ಣುಗಳೂ ಹಾಗೆ ರುಚಿರುಚಿ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಧವಿಧದ ಮಿಶ್ರಣಗಳು…… ಹೂವು ಅಲಂಕಾರ ಜತೆಗೆ ಔತಣದ ಮಧ್ಯ ಸಂಗೀತ,

ಸೋಜಿಗದ ಮಾತೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಔತಣ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಠಮಿೂರಿ ತಿನ್ನುವ ಜನರು ಇನ್ನೂ ನೀತಿವಂತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

9

ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಬೇಕಾದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಕೂಡ ಒಂದು. ಆದರೆ ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ; ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು? ಉಪವಾಸ ಹೇಗೆ? ಎಷ್ಟುಸಾರಿ ತಿನ್ನುವುದು, ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನಮಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಯಾವುದರಿಂದ. ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆವು.

ಉಪವಾಸದ ಮಾತಿರಲಿ! ಅದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಎಂಬುದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೇ ಸಾಕು. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿಪರೀತವಾದ, ವ್ಯಗ್ರವಾದ ಅಸಿಸಿಕೆ ಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮಗುರು ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ: "ನಮ್ಮದು ಉಪವಾಸದ, ಏಕಾಂತಗಳ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವಲ್ಲ, ದನದ ಮಾಂಸದ್ದು". ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಾರೆ ಒಳ್ಳೆಯಗುಣ ಮತ್ತು ದನದ ಮಾಂಸ!

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಇಲ್ಲವೇ ಇನ್ನಾವುದೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಅಂಧಕಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕ್ರೂರ ಅನೈತಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿ ನೊಳಗೆ (ಅದರಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಇಡಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಕೆಳವಲಯಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವ, ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದೊಳಕ್ಕೆ) ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿವೆಯೆಂದರೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ದನದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭಂಡತನ, ಅರ್ಥಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಕೂಡ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಾಹಚರ್ಯದಿಂದ ನಾವು ಗಾಬರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದು ಆವರಿಸಿದೆ. ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತೇವೆ, ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳ ಲಾಗದ ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆಯಾಗಲೀ ಶಬ್ದವಾಗಲೀ. ದೈತ್ಯತೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ನೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಇದು ಹೀಗೇ ಇದೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ದನದ ಮಾಂಸದ ನೈತಿಕತೆ!

ನಮ್ಮ ನಗರ. ತೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಕಟುಕರ ಮನೆಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನಗರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ನೋವನ್ನು ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೂತನ ಹಾಗೂ ಪರಿಷ್ಕೃತ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದು Trinity ಭಾನುವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ದಿನ ಹಿಂದಿನ ಶುಕ್ರವಾರ. ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಹಸುಗಳಿದ್ದುವು.

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಬಹುದಿನದ ಹಿಂದೆಯೇ, ನಾನು The Ethics of Diet ಎನ್ನುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸತ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣಲು ಒಂದು ಕಟುಕರ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ನಾನು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ತಾನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಆ ಹಿಂಸೆ ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ನಡೆಯಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಾರಷ್ಟೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಕಟುಕರ ಮನೆಯಿಂದ ತೂಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕಟುಕನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆತ ಇನ್ನೂ ಪಳಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಚೂರಿಯಿಂದ ಇರಿಯುವುದು. ನೀನು ಕೊಲ್ಲುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆತನ ಉತ್ತರ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು 'ಯಾಕೆ ನನಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನಿಸಬೇಕು? ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೇ?' ಆಮೇಲೆ ನಾನವನಿಗೆ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಭೋಗವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪವಿದೆಯೆಂದು. 'ಆದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ! ನನ್ನ ಬದುಕು ಸಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಮೊದಮೊದಲು ನನಗೆ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೆ ಹೆದರಿಕೆ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಅವನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಒಂದು ಕೋಳಿಮರಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ''. ರಷಿಯನ್ನರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಜನರು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪವಿದೆ: ಅದನ್ನವರು 'ಭಯ' ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ 'ಭಯ'ವುಂಟಾಗಿತ್ತು: ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಬಹಳಪಾಲು ಕೆಲಸ ಶುಕ್ರವಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗ. ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾನೇ ಒಬ್ಬ ನಿವೃತ್ತ ಸೈನಿಕನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಆತ ಒಬ್ಬ ಕಟುಕ. ನಾನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಅದು

ಅಧಾರ್ಮಿಕವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಎಂದಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದ. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ. 'ಅದರಲ್ಲೂ ಅವು ಶೆಪ್ಪಗಿದ್ದಾಗ, ಸಾಧು ಹಸುಗಳ ಹಾಗೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಬಡಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ'.

ಇದು ಭಯಾನಕ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೊಂದು ಸಾಯುವುದಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಂತಿರುವ ಜೀವಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ, ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ದೈವಿಕ ಗುಣವನ್ನು. ಬೇಡದಿದ್ದರೂ ತಡೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು. ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರೂರನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬುದು. ಜೀವವನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದೆನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಳದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿದೆ!

ಒಮ್ಮೆ ಮಾಸ್ಕೋದಿಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ* ಸೆರ್ಪುಖೋವ್‌ನಿಂದ ಹತ್ತಿರದ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೌದೆಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಡಿಯವರು ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವೆಂದು ಕರೆದರು. ಅದು ಈಸ್ಟರ್‌ನ ಹಿಂದಿನ ಗುರುವಾರ. ಮೊದಲ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ (ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವಾತ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿ, ಕೆಂಪಗೆ, ಒರಟಾಗಿದ್ದು, ಎಂದಿನಂತೆ ಕುಡಿದಿದ್ದ) ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಒಳಗೆ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಕೊಬ್ಬಿದ, ಕಂದು ಹಂದಿಯನ್ನು ಕಡಿಯುವುದ ಕ್ಕೆಂದು ಅಂಗಳದ ಆಚೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನ ರೋದನವನ್ನು ಹೋಲುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅರಚುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದನ್ನವರು ಕೊಲ್ಲಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅದರ ಗಂಟಲನ್ನು ಒಬ್ಬಾತ ಇರಿದ. ಹಂದಿ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ, ಮರ್ಮಭೇದಕವಾಗಿ ಅರಚಿತು. ಹಿಡಿದವರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ನನಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದ ರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳೂ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಕೂಚ್ಚಿದ್ದ ಹಂದಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿತು; ಅದರ ಅರಚುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಗಾಡಿಯವನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಅವರು ಆ ಹಂದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಉರುಳಿಸಿ. ಅದರ ಗಂಟಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಗಾಡಿ ಭಾರವಾಗಿ ಉರುಳುತ್ತಾ, ಹೋದಂತೆ ಅದರ ಅರಚು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಬಂತು. "ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರು ಫಲವನ್ನುಣ್ಣದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ?" ಎಂದ.

---

* ಯಾಸ್ನಾಯ ಪೋಲ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಸಂತದಲ್ಲಿ, ಮಾಸ್ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಳಿಗಾಲವನ್ನು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಬೇಕೆಂದೇ ಆ ದೂರವನ್ನು (ಸುಮಾರು 130 ಮೈಲಿಗೂ ಮಿಕ್ಕು) ರೈಲಿನ ಬದಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಕ್ರಮಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದ ಸೆರ್ಪುಖೋವ್ ಎಂಬುದು ಆ ದಾರಿಯ ಒಂದು ನಗರ.

ಮನುಷ್ಯ ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ದುರಾಸೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ, ದೇವರು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಳೆದರೆ, ಜನರು ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ತೂಲಕ್ಕೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಹೋಗುವುದೆಂದು, ಹಾಗೆ ನನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಗ್ಧ ಬಂಧುವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅವನನ್ನೂ ಜತೆಗೆ ಕರೆದೆ.

"ಹಾಂ. ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಸೊಗಸಾಗಿವೆ, ನಾನೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಇರುವುದಾದರೆ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ."

"ಯಾಕೆ? ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ ನಾವಿರುವುದು? ಮಾಂಸ ತಿನ್ನಬೇಕಾದರೂ ಕೊಲ್ಲಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ?

"ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆಗೋಲ್ಲ".

ಇಲ್ಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯ, ಬೇಟೆಗಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಹಾಗೇ ನಾವು ಕಟುಕರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಬಡಗಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಅಂಟಿನದೋ ಬಣ್ಣದ್ದೋ ಗಾಢವಾದ, ಅಸಹ್ಯ, ವಾಕರಿಕೆ ತರಿಸುವ ವಾಸನೆ ಬಂತು. ಹತ್ತಿರ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ವಾಸನೆ ಗಾಢವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಕೆಂಪು ಇಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಿಟಕಿ ಗವಾಕ್ಷಿಗಳು ಇದ್ದ ಕಟ್ಟಡ. ನಾವು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಹೋದೆವು. ಬಲಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗಣ – ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆಯಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರ – ವಾರಕ್ಕೆರಡು ಬಾರಿ ಹಸುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಾರಲೆಂದು ತರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂಗಣದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನ ಮನೆ. ಎಡಕ್ಕೆ ಕೊಠಡಿಗಳಿದ್ದುವು – ಹಾಗೆಂದೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ – ಕಮಾನು ಬಾಗಿಲಿನ ಕೋಣೆಗಳು, ಜಾರುವ, ಆಸ್ಫಾಲ್ಟ್ ನೆಲಗಳು, ಸತ್ತಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹಗಳನ್ನು ನೂಕಲು ನೇತುಹಾಕಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು.

ಬಾಗಿಲ ಕಾಯುವವನ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದ ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಆರೇಳು ಕಟುಕರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮೇಲುಡಿಗೆಗಳು, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ತೋಳುಗಳು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಡಿಚಲಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಿಯ ತೋಳುಗಳು ಕೂಡ, ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದುವು. ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೆ ಮೊದಲು ಅವರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಖಾಲಿ ಕೋಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದುವು. ಎರಡೂ ಕಡೆ ತೆರೆದಿದ್ದರೂ ಬಿಸಿ ರಕ್ತದ ದಟ್ಟವಾಸನೆ ಇತ್ತು; ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ರಕ್ತವಿದ್ದು ನೆಲ ಕಂದುಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಕಟುಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕಡಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಅದು ನಡೆಯುವ ಜಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಆತ ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದೇ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪಾದ, ಅವರೆ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವರೆ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಭಯಾನಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂದಿನ ಸಾರಿ ನಾನು ಕಟುಕರ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಸರಿಯಾದ ವೇಳೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದು ಟ್ರಿನಿಟಿಯ ಹಿಂದಿನ ಶುಕ್ರವಾರ – ಜೂನ್‌ತಿಂಗಳ – ಒಂದು ಸೆಖೆಯ ದಿನ. ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಂಟಿನ ವಾಸನೆ ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಕಟುವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲಸ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿತ್ತು. ಧೂಳುತುಂಬಿದ ಅಂಗಣದ ತುಂಬಾ ಹಸುಗಳಿದ್ದುವು. ಕೋಣೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ದಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೊರಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳು, ಹೋರಿಗರುಗಳು ಹಾಗೂ ಹಸುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದಿದ್ದ ಗಾಡಿಗಳಿದ್ದುವು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಎಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಕರುಗಳಿದ್ದುವು: ಅವುಗಳ ಬಾಗಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದು ಹೊರಗೆ ತಂದು ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಬರಿದುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಲೆಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು, ಕಂದುಪಿತ್ತಕೋಶಗಳು ಅಲುಗಾಡುವ ಚಾಚಿದ ಕಾಲುಗಳು ಇದ್ದ ಸತ್ತ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಅದೇ ಬಗೆಯ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಆ ಕಟುಕರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಗೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹಸುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಕುದುರೆಗಳು, ಉದ್ದ ಅಂಗಿತೊಟ್ಟ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಾಟಿಗಳನ್ನೋ ಬೆತ್ತಗಳನ್ನೋ ಹಿಡಿದು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ. ಡಾಂಬರಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸೇರಿದ ಹಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಗುರುತು ಹಚ್ಚುತ್ತಲೋ ಚೌಕಾಸಿಮಾಡುತ್ತಲೋ. ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂಗಳದಿಂದ ಹೋಗುವ ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗಳದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಸುತ್ತಲೋ. ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇವರೆಲ್ಲ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹಣಕಾಸು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ. ಕೋಣೆಯ ನೆಲವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಷ್ಟೇ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಗಿತ್ತು.

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕಟುಕರು ಇರಲಿಲ್ಲ: ಎಲ್ಲರೂ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದಿನ ಸುಮಾರು ನೂರು ಹಸುಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಕೋಣೆಯೊಂದರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ

ತಡೆದು ನಿಂತೆ. ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದು, ಕೋಣೆ ಶವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು ಅವು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ನೇತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಹಾಗೆ, ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ರಕ್ತಹರಿದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮೇಲಿಂದಲೂ ತೊಟ್ಟಿಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಟುಕರೂ ರಕ್ತಸಿಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು, ನಾನೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ತೊಯ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೇತುಹಾಕಿದ್ದ ಶವ ವೊಂದನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಬಿಳಿಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಎತ್ತಿನ ಬಿಗಿದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕಟುಕನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಕೈಗಳಿಂದ ಸಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಕೊಬ್ಬಿದ, ಕೆಂಪಾದ ಭಾರಿ ಎತ್ತನ್ನು ಕರೆತಂದರು. ಇಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಿನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಂತೆನ್ನುವಾಗಲೇ ಒಬ್ಬ ಕಟುಕ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅದರ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ತನ್ನ ನಾಲ್ಕುಕಾಲುಗಳು ಮುರಿದಂತೆ ಆ ಎತ್ತು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ಮುಂಗಾಲು; ಹಿಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಟುಕ ಆ ಎತ್ತಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಅದರ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಲೆಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಟುಕ ಚೂರಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ. ತಲೆಯಡಿಯಿಂದ ಕಪ್ಪು ಮೇಲಾದ ಕೆಂಪು ರಕ್ತಹರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅದನ್ನೊಬ್ಬ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಹುಡುಗ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವಾಗಲೂ ಆ ಎತ್ತು ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ನುಲಿಯುತ್ತಾ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾತ್ರೆ ತುಂಬುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತಾದರೂ ಎತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿತ್ತು. ಹೊಟ್ಟೆ ಜೋರಾಗಿ ಏರಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು: ತನ್ನ ಹಿಂಗಾಲು, ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಿರುಸಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಕಟುಕರು ಅವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಒಂದು ಪಾತ್ರೆ ತುಂಬಿದಾಗ ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಸಸಾರಜನಕಗಳ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೇರೊಂದು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟ. ಅದೂ ತುಂಬಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೆ ಎತ್ತು ಇನ್ನೂ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಹಿಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ರಕ್ತ ಹರಿಯುವುದು ನಿಂತಮೇಲೆ ಕಟುಕ ಆ ಪ್ರಾಣಿಯ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಅದರ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸಿಗಿಯಲನುವಾದ. ಎತ್ತು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಚರ್ಮ ಸಿಗಿದಿದ್ದರಿಂದ ಬಿಳಿ, ಕೆಂಪು ರಕ್ತನಾಳಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ತಲೆ ಕಟುಕ ಇಟ್ಟ ಕಡೆಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು; ಚರ್ಮ ಎರಡು ಕಡೆಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನಾದರೂ ಆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹೊರಳಾಟ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಟುಕ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮುರಿದು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿ, ಉಳಿದ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಇನ್ನೂ ಇತ್ತು. ಉಳಿದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಆ ಎತ್ತಿನ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ರಾಶಿಯ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆಯಲಾಯಿತು. ನೇತು ಹಾಕುವೆಡೆಗೆ ಹೆಣವನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ದು ನೇತುಹಾಕಿದಾಗ ನಡುಕ ನಿಂತಿತು.

ಹೀಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಎರಡನೆಯ, ಮೂರನೆಯ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಎಲ್ಲದರ ವಿಷಯವೂ ಹೀಗೆ: ಹಾಗೇ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ತಲೆಕತ್ತರಿಸುವುದು, ಹಾಗೇ ನಡುಗುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಒಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಕಟುಕ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗುರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಎತ್ತು ಓಡಿಹೋಗಲು, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು ಕಂಬಿಯೊಂದರ ಅಡಿಗೆ ಎಳೆದು ಎರಡನೆ ಬಾರಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಆಗ ನೋಡದೆ ಇದ್ದು ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೆಂದರೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಈ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎತ್ತನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಕೊಂಬಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಪ್ರಾಣಿ, ರಕ್ತದ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅರಚುತ್ತಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಎಳೆಯುವುದು ಶಕ್ತಿಮೀರಿದ್ದಾದ್ದರಿಂದ, ಕಟುಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ, ಅದರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೀಲುಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಜೋರಾಗಿ ತಿರುಚುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಎತ್ತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ಮಾಲೀಕನ ಪಶುಗಳೆಲ್ಲಾ ತೀರಿದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನಿಂದ ಅವರು ತಂದ ಪ್ರಾಣಿ ಎತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ: ಅದೊಂದು ಹೋರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯ, ಸೊಗಸಾದ, ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಚುಕ್ಕಿಗಳಿದ್ದ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ, ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ, ಕೊಬ್ಬಿದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಹೋರಿ. ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿಸಿ ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಟುಕ ಬಾಲವನ್ನು, ಶಿಳ್ಳೆಯ ಹ್ಯಾಂಡಲನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಮೋಟಾರು ಚಾಲಕನಂತೆ, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿರುಚಿದಾಗ, ಕೀಲು ಕಟಕಟ ಎಂದಿತ್ತು, ಹೋರಿ ತನ್ನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದವರನ್ನು ದಿಕ್ಕುಗೆಡಿಸಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಂತು ಬಿಳಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಕ್ತತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ತನ್ನ ಕಪ್ಪುಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆಚೀಚೆ ನೋಡಿತು. ಮತ್ತೆ ಬಾಲವನ್ನು ಮುರಿದರು, ಹೋರಿ ಮುಂದೆ ಹಾರಿ, ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಹೊಡೆಯುವವ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಗುರಿಹಿಡಿದು, ಹೊಡೆದ. ಹೊಡೆತ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿತು. ಹೋರಿ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದು, ತಲೆಕೊಡಹಿ, ಅರಚುತ್ತಾ ರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯ್ದು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿತು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತವರೆಲ್ಲ ಆಚೀಚೆ ಓಡಿದರು, ಆದರೆ ಅನುಭವಿಗಳಾದ ಕಟುಕರು, ಅಪಾಯಕ್ಕೆ

ಜಗ್ಗದ ಕೆಲವು ಜನರೊಡನೆ, ಬೇಗನೆ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದರು! ಬಾಲದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯಿತು. ಹೋರಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಬಿಯ ಅಡಿಗೆ ತಂದರು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಮತ್ತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹೊಡೆಯುವವ ಕೂದಲು ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಭಾಗವಾಗುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು, ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತತುಂಬಿದ್ದರೂ ಗುರುತಿಸಿ, ಗುರಿಯನ್ನು ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದ. ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಭಾರಿ ಪ್ರಾಣಿ ತಲೆಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸುಲುಚುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ರಕ್ತ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು; ಹಾಗೇ ಅದರ ತಲೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸಿಗಿದರು. 'ಈ ಪಾಪಿ ಪಿಶಾಚಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ'ವೆಂದು ತಲೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಟುಕನೊಬ್ಬ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಕಪ್ಪಿನ ಬದಲು, ಕೆಂಪಾದ, ಚರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು ನೇತುಹಾಕಿದರು. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಮೊದಲು ಅಷ್ಟು ಭವ್ಯವಾದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಗಾಜಿನಂತಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದುವು.

ಆಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗುವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೆ – ಅಸ್ಫಾಲ್ಟ್‌ನ ನೆಲವುಳ್ಳ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ. ಕುರಿಗಳು, ಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆಗುವ ದೊಡ್ಡ ಮೇಜುಗಳಿದ್ದುವು. ಕೆಲಸ ಆಗಲೇ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ರಕ್ತದ ವಾಸನೆ ತುಂಬಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೇ ಕಟುಕರಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಸತ್ತ ಕುರಿಮರಿಯ ಕಾಲೊಂದನ್ನು ಊದುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಅದರ ಉಬ್ಬಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದನು; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಮೇಲುಡಿಗೆ ತೊಟ್ಟ ಚಿಕ್ಕವನು ಮುರಿದ ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟೊಂದು ವಾಸನೆ ತುಂಬಿದ್ದ ಆ ಉದ್ದನೆ ಕತ್ತಲ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಾಜಿ ಸೈನಿಕನಂತಿದ್ದೊಬ್ಬ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ, ಅರಚುತ್ತಿದ್ದ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದಿದ್ದ ಮರಿ ಕುರಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತು ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆತ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದ. ಅವನ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಕಟುಕನನ್ನು ಆ ಸೈನಿಕ ಅಭಿನಂದಿಸಿದ. ಆತನ ಒಡೆಯ ಏನಾದರೂ ರಜೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಸಿಗರೇಟು ಇದ್ದವನು ಚೂರಿಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಮೇಜುವಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮಸೆಯುತ್ತಾ, ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಮುಕ್ತರೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಆ ಜೀವಂತ ಕುರಿಮರಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲವನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಅಲುಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಪಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸತ್ತು ಉಬ್ಬಿದಂತೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಸೈನಿಕ ಅದರ ಎತ್ತಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದ; ಆ ಕಟುಕ, ಮಾತುಕತೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಲೇ, ಆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕತ್ತನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕತ್ತರಿಸಿದ. ಪ್ರಾಣಿ ನಡುಗಿತು. ಅದರ ಪುಟ್ಟಬಾಲ ನಿಮಿರುತ್ತಾ ಬಂದು ಅಲುಗಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಆತ ರಕ್ತ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಾ,

ಆರಿಹೋಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕುರಿಮರಿ ಒದ್ದಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಒಂದು ಜೋರು ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಂದು ವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಡೀ ಸನ್ನಿವೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಾವಿರಾರು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯವೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು, ರಕ್ತಸುರಿಸುತ್ತ, ನಗೆ ಬರಿಸುವಂತೆ ಭಯದಿಂದ, ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಹಾರಾಡುವ ಕೋಳಿಗಳ, ಅವುಗಳ ಮರಿಗಳ ಕಥೆ?

ತಾವು ಸರಿಯಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ, ದಯಾವಂತ, ನಾಗರಿಕ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಕೆ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವನ್ನುಳ್ಳ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ, ಆಕೆಯ ಡಾಕ್ಟರರು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಆಕೆ ಸಸ್ಯಾಹಾರದಿಂದಲೇ ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಆಕೆಯ ದುರ್ಬಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆಕೆ ತಾನು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದಿರಲಿ, ನೋವಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕೂಡ ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವಳು.

ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಸಹಜವಾದ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಬದುಕುವಂತೆ ಕಲಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದುರ್ಬಲಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಕೆ ತಪ್ಪಿಸಲಾರಳು–ಏಕೆಂದರೆ ಆಕೆ ಅವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

10

ಇದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಗುಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೋಡಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತಹದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ನಾವು ಆಸ್ಟ್ರಿಚ್‌ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲ. ನಾವು ತಿನ್ನಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನೇ, ನೋಡಲು ಇಷ್ಟಪಡದೇ ಇದ್ದಾಗಲಂತೂ ಈ ಮಾತು ಖಂಡಿತಾ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತದ್ದೋ ಅಥವಾ ನಿಜವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದೋ ಆಗಿ, ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವಂತದ್ದೋ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಅನವಶ್ಯಕ*

---

* ಈ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದವರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ವೈದ್ಯರುಗಳು ಬರೆದಿರುವ, ಮಾಂಸವು ಮನುಷ್ಯನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲಿ. ಮಾಂಸವನ್ನು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ ತಾವು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸಾಧಿಸುವ ಹಳೆಯ ತರಹದ ವೈದ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದು ಬೇಡ; ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಹಳೆಯ ತಲೆಗಳಂತೆ ಹಿಡಿದ ಪಟ್ಟುಬಿಡದಂತೆ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕೇಡನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮೃಗೀಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಲು, ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ, ಕುಡಿತದ ಅಮಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಮುಗ್ಧ, ದಯಾವಂತರು – ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಂಗಸರು ಹುಡುಗಿಯರು-ಈ ತರ್ಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಗೂ ದನದ ಮಾಂಸಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಿನ ಮಾತನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಿದ್ದಮೇಲೆ, ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು? ನೀತಿವಂತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದೇನು? ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ: ಒಬ್ಬಾತ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ವಹಿಸುವ ಆಸ್ಥೆಗಳು ನಿಜವಾದುದಾದರೆ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಡುವ ಮೊದಲ ಗುಣ ಆತ್ಮ-ನಿಗ್ರಹ, ಈ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಾಗ ಆತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಆತ ನಿಜವಾಗಿ. ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಜೀವನವನ್ನು ಆಶಿಸುವವನಾದರೆ. ಉಪವಾಸದ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ. ಆ ಆಹಾರವೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಮನೆಗಳ ಕೆರಳುವಿಕೆಯ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ನೈತಿಕ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯಾದ. ದುರಾಸೆ ಮತ್ತು ರುಚಿಯಾದ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಜರುಗುವ ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ. ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಳಸುವುದೇ ಅನೈತಿಕ.

The Ethics of Diet ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ನೀತಿಯುತ ಬಾಳುವೆಗೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮೊದಲ ಹಂತ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ: ಮಾನವನ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಬದುಕಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ, ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತರ್ಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಂದ, ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದು ಅನೀತಿ. ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ಮಾನವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಜನರೇಕೆ ಅದನ್ನು ನಿಯಮದಂತೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನ ನೈತಿಕಪ್ರಗತಿ – ಇದು ಆತನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಗಳಿಗೂ ಅಡಿಗಲ್ಲು – ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಧಾನವೆಂಬುದೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ. ಅದು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು

ಅವಿರತವಾಗಿ ವೇಗೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು, ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾಗದ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯ ಗುರುತು.

ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಹೀಗಿದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತನ್ನವೇ ಆದ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಾಂಸಾಹಾರದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ಕಡೆಗೆ ಓಲುತ್ತಿರುವ, ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರೆದು ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಪ್ರಗತಿಯ ಸೂಚನೆಗಳಿವೆ.

ಈ ಚಳುವಳಿ ಕಳೆದ ಹತ್ತುವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ: ಮಾಂಸವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ; ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆದರಲ್ಲೂ ಜರ್ಮನಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಭೋಜನಶಾಲೆಗಳು, ಉಪಾಹಾರ ಗೃಹಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ವರ್ಷೆ ವರ್ಷೆ ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ನೈತಿಕವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ಇರುವ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದಲೇ (ಎಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೂ ಮುಖ್ಯವೂ ಹೌದು. ಅಮುಖ್ಯವೂ ಹೌದು) ತನಗೆ ಸಹಜವಾದ ಬದಲಾಗದ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವೂ ಗಂಭೀರವೂ ಆದುದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಈ ಚಳುವಳಿ, ಪ್ರಭುವಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತರಲು ಬದುಕನ್ನು ಮುಡುಪಿಟ್ಟವರಿಗಂತೂ ಹರ್ಷವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೇ ಆ ರಾಜ್ಯದತ್ತ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಮುಖ ಹೆಜ್ಜೆ.

ಮನೆಯ ಮೇಲಣ ಮಾಳಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿ, ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು, ಕೊನೆಗಾದರೂ ಅಟ್ಟಣಿಗೆಯ ಮೊದಲ ಹಂತದ ಬಳಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ಈ ಮೊದಲ ಹಂತದ ಮೂಲಕವಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜನರು ಹರ್ಷಿಸದೇ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಘಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹರ್ಷಪಡದಿರು ವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.*

---

* ಹೋವಾರ್ಡ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಬರೆದ The Ethics of Diet ಗ್ರಂಥದ ರಷಿಯನ್ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಮುನ್ನುಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳಗೇ ಇದೆ

ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೇಳೆಗೆ 1892ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 9ರಂದು ನಾನು ಟೂಲ ಮತ್ತು ರೈಜಾನ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಅವರ ಕ್ಷೋಭೆ ಇನ್ನೂ ಉಗ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗವರ್ನರನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಸೈನಿಕ ಪಡೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರೈಲನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಅವರು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರನ್ನು ಬಡಿದು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಬಂದೂಕಗಳು, ಈಟಿಗಳು, ದೊಣ್ಣೆಗಳು ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳು ಮೊದಲಾದ ಯುದ್ಧಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ, ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ದೇಹ ದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ರದ್ದಾಗಿತ್ತು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಛಡಿಯೇಟು ಬಾರಿಸುವುದು ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಈಚೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ.

ನನಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಜ್‌ನಿ–ನೊವ್‌ಗೊರೊಡ್‌ನ ಗವರ್ನರ್ ಆದ ಬರನೊವ್ ಎಂಬಾತ ಇಂಥ ಪ್ರಹಾರಗಳ ಬಗೆಗೆ ತುಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದೂ. ಚೆರ್ನಿಗೊವ್, ತಾಂಬೊವ್, ಸರಟೊವ್, ಅಸ್ಟ್ರಖನ್ ಒರ್ಯೇಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೆಂದೂ ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಹಿಂಸಾಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಸೈನಿಕ ಪಡೆಯನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕ್ರಿಸ್ತತತ್ತ್ವದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಈ ದಯಾಳು ರಷ್ಯನ್ ಸೈನಿಕರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಸೋದರರರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಡಿದು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೂಕು ಬಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಂತಾಯಿತು.

ಅವರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದು:

ರೈತರು, ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನುದಾರನ ಒಂದು ಎಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮರದ ತೋಪು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಸದಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅವರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು ಅಥವಾ ಅವರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಉಳ್ಳವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜಮೀನುದಾರ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ರೈತರು ದೂರು ಕೊಟ್ಟರು. ಮೊದಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ (ಇದು ನನ್ನ ಮಾತಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ಗವರ್ನರರ ಮಾತು) ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನುದಾರನ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟರು. ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಸೆನೆಟ್ ಇಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತೆ ತೀರ್ಪುಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕ್ರಮವೆಂದು ಸಾರಿ ತೋಪನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದುವು. ಜಮೀನುದಾರ ಮತ್ತೆ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಮಗೆ ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ ರೈತರು ಈ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತೋಪು ಈಗಲೂ ತಮಗೇ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ, ಈ ದೂರನ್ನು ದೊರೆಯುವರೆಗೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮರಕಡಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನೆಲ್ಲ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಸುದ್ದಿ ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ಗೆ ತಲುಪಿತು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಗವರ್ನರನಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಹೋಯಿತು. ಆತ ಸೈನಿಕರ ನೆರವನ್ನು ಕೋರಿದ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಂದೂಕುಗಳು, ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳು ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ಟ್ರಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಛಡಿಗಳು – ಇವುಗಳಿಂದ ಸನ್ನದ್ಧರಾದ ಸೈನಿಕರು ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದರು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲೆ, ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಅಥವಾ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಬೆದರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ (ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಗಳಿರುವ ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ) ರೈತರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ: ಸೇನಾಮುಖಂಡ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಶರಣು ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಉದ್ರಿಕ್ತರಾದ ಜನರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಂದ ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅಧಿಕೃತ, ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಗವರ್ನರನು, ಅವರು ಶರಣು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುಂಪು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಬಂದೂಕಗಳಿಗೆ ತೋಟಾ ತುಂಬಿ ಜನರ

ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಡಾಯಿಸುವಂತೆ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಜನರು ಚದುರದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಗುಂಡು ತೂರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೈನಿಕರು ಬಂದೂಕು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತ, ಗಾಯಗೊಂಡ ಜನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೇ ಉರುಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿದವರು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸೈನಿಕರು ಗವರ್ನರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಯಾರು ಯಾರು ಗುಂಪಿನ ಮುಖಂಡರೆಂದು ಆತ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಅನಂತರ ಅವರು ರಕ್ತದ ಮಡುಗಟ್ಟಿರುವ, ಸತ್ತ, ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಅಂಗಹೀನರಾದ ಗಾಯಾಳುಗಳಾದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆಗೆ ಎಳೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಇರುವುದುಂಟು. ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂಳಿ ಗಾಯಾಳುಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖಂಡರುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದವರನ್ನು ಊರಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಮಿಲಿಟರಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಸಾಬೀತಾದರೆ ಅವರನ್ನು ನೇಣುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಪುಕೊಡಲಾಗುತ್ತೆ. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ನೇಣುಗಂಬ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರಾದ ಅನೇಕರು ಉರುಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಿಂಸೆಯಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯುಳ್ಳ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಜನರು ತೋರಿದಾಗ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗದೆ ಜನರು ಶರಣುಬಂದರೆ ತುಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ, ರಷ್ಯಕ್ಕೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಘಟನೆ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜನರ ಶಿಸ್ತುಗೇಡಿತನಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಬೈದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರು ಇರಲು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ (ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಉಳಿದು ಇವರನ್ನು ಸಾಕುವುದು ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ). ಅಥವಾ ಬರಿಯ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು ಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಉದಾರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಹೊರಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಗುಂಪಿನ ಮುಖಂಡರೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ವಿಚಾರಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ತೋಚಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲವರು ಮುಖಂಡರನ್ನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಛಡಿ ಏಟಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಒರ್ಯೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒರ್ಯೇಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಇಷ್ಟು. ಇಲ್ಲಿ ಟೂಲ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರ, ರೈತರ ಆಸ್ತಿ ಅವರ ಕೈಸೇರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ.

ರೈತರೂ ಅಲ್ಲಿಯಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರು. ಜಮೀನುದಾರನು ರೈತರ ಅನುಮತಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಜೀನುಯಂತ್ರವಿದ್ದ ಕಾರಖಾನೆಯ ಕುಂಟೆಯ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ರೈತರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದ. ರೈತರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜಮೀನುದಾರನು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೋತಿಖಾನೆಯ ಛಕ್ಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟ. ಆತ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ (ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೀಗೆ ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟಿತು.) ಜಮೀನುದಾರನ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟು ನೀರಿನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟ. ಈ ಅಕ್ರಮವಾದ ತೀರ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದರು. ಜಮೀನುದಾರನು ನೀರು ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲುವೆಗೆ ಕಟ್ಟೆಹಾಕಲು ಜನರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ. ಆಗ ರೈತರು ಈ ಕಾರ್ಯ ಜರುಗದಂತೆ ತಡೆಯಲು ತಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಹೆಂಗಸರು ಕಟ್ಟೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಗಾಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಉರುಳಿಸಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಹೆಂಗಸರು ಮಾಡಿದ ಈ ಕೆಲಸದ ವಿರುದ್ಧ ಜಮೀನುದಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೋತಿಖಾನೆಯ ಛಕ್ಷಿಗೆ ದೂರುಕೊಟ್ಟ. ಆ ಛಕ್ಷಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ. ಈ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಹೊಲ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಆಗ ಪೋಲೀಸರ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಜಮೀನುದಾರನು ಗವರ್ನರನಿಗೆ ದೂರುಕೊಟ್ಟ. ಸಂಗತಿಯೊಂದೂ ತಿಳಿಯದ ಗವರ್ನರನು ಕೂಡಲೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಛಕ್ಷಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ. ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ತಾನೇ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದ. ಯಾರ ಬಗೆಗೂ ಗೌರವ ತೋರದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ರಷ್ಯನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆಯೇ ಆತ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವಂತೆ ತನ್ನ ಜನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಹೆಂಗಸರಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿದ್ದುದರಿಂದ ಘರ್ಷಣೆ, ಪ್ರತಿರೋಧ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಗ್ರಾಮ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೆಂಗಸನ್ನು ತಂದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಜನ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ, ತಾಯಿಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪೋಲೀಸ್ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಅವನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೂ ಏಟುಗಳು ಬಿದ್ದುವು. ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ಭಯಂಕರ ಅಪರಾಧ; ಆಜ್ಞಾ ವಿರೋಧ. ಈ ಹೊಸ ಅಪರಾಧದ ವರದಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಗವರ್ನರನು ಘಟನೆ ನಡೆದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಬಂದ. ಒಂದು ಬೆಟಾಲಿಯನ್ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆತಂದ. ಬಂದೂಕು,

ಛಡಿಗಳಿಂದ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್. ದೂರವಾಣಿ ಮತ್ತು ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣಗಳ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸೇನೆ ಹೊರಟಿತು. ಅವರ ಜತೆಗೆ ಒಬ್ಬ ತಜ್ಞವೈದ್ಯನೂ ಇದ್ದ. ಛಡಿಶಿಕ್ಷೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಆಧುನಿಕ ಚೆಂಗೇಸ್‌ಖಾನನ ಸೇನೆ ಹೊರಟಿತು.

ಗ್ರಾಮ ಕಚೇರಿಯ ಬಳಿ ಸೈನಿಕರು. ಕೆಂಪು ಪಟ್ಟಿಗೆ ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ತೂಗಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪೋಲೀಸ್ ಸೈನಿಕರು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಗಳು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸಿದ ಗವರ್ನರ್. ವಾಹನದಿಂದ ಇಳಿದು ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಬೆಂಚನ್ನೂ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಬೆಂಚು ಏಕೆ ಎಂಬುದು ಮೊದಲು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಗವರ್ನರನ ಸಂಗಡವೇ ಸದಾ ಇದ್ದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಇಂಥ ಹಿಂಸಾ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಕಾವಲು ಸೈನಿಕನೊಬ್ಬ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಛಡಿ ಏಟಿನ ಶಿಕ್ಷೆವಿಧಿಸಲು ಬೆಂಚೊಂದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ. ಒಂದು ಬೆಂಚನ್ನು ತರಲಾಯಿತು. ಛಡಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಥಳಿಸುವ ಜನರನ್ನೂ ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಸೈನಿಕರು ಅಂಥ ಹೊಡೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಊರಿನ ಕುದುರೆಗಳ್ಳರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಈ ಹೊಡೆತದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮೇಲೆ ಜಮೀನುದಾರನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ 12 ಅಪರಾಧಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರನ್ನು ತುಂಬ ದಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿದನೋ. ಆ ಅಪರಾಧಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸೇನಾ ಮುಖಂಡ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ. ಬಂದವನು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ಸಂಸಾರಿ. ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸದಾ ವೀರನಂತೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆತ. ಆತನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬೆಂಚಿನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದು ತಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು.

ದಯೆಗಾಗಿ ಯಾಚನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಆತ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾನಾಗಿ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮುಖವಡಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ. ಇಬ್ಬರು ಕಾವಲು ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಥೋಚಿತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ವೈದ್ಯ ಮಹಾಶಯನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ತೊಗಲಪಟ್ಟಿಯ ಆ ಕುದುರೆಗಳ್ಳರು ಬಾರುಕೋಲನ್ನು ಬೀಸಿ ಹೊಡೆಯ ಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಬೆಂಚು ತುಂಬ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಆತನ ಹೊರಳಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆಗ ಗವರ್ನರ್

ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಂಚು ತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಅವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಹಲಗೆಯನ್ನಿಡಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದ. ಕೆಲಸದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಲೆಯವರೆಗೂ ಕೈಯೆತ್ತಿ 'ಆಗಲಿ ದಣಿ' ಎನ್ನುತ್ತ ಆಜ್ಞೆಪಾಲಿಸಲು ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅರೆನಗ್ನನಾಗಿ ವಿಷಣ್ಣ ಮುಖದಿಂದ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೆಲದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟು ಮಲಗಿದ್ದ. ಅವನ ಹಲ್ಲು ಕಿರುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬತ್ತಲೆಗಾಲುಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಂಚು ಬಂತು. ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಮಲಗಿಸಲಾಯಿತು. ಕುದುರೆಗಳ್ಳರು ಮತ್ತೆ ಬಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವನ ಬೆನ್ನು, ಪೃಷ್ಠ, ತೊಡೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳೆಲ್ಲ ಗಾಯ–ಬಾಸುಂಡೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದವು. ಒಂದೊಂದು ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ ತಾಳಲಾರದೆ ಆತನ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ದೀನ ಸ್ವರ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸೇರಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಇತರರ ಗೋಳಾಟ ಚೀರಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ತಾನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಆ ಗವರ್ನರ್ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತ, ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮಡಿಸುತ್ತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಿಗರೇಟುಗಳನ್ನು ಸೇದುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕೆಲವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಗವರ್ನರನ ಸಿಗರೇಟಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಆತುರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಐವತ್ತು ಹೊಡೆತಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಆ ರೈತನ ನರಳಾಟ ಹೊರಳಾಟ ಸ್ತಬ್ಧವಾಯಿತು. ಆಗ ರಾಜಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಜಾರ್ ದೊರೆಯ ಮತ್ತು ತಂದೆನಾಡಿನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದ ವೈದ್ಯ ಮಲಗಿದ್ದವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ, ಅವನ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದ. ಎದೆಯ ಬಡಿತಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ. ಅಪರಾಧಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿದೆ, ವಿಜ್ಞಾನದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಂತೆ, ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಕಾದಿದೆ ಎಂದು ಗವರ್ನರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಆ ನಿಸ್ಸಹಾಯಿ ಗವರ್ನರ್ ಈಗಾಗಲೇ ರಕ್ತದ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತನಾಗಿದ್ದವನು ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ. ಎಪ್ಪತ್ತರವರೆಗೂ ಪ್ರಹಾರ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಗವರ್ನರನ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಪ್ಪತ್ತನೇ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ "ಸಾಕು", ಮುಂದಿನವನು ಬರಲಿ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ. ಹೊಡೆತ ತಿಂದು ಮೈ ಊದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಗಾಯಾಳುವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿರುವಂತೆಯೇ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಯಿತು. ಅವನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಜನರ ಆರ್ತನಾದ ನರಳಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ತನ್ನ ಹಿಂಸಾಚಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಎಪ್ಪತ್ತು ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದುವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ದಯಾಯಾಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ನರಳಿ ಚೀರಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಗುಂಪಿನ ಜನರ ಅಳು ಚೀರಾಟ ಇನ್ನೂ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿ

ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರ ತುಂಬ ದುಃಖಗಳನ್ನೇ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಸದ್ಗುಣ್ಣ ಸೇವಕರು ಇದ್ದರು. ಗವರ್ನರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ,ಅಧಿಕಾರಿಯಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೆ ಮನುಷ್ಯಗೆ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುವವರೆಗೂ ಆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕೆಲಸಗಾರರು ಸೈನಿಕರು ಬರೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೇ ಅಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹಾಜರಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವರು. ಜನರ ಗುಂಪು ಈ ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುಗ್ರವಾದ ನೋಡುಗರಾಗಿದ್ದುದರಲ್ಲೂ ತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಜನ ಶರಣಾಗತರಾಗಿರುವಾಗ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನ ಸೈನಿಕರು ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಕ್ರೂರ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಂದು ನಾನು ಒಬ್ಬ ಗವರ್ನರನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಆತ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಕುಡಿತಗಾರರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಅನುಭವಸ್ಥನಂತೆ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ. ರೈತರನ್ನು ಇಂಥ ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರು ರಾಜಶಾಸನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ: ಕೆಲವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೆದುರಿಗೆ ದಂಡಿಸಿದ್ದರೆ ರಾಜಶಾಸನಕ್ಕೆ ಸರ್ವತ್ರ ಭಯಮಿಶ್ರವಾದ ಗೌರವ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ.

ಅಂದರೆ ಈಗ ಟೂಲದ ಗವರ್ನರ್ ಸಾಹೇಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು, ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಂಥದೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದ! ರಾಜಶಾಸನವನ್ನು – ಇದೇ ಬಗೆಯ ಕ್ರೂರ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗಿನ ತೀರ್ಪು ಏನೆಂದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ರೂಬೆಲ್ ಆದಾಯವಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರ, ಬೇರೆ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಜನಸಮೂಹದ ಕೈಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮರಮುಟ್ಟಿನ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಆದಾಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ರೂಬೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಆತ ಮಾಸ್ಕೋ ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ಅಥವಾ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನ ಪಾನಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡುಮೂರು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕಳೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ನಾನು ನೋಡಿದ ಮಂದಿ ಹೊರಟಿದ್ದುದು ಆ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ.

ನಾನು ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಇದೇ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಇಂಥ ಒಂದು ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಭಾವನೆ ತಳೆದಿದ್ದೆನೋ ಅದನ್ನು ಈ ದೃಶ್ಯ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅದೆಂದರೆ, ತುಂಬ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಯಾವ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಸುಳ್ಳು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಸರಳವಾದ ಶೀರ ಬರೆಯದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಬರಿ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ.

ಬಹು ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತರು: ಅಥವಾ ಬಡವರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವವರು: ಮತ್ತು ಅಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರಗಳಂತೆ ಬದುಕುವ ವೈದ್ಯರು. ಕಲಾವಿದರು. ಅರ್ಚಕರು. ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು. ಬರಹಗಾರರು. ರಾಜಕೀಯ ನೃರು. ವಕೀಲರು – ಇವರೆಲ್ಲ ಬಲು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೆಲ್ಲ ಒದಗಿದ್ದು ಪರಿಣಾಮ ಬಿಂದ ಬರದಿದ್ದರಿಂದ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಉಚಿತವಾದ ಸೇವಾ ನಿಯಮದ ಬಿಂದ ಬಂದವೆಂದೂ ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒರ್ಯೋಲಿನಲ್ಲಿ ನಡದ ಮತ್ತು ರಷ್ಯದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ, ಯೂರೋಪ್ ಅಮೇರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಪಡೆಯುವ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ತಮಗಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದವೆಂದೂ ಜನರೆಲ್ಲರ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಬಂದಿವೆಯೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಂಸಾಚಾರವೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಹಜವಾದುದೆಂದೂ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ. ನ್ಯಾಯಸಂಬಂಧವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ಸೂತ್ರಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಂದದ್ದೆಂದೂ ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾರೇ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರೂ, ಅವು ಅವರ ಬದುಕಿಗೆ ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ ವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಮರಗಳ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ವಹಿಸದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅಗತ್ಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಜಮೀನುದಾರನ ಕೈಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಜಾಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಅಥವಾ ಜೀವ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮನಸಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೇ ಈ ರೈತರ ಪಾಲಿಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಒರ್ಯೋಲಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹೇರಳ ಲಾಭವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ರೈತರು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ಮರಗಿಡಗಳು, ಹೊಡೆದ ಒಂದೊಂದು ಕೊಂಬೆ ಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ತೆಗೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಆ ಜಮೀನು ದಾರನ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಯಿತು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರು ಅನುಭವಿಸುವ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪಡ್ಡು ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲ

ಇದೇ ಸೂತ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಜಮೀನು ಬೇಕಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಾಕಬಲ್ಲಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನು ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಆಸ್ಟ್ರಿಯನ್, ರಷ್ಯನ್ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಜಮೀನುದಾರನ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆತ ಅಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕೃಷಿಗೆ ತೊಡಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ರೈತರಿಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಜನ ಹಸಿವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಣಜದಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಅದೇ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನೋಣ. ಇದೂ ಅದೇ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿಂತದ್ದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಿವೆ. ಒಂದು ಗಡಿನಾಡಿನ ಅತಿ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಸಿಗುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದ ಜನರಿಗೆ ಸುಂಕದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರವು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಸೇನೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ (ಈ ಸೇನೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಜನರನ್ನೇ ಆಹುತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ). ಜನ ತಮ್ಮ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಯಾದರೂ ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಐರ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಟೂಲ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರಚನೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಎಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವರು ಇಲ್ಲದವರು ಎಂಬ ವರ್ಗಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಅಮೂರ್ತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲೂ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಕೊಲೆಗಳ ತಂತ್ರ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆಳುವ ವರ್ಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಜನರು, ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಕೊಲೆಗಳ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ನಿಂತಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಬದಲಿಗೆ ಕೆಲವು ಗೂಢವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳ ಅಮೂರ್ತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇತರರಿಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು ತಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲನ್ನು ಬಂಡವಾಳಗಾರನಿಗೆ ಅಥವಾ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಏಕೆ? ಅಥವಾ ತಾವು ಕೊಡುವ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದಿರುವುದು ಏಕೆ? ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರದ ಯಾವುದೋ ಅಮೂರ್ತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ ಹೊಡೆತ ತಿನ್ನಲು ಅಥವಾ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕಾದೀತೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು.

ಆದರೆ ಜಮೀನುದಾರರು ಗೇಣಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಾಗ, ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದವನು ಶೋಷಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಬೆಲೆ ತೆರುವಾಗ, ಅಥವಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರ ತನ್ನ ಸಾಹುಕಾರ ಪಡೆಯುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ ಪಾಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ತೆರಿಗೆ ಸುಂಕಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಳಿದುಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವಾಗ – ಇಂಥಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಂಧಿಸುವ, ಹೊಡೆಯುವ ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಲುವ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತೇ? ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೊಡೆತ ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ, ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಪಂಜರದಲ್ಲಿರುವ ಹುಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಣೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಕೋಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆ ಹುಲಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟ ಎಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾದ ಕೆಂಪು ಸಲಾಕೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಉಪವಾಸ ನರಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ನೆನಪು ಅದನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮಗೆ ತುಂಬ ಅನಾನುಕೂಲ ಎನ್ನಿಸಿದರೂ, ತಮ್ಮ ಬುಡಕ್ಕೇ ಬರುವಂಥದ್ದು, ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗೆಲ್ಲ ಏನು ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾದುದರಿಂದ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಹಿಂಸಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೆಲವು ಲಾಭಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಜನ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜಶಾಹಿಗಳ ರಾಜರ ವಿಜಯಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನಲ್ಲ, ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಲ್ಪಮತೀಯರ ಗುಂಪು ಬಹುಮತೀಯರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಕ್ರೂರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದೆ ಎಂಬುದರ ಇತಿಹಾಸ. ಇದರಿಂದ ಮಥಿತವಾಗುವ ಸತ್ಯ ಇಷ್ಟು: ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಡಿಗೆ, ಸೆರೆಮನೆ, ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯ, ಕೊಲೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೂಲಕವೇ [1]

ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಗತಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆದರ್ಶ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವೆಲ್ಲ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಅವ್ಯಾಹತ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉಳ್ಳವರ ವರ್ಗ ದಲಿತವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹಿಂಸಾಚಾರದಿಂದಲ್ಲದೆ

---

[1] ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೋವಿಯೆತ್ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಆಳುವವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದು.

ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಹೊಡೆತ, ಬಂಧನ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸದೆ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಅವು ತುಂಬ ಅಪರೂಪ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತನಿರುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ದುಡಿದು ಜೀರ್ಣರಾದ ಅಸೂಯಾಪರರಾದ, ದುರಾಶಾಪೀಡಿತರಾದ, ಇಡೀ ಸಂಸಾರವೇ ಘೋರ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಹತ್ತುಮಂದಿಯಾದರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ, ಅವರ ಎಲ್ಲ ವೈಭವ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಗಳೂ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕನ ಅಳವಿಗೆ ಮೀರಿದ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಬಂಧನ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಾಕ್ರಮಗಳಿಂದಲೇ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಒಂಬತ್ತರಂದು ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬೇಕಿಲ್ಲದಿದ್ದ ತೋಪನ್ನು ಅದರ ಅಗತ್ಯ ತುಂಬ ಇದ್ದ ಹಸಿದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ ಅವನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಂದೂಕು ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಸೈನಿಕರ ವಿಶೇಷ ರೈಲನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಜನ ತಮಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆ ವಿಶೇಷ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರ್, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕರಣಿಕರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಬೋಗಿ ಇತ್ತು. ಅನೇಕ ಲಗೇಜ್ ವ್ಯಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ದ ಈ ಚುರುಕಿನ ತರುಣ ಸೈನಿಕರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಟ್ರಕ್ಕಿನ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕಾಲಾಡಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಳಿದವರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರನ್ನು ತಿವಿಯುತ್ತ, ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕಿರುಚುತ್ತಾ, ನಗುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೂವಿನ ಪಟಲವನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತ ಅದರ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ದಾಹ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ನೀರ ಸೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹೊರಟವರು, ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಂದಗೊಳಿಸಿ ತಾವೇನೋ ಬಹಳ ಸಕಾರಣವಾಗಿ ರುವ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಹಾಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ

ಮುಖವಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಣೆಯವರೆಗೂ ಎತ್ತಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವ ಮೂರ್ಖಭಂಗಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಧಿಕಾರಿ ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಖುಷಿಯಿಂದ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನ ಹಲಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತ. ನಗುತ್ತ. ಜೋರಾಗಿ ಹರಟುತ್ತ, ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆ ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಮನಸ್ಕ. ಆರೋಗ್ಯವಂತ ತರುಣರ ಹಾಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಹೊರಟಿದ್ದುದು ಹಸಿದ ತಂದೆ ಅಜ್ಜಂದಿರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಆದರೆ ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟವರಂತೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರು.

ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರ್ಮಿನ ಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರದ ಸುತ್ತ ಚೆದರಿದ್ದ ಚಾಲಾಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ಗವೂ ಇದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಬಾಟಲಿಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮುಂದೆ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಗವರ್ನರ್ ಅರೆಸಮವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ. ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನ ಜತೆ ಹವಾಮಾನದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹರಟುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದೇಶ ತುಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು. ಸರಳವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಹಾಗೆ. ಅದು ತನ್ನ ಸಮಾಧಾನದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕದಲಿಸಲಾರದು ಎಂಬ ಹಾಗೆ. ಬದಲಾದ ಹವೆಯ ವಿಚಾರವಾದ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲಾರದು ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಆತ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನದೆ ಪೋಲೀಸು ಸೈನಿಕರ ಮುಖಂಡ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆಳ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ರೂಢಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಬೇಸರದಿಂದ ಬಳಲಿದವನ ಮುಖಚರ್ಯೆಯಿತ್ತು.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ, ಸುಂದರವಾದ ಚಿನ್ನದ ಸರಿಗೆಗಳ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹರಟುತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಬಾಟಲ್ ಬೀರ್‌ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭಕ್ಷ್ಯದ ಕಟಕಟೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತುಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾಲೆಳೆಯುತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಯ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೆಂಗಸರ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಯಾವ ಜನರ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸಾಗಿತ್ತೋ, ಅಂಥ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ ಹಸಿದ ಜನರ ಕೊಲೆ ಅಥವಾ ಹಿಂಸೆಗಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಈ ಜನ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೊರಟವರಂತೆ ಕಂಡರು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಆ ಬಗೆಗೆ ಅವರು ತುಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡವರಂತೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದು ಹೇಗೆ?

ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಯುವಕ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವ ರೈತವರ್ಗದಿಂದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಬೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಈ ವಿಶೇಷ ರೈಲಿನ ಜನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಲು ಇನ್ನು ಅರ್ಧಗಂಟೆಯ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒರ್ಯೋಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ಊಹೆಗೆ ಮೀರಿದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಮುಗ್ಧ ಜನರ ಕೊಲೆ. ಹಿಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಜಾಗ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಶಾಂತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಜನ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಸೈನಿಕರು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಜನ. ತಾವು ಏಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನಾಗಲೀ ಮುಂದೆ ಏನು ಕಾದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನಾಗಲೀ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಗವರ್ನರ್ ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರು ಚಾಬುಕೋಲುಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಠೀಕಾಣಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕದ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರಲೂ ಬೇಕು. ಮದ್ದುಗುಂಡು. ತೋಟಾಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಬೇಕು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿರಬೇಕು. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡಿರುವ ರೈತವರ್ಗದ ತಮ್ಮ ಸೋದರರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಒಳಗೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ – ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜನ ಎಂದಿಗೂ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗತ್ಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥವರೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಬರುತ್ತದೆ, ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ನಂಬಿಸುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಹುಪಾಲಿನಷ್ಟು ಮಂದಿ ರಾಜ್ಯದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ವತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸುಖಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಅಮೂರ್ತ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾದರೆ?

ನನಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪರಿಚಯವೂ ಉಂಟು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಅವರ ಸ್ವಭಾವ. ಹಿಂದೆ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ

ರೀತಿ. ಅವರ ಆಲೋಚನಾಸರಣಿ ಎಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತಾಯಂದಿರಿದ್ದರು. ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವರು, ದಯಾಳುಗಳು, ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹೃದಯದವರು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಂಗತಿ ಇರಲಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಹಿಂಜರಿಯುವಂಥವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರೆಲ್ಲ ತಾವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಥೀಯರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಒಂದು ತುಚ್ಛ ಅವಮಾನೀಯ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒರ್ಯೋಲ್‌ನ ಗವರ್ನರ್ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಖಾಸಗೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಸುವವನು ನೀನಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತುಂಬ ಅಪಮಾನಿತನಾದವನಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವರೆಲ್ಲ ತಾವು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಗಂಟೆಯ ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಹಿಂಸೆ ಕೊಲೆಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಈ ಜನ ಇರಲಿ, ಉಳಿದವರು ತಾನೇ ಹೇಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಷರೀಕಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರು: ಜಮೀನುದಾರ, ಅವನ ಬಂಟ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳು, ಪೀಟಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಜಾರ್ ದೊರೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯುಳ್ಳವರೇ. ಆಗುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಈ ಜನ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರು? ಇವರಲ್ಲದೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸದಿದ್ದುದು ಏಕೆ? ಖಾಸಗಿ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಸಾಕಾರ್ಯ ಜರುಗುವುದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವ ಈ ಜನ ಇಂಥ ರೌದ್ರ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು? "ಇಲ್ಲ. ಮೋಸದಿಂದ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಳಿದುಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡದ ಆ ಹಸಿದ ಬಡ ಜನಗಳನ್ನು ನೀವು ಬಡಿದು ಸಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಕ್ರೋಧಾವೇಶದ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅವರೇಕೆ ಘೋಷಿಸಲಿಲ್ಲ? ಇಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನಷ್ಟು ಜನ, ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಜನಕೂಡ (ಅಂದರೆ ಜಮೀನುದಾರ, ಅವನ ಬಂಟ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು. ಮತ್ತು ರೈತರು ತಲೆಬಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ಗವರ್ನರ್, ಮಂತ್ರಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ) ತುಂಬ ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮುಳ್ಳು ಅವರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಚುಚ್ಚುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಹೊರಟಿರುವ ಈ ಮಿಲಿಟರಿ ಜನ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕೂಡ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಚಕಿತರಾದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನೆಸಗಲು ಹೊರಟವರ ಬಗೆಗೆ ಅಸಮ್ಮತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅವರು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಂಡರು. ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ರೈತವರ್ಗದ ಒಬ್ಬ ಮರಮುಟ್ಟಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿದ್ದ. ರೈತರಿಗೆ ಕಾದಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಾಚರಣೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅತ ತುಂಬ ಸರಳವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ: "ರೈತರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬಾರದು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾದುನೋಡಿ. ಜನರ ಮೊಂಡು ಧೈರ್ಯ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ದಂಗೆ ಏಳಬಾರದು ಎಂಬ ಅಂಶ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅವರ ವರ್ತನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವುದು ಖಂಡಿತ"

ಏಕೆ ಹೀಗೆ?

ಈ ಎಲ್ಲ ಜನ ಅಂದರೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದವರು, ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಎಲ್ಲರೂ ತುಂಬ ಹೀನಾಯದ ಜನ ಎಂದಾಗಲೀ, ಸಂಬಳ ಕ್ಕಾಗಿ, ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟೇ ತುಚ್ಛವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದಾಗಲೀ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಾವು ನಂಬಿದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಸ್ವಭಾವ ದವರೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿ ಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕದ್ದು ಓದುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಖಭಂಗವಾದಾಗ ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರೊಬ್ಬ ಕೂಡ ಇಸ್ಪೀಟು ಆಡುವಾಗ ಮೋಸಮಾಡ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇಸ್ಪೀಟಿನಲ್ಲಿ ಸೋತ ಹಣದ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಿತ್ರವಂಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ತನ್ನ ಸಂಕೇತದ ಜಾಗದಿಂದ ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೊನೆಗೆ 'ಶುಭಶುಕ್ರವಾರ'ದ ದಿನ ಮಾಂಸವನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ತಾವು ಅಧರ್ಮ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಈ ಜನ ಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಥ ಅಪಾಯ, ಶಿಕ್ಷೆ, ಸಂಕಟ, ಸೆರೆವಾಸವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಸತ್ವ ಅವರಲ್ಲಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಜನ ತುಂಬ ದೌಷ್ಟ್ಯವುಳ್ಳವರು, ಯಾವ ಕ್ರೂರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಜನರಲ್ಲ, ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಆಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇವರೆಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಜಮೀನುದಾರರು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಮಂತ್ರಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಗವರ್ನರ್, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸೈನಿಕರು, ಇವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ತಾವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇವಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವರನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಯಾರೂ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಜಮೀನುದಾರನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕನಿಷ್ಠ ಪೋಲೀಸ್ ಸೈನಿಕನನ್ನಾಗಲೀ, ಸೈನಿಕನನ್ನಾಗಲೀ ಕೇಳಿನೋಡಿ. ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ತುಂಬ ಅಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯವೆಂಬ ಭಾವನೆ, ಅದಕ್ಕೂ ತಮಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಆದರಿಂದಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿರುವುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದ ಒಬ್ಬಳು ಮಹಿಳೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗವರ್ನರ್ ಮತ್ತು ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಆಕೆ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗಂಟಲನ್ನು ಏರಿಸಿ ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಆಕೆಯದು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುಸು ಮುರುಸಾಯಿತು. ಯಾವ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪೊಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವಷ್ಟು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ತೇಲುಗಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಪು ಮೋರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಯಾರಿಗೂ ಅವರು ತೀರ ಅವಮಾನಿತರಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಖಚಿತ. ಸೈನಿಕರ ಮುಖಚರ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ನಾನು ಅದೇ ಭಾವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಮರಮುಟ್ಟಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿ (ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ. ತನ್ನ ಸಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಆತ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು) ಅಂಥ ಕಾರ್ಯಾ-

ಚರಣೆಗಳ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸಲು ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದ. ಆತನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡು ಆವನ ಮಾತನ್ನೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದವರ ಹಾಗೆ ಮುಖವನ್ನು ಅತ್ತಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಜನ. ಅಂದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಪ್ರಚೋದಕರಾದ ಜಮೀನುದಾರ, ಆವನ ಬಂಟ, ಮಂತ್ರಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸ ಬೇಕಾದ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಅದೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಅವಮಾನಕರವೆಂದೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದವರೇ.

ಹಾಗಾದರೆ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು? ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಮುಂದೆ ಹಾಗಾಗಲು ಏಕೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ?

ಜಮೀನುದಾರನಂತೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರನ್ನೇ ಕೇಳಿನೋಡಿ. ರೂಪದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯದ ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನೇ ಕೇಳಿನೋಡಿ. ಆ ತೀರ್ಪನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ದವರನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸೋದರರನ್ನೇ ಹೊಡೆದು ಗೆಲ್ಲುವ ಸೈನಿಕವರ್ಗ. ಪೋಲೀಸ್ ಸೈನಿಕವರ್ಗ. ಜನವರ್ಗ ಇವರನ್ನೇ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಈ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ ಹಾಕಿದವರು, ನೆರವಾದವರು, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದವರು. ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರು – ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ, ನೇರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಾವು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹಾಲಿ ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮಾನವತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಪ್ರಗತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ವರ್ಗದವರು ಅಂದರೆ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಈ ಹಿಂಸಾ–ಚಾರವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಜನರು, ಸೈನಿಕರು ಮುಂತಾದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೆ? "ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅರಿವು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೆ" ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಯೋಗ್ಯ ಜನರೇ ಹಕ್ಕಿನ ಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಹೊರಡಿಸುವ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಪರಿವೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಪ್ಪಾಗಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೆಳವರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದೂ ಆ ಜನ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನಿಂತಿದೆಯೋ ಆ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧರು, ಶಂಕಾತೀತರು.

ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬುದೂ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಅವರು ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ ಅದರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರಿ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಾದ ಇದು: ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಇನ್ನೂ ಉಗ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಕ್ರೌರ್ಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗಬಹುದು.

ಹೀಗೆ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತೀರ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು, ನಿರ್ವಿಕಾರವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಖಾಸಗೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಸಜ್ಜನರು ಕೂಡ ಒರ್ಯೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಥವಾ ಈಗ ಟೂಲಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಈ ನಂಬಿಕೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದೆ?

ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಧುವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಮೀನುದಾರ ಭಾವಿಸಿದರೆ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಸೋಮಾರಿ, ಭೋಗ ಜೀವನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಗತ್ಯವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗಿಂತ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಆತ ಸಂಬಳದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವುದು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ತಾನೆ! ಇದೇ ತತ್ತ್ವ ಆರುಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೂಬೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರರು, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು. ಸೆನೆಟರುಗಳು. ಅನೇಕ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಸದಸ್ಯರುಗಳು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಸಾವಿರ ರೂಬೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಅವರ ಸಂಸಾರದವರೂ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಾರ್ಯಪಟುತ್ವಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ವೃತ್ತಿ ವಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಅವರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಬಳದ ಸಾವಿರದ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಸಂಬಳಕೂಡ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮತ್ತಿತರ ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳದೂ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟೆ. ಸ್ಥಾನಮಾನ ಉನ್ನತವಾಗುತ್ತ ತುಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದೇ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಂಬುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಾನದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಉಳಿದ ಮಾನವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಕೀಳುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಬೆಲ್‌ನ ವೇತನಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರುವ ಒಬ್ಬ ಆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಪಾದಿಸಬಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥವನಿಗೆ ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಬದುಕಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೊರತಾದುದೆಂದು ನಂಬದೆ ಅವನು ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೊರೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಹಾಗಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ತುಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಬೇರೆಯಾವ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆದಾಯ, ಗೌರವ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ದೊರೆಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ವಿದಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೊರೆ ಅಥವಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಪರಿವರ್ತನೀಯತೆಯನ್ನೂ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ವನ್ನೂ ನಂಬದಿದ್ದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದ ಏಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರ ವಿರುತ್ತಾನೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ, ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಅಭದ್ರ; ಪತನವೂ ಅಷ್ಟೇ ಭಯಂಕರ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕರ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಪರಿವರ್ತನೀಯತೆಯಲ್ಲಿ

ಅಷ್ಟೇ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಆತ ತುಂಬ ಸಮಾಹಿತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಸ್ಥಾನ ಗೌರವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರ, ಅಂದರೆ ಕೆಳ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮಗೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಲಿ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬದಲಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ರೈತರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯಯೋಧರು ಈ ಏಣಿಯ ಕೆಳಗೋಲಿನವರಾಗಿದ್ದು ಹಾಲಿ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿಂದ ಅವರು ತುಂಬ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮತ್ತು ತೇಜೋವಧೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂದುವರಿಯಲೇಬೇಕೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಚರಣೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ?

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ. ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜನ ಮಾತ್ರ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಪರಿವರ್ತನೀಯವಾದುದರಿಂದ ತಾವು ಬೆಂಬಲಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಏಕೆ?

ಇವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಬಂದವರು. ತೆಳುನೀಲಿ ಕಾಲರ್ ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುವ ಗುಂಡಿಯುಳ್ಳ, ಅಸಭ್ಯವಾದ ತಮಗೆ ಒಪ್ಪದ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಈ ಜನ ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನೂ ಕಿರುಗತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ತಪಿಸುವ ಸೋದರರನ್ನು ಮಿತ್ರಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಲ್ಲಲು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೇನೂ ಅವರು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮೂಲವೃತ್ತಿ ಈಗಿನ ವೃತ್ತಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು.

ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ಮಂದಿ, ಅಂದರೆ ರಾಜರು, ಜಮೀನುದಾರರು, ವರ್ತಕರು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಸೆನೆಟರುಗಳು. ಗವರ್ನರುಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂಥ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತುಂಬ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ದಯಾಳುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಾ-ಚರಣೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ತೀರ್ಪುಕೊಡುವುದು. ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಅವರ ಕೆಲಸ. ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಣೆ ತೀರ್ಪು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ತಾವು ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟು, ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ಶಾಸನಗಳು ಹೇಗೆ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಶ್ರಮಿಸುವ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನರು ಇವರನ್ನು ತುಂಬ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸಾರದಿಂದ ಜನರನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಲ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಹಾಗೆ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದುದೆಂದೂ ಬದಲಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಗೆ ನಂಬುತ್ತಾರೆ?

ನಿಜವಾದ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಡೆಯುವವರು. ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವವರು. ಬಂಧಿಸುವವರು ಎಲ್ಲ ಇವರೇ. ಇವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸೈನಿಕರು. ಪೋಲೀಸರು. ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೂ ಕೊಲೆಗೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಇವರು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ? ಆಗ ಮೃತ್ಯು ಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆಯುವವರಲ್ಲಿ. ಬಂಧನದ ವಾರೆಂಟ್ ಹೊರಡಿಸುವವರಲ್ಲಿ. ಉಚ್ಚಾಟನೆಯ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದುಭಾಗದಷ್ಟು ಕೂಡ ಹಿಂಸೆ. ಕೊಲೆ. ಬಂಧನ. ನೇಣುಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಡೆಸ್ಕುಗಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದೋ. ಹಿಂಸಿಸಬೇಕೆಂದೋ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಬರೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರೇ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗುಲಾಮೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಮತ್ತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ರೂಢಿಯಾಗಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಸದಾ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ

ತೊಡಗಬಲ್ಲ ಜನ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರದೆ ಹೋದರೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ಮುಗ್ಧ ಜನ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹಿಂಸಾಚಾರ ನಡೆಸಲು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈಗ ಆರಾಮವಾಗಿ ತುಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತೀರ್ಪಿನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಜನಕ್ಕೆ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂಗತಿ. ಈ ಸೈನಿಕವರ್ಗ ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊಲೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೈಗಳ್ಳನಾದ ಜಮೀನುದಾರರು ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಜಮೀನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ರೈತರೇ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಮೈಗಳ್ಳನಾದ ಜಮೀನುದಾರ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಾಹಸಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದಿಂದಲೇ ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯವೇ ಬಹುಕಾಲ ಬಳಸದೆ ದಾಸ್ತಾನುಮಾಡಿ ಲಾಭವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ವರ್ತಕರು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸೈನಿಕ ವರ್ಗ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಿಂಸಾಚಾರದ, ಕೊಲೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ಅವರೇ ಬೆಳಸಿದ್ದ ಮರ ಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ವಂಚಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಅಂಶ ಜಮೀನುದಾರನ ತಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಂದ ಸುಲಿದ ಹಣದಿಂದ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅಂಶ ಅವರನ್ನೇ ತೊತ್ತುಳದುಳಿ-ಯುವ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದ ತಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮರೆತವರ ಹಾಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದ ಜನ, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯುವ ಅಸತ್ಯದ ಪೊಳ್ಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯುವ ಜನರನ್ನು[2] ಹಿಂಸಿಸುವ, ಬಂಧಿಸುವ, ದೇಶದಿಂದ ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೊಲೆ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲಂಥ ಗುಲಾಮ ಸೈನಿಕವರ್ಗ ಸದಾ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಪೀಡಕರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ನೆಪೋಲಿಯನ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ಗುಂಡುಹಾರಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಕೊಡುವ ತುಂಬಾ ಅಮುಖ್ಯನಾದ ಒಬ್ಬ ಕಂಪೆನಿ ಕಮಾಂಡರನವರೆಗೆ ಈ ಮಾತು

---

[2] ನಾನ್ ಕನ್‌ಫಾರ್ಮಿಸ್ಟ್ ರೈತರ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಲ್ಲೆಗೂ ಈ ಮಾತಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್‌ನ ಗಮನವನ್ನು ತುಂಬ ಸೆಳೆದಿತ್ತು.

ಸತ್ಯ. ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸನ್ನದ್ಧ ರಾಗುವ ಆ ವಿಧೇಯ ಸೈನಿಕ ವರ್ಗದವರು ಒದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಾಯಕರ ಮದ ಉಕ್ಕೇರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಹಿಂಸಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಿಂತಿದೆ. ಅವರೇ ಪೋಲೀಸರು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು. ಪೋಲಿಸರು ಕೂಡ ಸೈನಿಕರ ಬೆಂಬಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರು ವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಸೈನಿಕರೇ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಈ ಸೇನಾವರ್ಗದ ಜನ ಈ ಎಲ್ಲ ಭಯಂಕರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನಕ್ಕೆ ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ, ವಿನಾಶ ಕಾರಿಯಾದ ತಮಗೂ ತಾಪದಾಯಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂಬ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಭ್ರಮೆ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದವರು ಯಾರು?

ತುಂಬ ತಾಪದಾಯಕವಾದ, ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಮತ್ತು ತಮಗೂ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಜನವರ್ಗಕ್ಕೂ (ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇಕಡ ತೊಂಬತ್ತರಷ್ಟು) ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾದ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾವೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರು ಆತ್ಮಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಅನೇಕ ಸಲ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. "ದೇವರ ನ್ಯಾಯವು 'ಕೊಲ್ಲಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೀರಿ?" ಸೈನಿಕರು ಯಾವುದನ್ನು ಸದಾ ಮರೆಯಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಕೆದಕಿ ಕೇಳಿದಂತಾದಾಗ ಅವರು ತುಂಬ ಪೇಚು ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವುದುಂಟು. "ಕೊಲ್ಲಬೇಡ" ಎಂಬ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ದೈವ ನಿಯಮವೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಧಿಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಂದ ದುರ್ಬಲ ಉತ್ತರಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಇಷ್ಟು: ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಅಪರಾಧಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಇವೆರಡೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೊಲೆಯ ನಿಷಿದ್ಧ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಈ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಭ್ರಾತೃತ್ವ, ನೊಂದವರಿಗೆ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ, ಪ್ರೀತಿ ಈ ದೈವ ಬೋಧೆಗಳಿಗೂ ಕೊಲೆಯ ತತ್ವಕ್ಕೂ ಯಾವ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದರು. ಕೆಲವರು ತಿರುಗಿಸಿ ನನಗೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು. "ಹಾಗಾದರೆ ಸರಕಾರ (ಇದು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು)

ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದು ಏಕೆ? ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆವಿಧಿಸುವುದು ಏಕೆ?" ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರವೂ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೆನಲಿ ಕೆಂಡವಾದರು.

"ಅಂಥ ಒಂದು ದೈವ ನಿಯಮವೂ ಇರಬಹುದೋ ಏನೋ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಬಿಷಪ್‌ರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ. ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅವನಿಗೇ ತುಂಬ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಅವನು ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳು ಒಂದು ದೈವೀ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಪಜ್ಜಂದಿರು ಜಾರ್ ದೊರೆಯ ಅಥವಾ ಅವನ ವಂಶೀಯರ ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದಲೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಸೇವೆಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವನ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ವಿನೋದ ಎಂದೋ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಗಟೆಂದೋ ಅಥವಾ ಬುರುಡೆಯೆಂದೋ ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದ.

"ಕೊಲೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಪಾಶವೀ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು" ಎಂದು ಸುವಾರ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆ, ಅಂತರ್ಬೋಧೆ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾವಾಣಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೊಲೆಯ ಪಾತಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಪಾತಕ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಡಿದಾಗ ಪಾತಕವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾದರ, ಕಳ್ಳತನ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಪಾತಕದಂತೆ ಕೊಲೆ ಒಂದು ಪಾತಕ ಎಂದಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಅದು ಪಾಪ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ, ದೇವರಿಂದ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳೆಂದು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಂಬುವ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳು ಕೊಲೆಗೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ತಾರುಣ್ಯದವರೆಗೆ ಜನರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ನಾಯಕರೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತ, ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಕೊಲೆಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೊತ್ತು, ದೇಶದ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಿಯಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತಾರೆ. ಜನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಇರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಕಗ್ಗಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಈ ಸಂದಿಗ್ಧವು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧದ ಸ್ಥೂಲತೆ ಮತ್ತು ಖಚಿತತೆಗಳೇ ಅವರ ಈ ತೀರ್ಮಾನ–ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ.

ಖಚಿತವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ಬಹಳ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬೋಧಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೋಧೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೋವಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗ ಅಥವಾ ತರುಣನು ತಾನು ತುಂಬ ಪವಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ತುಂಬ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ಗೌರವಿಸುವ ಧರ್ಮಗುರುಗಳು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಆಗಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೀನಾಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ.

ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಡೆದಿರುವುದು. ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವುದು ಹೀಗೆಯೇ. ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತಮತದೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳು. ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವಾದವು ಮತ್ತು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವಾದವು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುದುಕರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ನೇರ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಮೆದುಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ತುರುಕುತ್ತಾರೆ. ಧಾರ್ಮಿಕವಾದ ಮತ್ತು ನೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಜನತೆ ಇವರ ಬೋಧನೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಾಡಿಗೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಈ ಹಿಂಸಾಚಾರ. ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವೈಭವಪೂರ್ಣ ಸಾಧನೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಡ್ಡಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂವಾದ ರೂಪದ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಂಚನೆ ಇದು: ಹಿಂಸಾಕ್ರಮವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ನೀತಿ. ಕ್ರಿಸ್ತತತ್ತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಹಿಂಸಾಕ್ರಮ ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾರೀರಕ ಹಿಂಸೆ. ಬಂಧನಗಳು. ವಧೆ. ಸ್ಥಾನಿಕ ಅಥವಾ ವಿದೇಶೀ ಯುದ್ಧಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಸರಕಾರದ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಜನಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಸೇರಿವೆ. ಈ ಸರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯದಾಗಬಹುದು. ನಿರಂಕುಶಪ್ರಭುತ್ವ. ರಾಜಪದ್ಧತಿ. ರೂಢಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆ. ಕಾನ್‌ಸಲ್ ಸರಕಾರ. ಮೊದಲ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ನೆಪೋಲಿಯನ್‌ನ ಅಥವಾ ಬೌಲಾಂಗರನ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ. ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧ ರಾಜಪದ್ಧತಿ. ಕಮ್ಯೂನ್. ಗಣರಾಜ್ಯ ಯಾವುದೇ ಆಗಬಹುದು.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲೂ ಸಂವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ

ಎಂದರೆ ಅವರು ಅದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಗೋಜಿಗೆ ಕೂಡ ಹೋಗದೆ ಬೆಳೆದು, ಬದುಕಿ, ಸಾಯುತ್ತಾರೆ.

ಇದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಂಚನೆ, ಸರ್ವವಂಚನೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತುಂಬಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಬಗೆಯ ವಂಚನೆ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ವಧೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸರ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಿಲಿಟರಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರಷ್ಯನ್ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಂಹಿತೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ:

(87ನೆಯ ವಿಧಿ) "ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕೊಂಕಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆಜ್ಞೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ, ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಯಾವ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಮೇಲಧಿಕಾರಿ ತಾನು ನೀಡಿದ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ."

(88 ನೆಯ ವಿಧಿ) "ಕೆಳಗಿನವನು ಸರ್ವದಾ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ..." (ಇಲ್ಲಿ "ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ತಾನು ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನಿಸಿದಾಗ" ಎಂದು ಈ ವಾಕ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು)........"ಆದರೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರೋಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುವವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು."

ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಸರ್ವದಾ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಒಂದೂ ಬಿಡದಂತೆ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಸಂಹಿತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸೈನಿಕನ ಪಾಲಿಗೆ ಪಾಲನೆ ಎಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಧೆ ಎಂದರ್ಥ. ಅಂದರೆ ಸೈನಿಕನು ಮಾನವೀ ಮತ್ತು ದೈವೀ ನಿಯಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುರಿಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರ ಬಗೆಗೆ ವಿಧೇಯತೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ಎಂದರ್ಥ.

ರಷ್ಯನ್ ಮಿಲಿಟರಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಂಹಿತೆಗಳೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯದ ಸಮಸ್ತ ಶಕ್ತಿಯೂ ಈ ವಂಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ

ದೇವರ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಿಸಿ ಬದಲಿಗೆ, ಆಜ್ಞೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಿನ ವರ್ಗದ ಸೈನಿಕರು ತಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮಾರಕ ವಾಗಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದು ಉಳಿಯಲೇಬೇಕೆಂದೂ ಹಿಂಸೆ ಕೊಲೆಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬಲವಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲಿನವರ್ಗದವರು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೆಳವರ್ಗದವರ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿದುದರ ಪರಿಣಾಮ ಇದು.

ಅದು ಬೇರೆ ಅಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗಿನ ವರ್ಗದವರೇ ಸಂಖ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಮೇಲೇ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅವರನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ಈ ಸಾಧನ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು. ಈಗ ನಡೆದಿರುವುದೂ ಅದೇ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟ ವಂಚನೆಯು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಒಮ್ಮತದಿಂದ ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟೆ.

ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಟೂಲ ಪ್ರಾಂತದ ಮೂಲಕ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಂಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಕಚೇರಿಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಜನ ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದೆ. ಕುಡಿದವರ ಕೂಗು ತಾಯಿ ಹೆಂಡತಿಯರ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ ಚೀರಾಟಗಳೆರಡನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಅದು.

ಯಾವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ನನಗೆ ಅಂಥ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕೆಟ್ಟ ಮೋಡಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತನಾದವನ ಹಾಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಅದರಂತೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ; ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತೆ; ಸುತ್ತ ನೋಡಿದೆ; ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹಾಡೇ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯಾವ ವಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಹೀನ ಅಪರಾಧ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಯಿತು.

ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆ ಈ ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು ಕೂಡ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಜನರಿರುವ ರಷ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿ ಕೊಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಭರ್ತಿಯಾದ (ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಇರಬಹುದು) ತರುಣರನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಹಿರಿಯರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೈನ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಗಳು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕುಡಿದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಹಿರಿಯರು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಜಿಸಿ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಕೊಲೆಯ ನಿರ್ಜೀವ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಹಾಗೆ ಕುಡಿತದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಜಡರಾಗದಿದ್ದರೆ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ಯಾತನಾಮಯ ಅನುಭವವಾದೀತೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹಿರಿಯರಿಗಿದ್ದೀತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಕುಡಿಯುತ್ತ ಆಣೆಹಾಕುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತ ಬಡಿದಾಡುತ್ತ ಕುಂಟುತ್ತ ದಾರಿಗುಂಟ ಸಾಗಿದ್ದರು. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅವರು ಹೆಂಡದಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸುತ್ತು 'ಪಾನೀಯ' ಆಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಕೌಂಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಕಚೇರಿಯ ಬಳಿ ಸೇರಿದ್ದರು.

ಕೆಲವರು ಹೊಸ ಕುರಿಯ ಚರ್ಮದ ಕೋಟುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೆಣಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಕೊರಳವಸ್ತ್ರ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದ ಮತ್ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆವೇಶ ಭರಿತರಾಗಿ ಶೂರರಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತೆಪ್ಪಗೆ ಮಂಕಾಗಿ, ಅಳು-ತ್ತಿರುವ ತಾಯಿ ಪತ್ನಿಯರ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸರದಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. (ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಿನದಂದು, ಅಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ ದಿನದಂದು ನಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ.) ಉಳಿದವರು ಕಾಯುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಸೇರಿದ್ದರು.

ಕಛೇರಿಯ ಒಳಗಡೆ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕಾವಲುಗಾರ ಪೀಟರ್ ಸಿದೆರೋವ್‌ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪೀಟರ್ ಸಿದೆರೋವ್ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಬೇಕಾದ ಗಾಜಿನ ಬಾಗಿಲಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇವನ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಅಂಗೀಕೃತನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬರೀ ಮೈಯಿಂದ ಬಂದು ಬೇಗಬೇಗ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹಲ್ಲು ಕಿರುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಗೆಳೆಯ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಪೀಟರ್ ಸಿದೆರೋವ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಅವಸರಪಡಿಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಕುರಿಚರ್ಮದ ಕೋಟನ್ನು ಕಳಚುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲಿನ ಉದ್ದನೆಯ ಬೂಟನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲಿನಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಳಚುತ್ತಾನೆ. ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಶರಟನ್ನು ತಲೆಯ ಭಾಗದಿಂದ ಮೇಲೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಮೂಳೆಗಳು ಕಾಣುವಂತೆ, ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ನಡುಗುತ್ತ, ಮದ್ಯದ ತಂಬಾಕಿನ ಮತ್ತು ಬೆವರಿನ ದುರ್ಗಂಧವನ್ನು ಮೂಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮಾಂಸಲವಾದ ಬರಿದೋಳಿನಿಂದ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿನ್ನದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ನಡುಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿದ ಸಮವಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಜಾರ್‌ದೊರೆಯ ಭಾವಚಿತ್ರ ತೂಗುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಿಯನ್ನೂ, ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಿತ್ರವಿದೆ. ಕೋಣೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೇಬಲ್ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಹೊದಿಕೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲೇ ಹದ್ದಿನ ಚಿತ್ರವಿರುವ, ಮೂರಂಚಿನ ಒಂದು ಅಲಂಕರಣ ವಸ್ತು. ಅದರ ಹೆಸರು 'ಧರ್ಮಗನ್ನಡಿ'. ಕೋಣೆಯ ಸುತ್ತ ಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸದ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮಗುಚಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪೀಟರ್ ಸಿದೆರೋವ್ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಕಾವಲುಗಾರ ಅವನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕೆನ್ನೆ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಾಲನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಿಗರೇಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಈತನೇ ವೈದ್ಯ. ಅವನು ಸಿದೆರೋವ್‌ನ ಮುಖದ ಕಡೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಾಚೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಸರದ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಸಿದೆರೋವ್‌ನ ದೇಹವನ್ನು ಸವರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಅಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಚಿವುಟುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಬಾಯಿತೆರೆಸುವಂತೆ ಕಾವಲಿನವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಉಸಿರಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದೂ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸುತ್ತ ಕುಳಿತವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಏನನ್ನೋ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಿದೆರೋವ್‌ನ ಮುಖವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಕೂಡ ನೋಡದ ಆ ವೈದ್ಯ ಕೊನೆಗೆ "ಈತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಮುಂದಿನವನು ಬರಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸುಸ್ತಾದವನಂತೆ ಟೇಬಲ್‌ನ ಬಳಿ ಮತ್ತೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಯೋಧರು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಈ ತರುಣನನ್ನು ಆತುರ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೇಗೋ ಷರಟನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತೋಳು ಸಿಗದೆ ತಡಕಾಡುತ್ತಾನೆ. ಚಲ್ಲಣವನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲುಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಲಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊರಳಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ. ಕುರಿಯ ಚರ್ಮದ ಕೋಟನ್ನು ತೋಳಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಕರತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಚು. ಆ ಬೆಂಚಿನ ಹಿಂದೆ ದಾಖಲಾದ ಇತರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಬಂದೂಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರೇನಾದರೂ ಓಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ತಿವಿದು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಸೈನಿಕನಾಗಿರುವ ಆತ ಅವರಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಗ. ದೂರದ ಪ್ರಾಂತದವನು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಪೋಲೀಸರ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪತ್ನಿಯರ ಗುಂಪು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಜಮಾಯಿಸಿ ಯಾರು ಯಾರು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ತಿರಸ್ಕೃತನಾದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪೆಟ್ರೂಕನನ್ನು ಸೇನೆಗೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸುದ್ದಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಪೆಟ್ರೂಕನ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಡತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚೀರುತ್ತಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೇನೆಗೆ ಸೇರುವುದು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಗಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಯೋಧನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ಭ್ರಾಂತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕೂದಲಿನ, ಉಳಿದೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪೋಷಾಕಿನ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಗಾಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಆತ ಕೌಂಟಿಯ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಪೋಲೀಸರು ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪೂಜ್ಯ ಪಾದ್ರಿ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಮಾಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪಾದ್ರಿ ತಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಶೇಷ ಅನಿವಾರ್ಯ ದೂತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನದು ವಂಚನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಬಯಸಿದವರು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಆತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಚಿನ್ನದ ಜರತಾರಿ ಉಳ್ಳ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವೇದದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. (ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ). ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. (ಈ ತನ್ನ ಕಪಟ ದೂತ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ಪಾಡಲು ಒಪ್ಪದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಲಾಯಿತು). ಅವೆರಡನ್ನೂ ವಾಚನ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಈತ ಬರೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಸುಖಿಗಳಾದ, ಅರಕ್ಷರಾದ, ಭ್ರಾಂತರಾದ ಹುಡುಗರು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ ಓದುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಆತನ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ" ಇತ್ಯಾದಿ...... ಇತ್ಯಾದಿ ...... "ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ" ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ. ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ನಾನು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವೋ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಲ್ಲು ಎಂದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸೋದರರೆಲ್ಲರನ್ನು ತುಳಿದು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದೇ ಅವರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ತಿರುಳು. ಈ ಉಗ್ರ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು, ದಾಖಲಾದ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಪಾದ್ರಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಆತ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಭ್ರಮಿತರಾದ ಈ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ತಾವು ಈಗತಾನೇ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾದ, ಅರ್ಥವೇ ಆಗದ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಇಡೀ ಸೇವಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕರ್ತವ್ಯಮುಕ್ತರಾದಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಮಾತುಗಳು ಸೈನಿಕರಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಅಪರಾಧ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ವಂಚಕರಿಗಾಗಲೀ ವಂಚಿತರಿಗಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ: "ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ; ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ ಅಸಹ್ಯ ತರುವ ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಸುಳ್ಳು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ". ಆದರೆ ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸೈನಿಕರಾಗಿ ದಾಖಲಾದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹೊರಗೆ ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಣಕಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಮಾಂಡರ್ ಹಜಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೋಸಹೋದ ಕುಡುಕ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿರುವ ಕಡೆ ತುಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇದ್ದವನಂತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ: "ಶುಭವಾಗಲಿ ಹುಡುಗರೆ, ಜಾರನ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು". ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬಡ ಯುವಕರೆಲ್ಲಾ ಯಾರದೋ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಅರ್ಧ ಅಮಲೇರಿದ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಮಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪತ್ನಿಯರ ಗುಂಪು ಹೊರಗಡೆ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲಾ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಾಗಿಲಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ದಾಖಲಾದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಕೂಗುತ್ತಾ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪೆಟ್ರೂಕ್, ವಾಸೂಖ – ಮಕಾರ್ ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ಜನದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಬಾರದು, ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿಯರ ಹೆಂಡತಿಯರ ಗೋಳಾಟ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಪರಸ್ಪರ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಧೈರ್ಯಸ್ಥರಂತೆ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ತಾಯಿಯರು ಪತ್ನಿಯರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಇನ್ನು ಮೂರೋ ನಾಲ್ಕೋ ವರ್ಷ ಅನಾಥ

ರಂತೆ ತಾವು ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪಿತೃಗಳು ಅಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಾದದಿಂದ ತುಂಬಿ ಅವರು ನಾಲಗೆ ಬಿಗಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಬೆಳಸಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಸೇವೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದನಂತರ ಭ್ರಷ್ಟರೂ ಉದ್ಧಟರೂ ಆಗುವ ಸೈನಿಕರು ಸರಳವಾದ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾರರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಈಗ ಗುಂಪು ಚದುರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವರೆಲ್ಲ ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೋ ಹೆಂಡದಂಗಡಿಗೋ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಡು, ಚೀರಾಟ, ಅಮಲಿನ ಕೂಗಾಟ, ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿಯರ ಗೋಳಾಟ, ವಾದ್ಯಗಳ ಅರಚಾಟ, ಬೈಗಳದ ಮಳೆಧಾರೆ ಇವೆಲ್ಲ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಬೆರೆತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ತರುವ ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ಕುಡಿದು ಅದರ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತಮಗಾದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಯುವಷ್ಟು ಕ್ಷೀಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಎರಡು ಮೂರು ವಾರ ಅವರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಸಮಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಗುರವಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಕುಡಿತದಲ್ಲಿ, ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ದಿನದಂದು ಅವರೆಲ್ಲ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ದನದಂತೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲೆಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುತ್ತ ಸೈನಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸುವ ಜನರಾದರೂ ಯಾರು? ಅವರಂತೆಯೇ ಇರುವ, ಆದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೀಗೆ ಇದೇ ಬಗೆಯ ವಂಚನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಕಟುಕರಾದ ಜನ. ಬೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳು: ಆತ್ಮವಂಚನೆ, ಮಂಕು ಕವಿಸುವಿಕೆ, ಹೊಡೆತಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಂಡ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೇ ಈ ಉತ್ತಮ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಆರೋಗ್ಯಮನಸ್ಕ ಹುಡುಗರು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಗೆಯೇ ಕಟುಕರಾಗಲು ತಯಾರಿ ಹೊಂದಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

"ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನೋಣ. ಆತ ಓಡಿಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಸೈನಿಕನನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

"ಆಗ ಬಂದೂಕಿನ ಸನೀನಿಂದ ತಿವಿದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಆತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ ಸೈನಿಕನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ. "ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಓಡಿದರೆ

ನಾನು ಅವನನ್ನು ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ." ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಅಂದರೆ ತಂದೆ ಓಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡವನಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದ.

ಯೋಚಿಸಿ. ದಯಾವಂತನಾದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪಶುವಿಗಿಂತ ಕೀಳಾದ ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಅವನನ್ನು ತರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ. ಈಗ ಆತ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧ. ಆತನನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬದಲಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯ ಒಂದು ಹೊಸ ಉಪಕರಣವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ. ಪ್ರತಿ ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲೂ ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹಾಡೇ ಹಗಲಿನಲ್ಲೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಂಚನೆ ಎಷ್ಟು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ, ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳಕ್ಕೂ ಇದು ತಾಕುತ್ತದೆ, ಅದರ ಪೀಡೆ ಮತ್ತು ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಂವೇದನೆಗೂ ಸಿಲುಕುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಆತ ಮುಕ್ತನಾಗಲಾರ.

3

ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಭೀಕರ ವಂಚನೆಯ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಆಗ, ಕ್ರೈಸ್ತ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಗುರುಗಳು, ತರುಣರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರು. ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ದಯಾವಂತ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಕವಾದ ಸಂಗತಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಳು ಜನಜೀವನದ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವೆಂದೂ ತಮ್ಮ-ವರನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಜನವರ್ಗ ಇರಲೇಬೇಕೆಂದೂ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕೆಂದೂ ಕ್ರೈಸ್ತಮತಗಳು ಮತ್ತು ಸರಕಾರಗಳು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ವಿಚಾರ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ. ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದರ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹಿಂಸಾತತ್ವ ಅಗತ್ಯವೆಂದೂ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವೆಂದೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ತರುಣರಿಗೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ರುವವರ ಮರ್ಜಿಯ ಮೇರೆಗೆ ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನೇ ಹಿಂಸಿಸುವುದು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹೀನ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಜನರ (ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವೂ

ಸೇರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ) ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಜನರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರ ಮರ್ಜಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೊಲೆ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ನಿಯಮ ಎಂಬುದೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಲಿಷ್ಠರದೇ ಮೇಲುಗೈ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವುದೇ ಹಾಗೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ತತ್ವ ಅದೇ. ಕೆಲವು ಜನ ಇದನ್ನು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ 'ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ' ಎಂಬ ತತ್ವದಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಎಂಥ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಯಾವ ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ? ಎರಡನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂರನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಮವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಒಪ್ಪುವ ಗಣಿತ ತತ್ವದಷ್ಟೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತತ್ವ ಇದು.

ಎರಡು ಮೂರಕ್ಕೆ ಸಮ ಎಂದು ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಸೋಗು ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ನೈಜ ಗಣಿತಜ್ಞಾನ ಇದಕ್ಕೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹತ್ಯೆಗಳು, ಯುದ್ಧಗಳು, ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಇವುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ನೈತಿಕ ಸೋಗು ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ನೈಜ ನೀತಿ ಹಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಮೂಲತತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ತತ್ವ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಕ್ರಿಸ್ತ ತತ್ವವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬದಲು ಕಣ್ಣು, ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಲ್ಲು, ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ ಎಂಬ ಸೇಡಿನ ತತ್ವವನ್ನು ಮನ್ನಾಮಾಡಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಸೇಡಿನ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯ ಸೋಗು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಮತ್ತು ಅನೀತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂಥದ್ದು. ಜೀವ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ, ತೂಕಕ್ಕಾಗಲಿ. ಅಳತೆಗಾಗಲಿ ಸಗ್ಗದ, ಸಮಭಾಜ್ಯವಲ್ಲದ ಒಂದು ಪರಿಮಾಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಜೀವದ ಬದಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮವೂ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಉತ್ತಮೀಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಬದುಕನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಜೀವಹತ್ಯೆ ಬದುಕಿನ ಉತ್ತಮೀಕರಣದ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಆತ್ಮಘಾತಕವಾದ ವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದೆಂಬ ತತ್ವ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದುರ್ದೆಶೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬಂತೆ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ.

ತುಂಬ ಹೀನಾಯಕರವಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಎಂದು ಭ್ರಮೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪಾತಕ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರು. ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಿಧಿಯನ್ನು ಸೈನಿಕರಿಂದ ಮಾಡಿಸುವ ಪಾತಕ. ಈ 'ಕಿರು ಜೀವಿಗಳ' ದೇಹ ಮನಸ್ಸು ಗಳೆರಡನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಪಾತಕ – ಇವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜೀವನದ ದಾರಿ. ತಮ್ಮ ಏಳಿಗೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡುವ ಜನ ತಾನೆ, ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕ್ಷೇಮಲಾಭಕ್ಕೇ ಆಗಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದ ಬೆಂಬಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸರಕಾರಗಳೂ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಯಂಕರವೂ ಅರ್ಥಹೀನವೂ ಕ್ರೂರವೂ ಆದ ಸೇನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ರಾಜ್ಯ 'ವ್ಯವಸ್ಥೆ' ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆದರಬೇಕಾದಷ್ಟು ತುಂಬ ಕ್ರೂರವೂ ಘಾತುಕವೂ ಆದ ಕಳ್ಳರ ಪಡೆಗೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಳ್ಳರ ಪಡೆಯ ಮುಖಂಡನ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಆತನ ಗುಂಪಿನ ಜನರಿಂದ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆತನ ಗುಂಪಿನ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಮಾನವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪರಿವೆ ಇರುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಸ್ತಿನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸರಕಾರದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರಮಾಧಿ-ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರುವ (ಬೌಲಾಂಗರ್, ಪುಗಚ್ಯೆವ್, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಯಾರೇ ಆಗಬಹುದು) ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ, ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರು ವವರು, ಎಂಥ ಹೀನಾಯಕರವಾದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಹೇಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಗಾಗ ದಾಖಲಾದ ಸೇನಾಪಡೆಗಳನ್ನು, ಮಿಲಿಟರಿ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳನ್ನು, ದಾಳಿ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮದ್ದು ತುಂಬಿಸಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಪೋಲಿಸ್ ದಳದವರನ್ನು, ಸನೀನನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಬಂದೂಕುಧಾರಿಗಳಾದ ಕಾವಲಿಗರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ವಾಸಮಾಡುವ ಖಾಮೊವಿಂಕಿಯಂತೆ ಬೇರೆ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸೈನಿಕರು ಇಡೀ ದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಗುರಿಹಲಗೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸುವ ಗುಂಡುಗಳ ಸಿಳ್ಳೆಗಳನ್ನೂ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಗರಗಳನ್ನು (ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೂಡ ಹಿಂಸಾಚಾರಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ, ಔಷಧಗಳ ಮತ್ತು ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ವಾಹನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ವೈದ್ಯಮಾಡುವುದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ) ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು. ಕೊಲೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಸಾವಿರಾರು

ಶಿಸ್ತಿನ ಜನಗಳ ಮುಖವೇ. ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ: ತಮ್ಮ ಸುಭದ್ರತೆಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡುವ ಈ ಜನ ಇಂಥವು ನಡೆಯಲು ಹೇಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ? ವಿನಾಶಕಾರಿಯೂ ಅನೈತಿಕವೂ ಆಗಿರುವುದರ ಜತೆಗೆ ಇದರಷ್ಟು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಜನ ಇವರ ಬಗೆಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಕ್ರಿಸ್ತಾನುಯಾಯಿಗಳ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರ, ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳ, ನೀತಿವಾದಿಗಳ ವಿಚಾರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಜನ, ತಮ್ಮ ಬದುಕು, ಭದ್ರತೆ. ಕಲ್ಯಾಣಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಕೊಡುವ ಜನ ಈ ಬಗೆಗೆ ಏನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾರ ಕೈಗೆ ಹೋದರೂ ನಡೆಯುವುದೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ತಾನೆ. ಈ ದಿನ ನಾವು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ರಾಜನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎನ್ನೋಣ. ಆದರೆ ನಾಳೆ ಅದನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವವನು ಒಬ್ಬ ಬಿರೆನ್[3], ಎಲಿಜಬೆತ್[4] ಕ್ಯಾಥರೀನ್[5], ಪುಗಚ್ಯೆವ್, ಒಂದನೇ ನೆಪೋಲಿಯನ್[6] ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಯಾರುಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾತ ಈ ದಿನ ಸಹನೀಯ ನೆನ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾಳೆ ಅತನೇ ದುಷ್ಟನಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವನ

---

[3] ಇ. ಜೆ. ಡಿ ಬಿರನ್ (1690–1772) ಕೋರ್ಲಾಂಡಿನ ಮಾಲಿಕನಾದ ಬ್ಯುಹ್‌ರೆನ್‌ನ ಮಗ. ಪೀಟರ್ ಮಹಾಶಯನ ಸೋದರ ಸೊಸೆ ಅನ್ನಇವನೊವ್ನ ಈತನ ಹೆಂಡತಿ. ಇವಳು ರಷ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದಾಗ ಈತ ಫ್ರೆಂಚ್ ಡ್ಯೂಕನ ಹೆಸರು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸಿ ಅನ್ನಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ನೇಣು ಹಾಕಿಸಿದ ಈತ ರಾಣಿ ಸತ್ತನಂತರ ತಾನೇ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಮೂರು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಒಳಸಂಚುಗಾರರ ಒಂದು ಗುಂಪು ಇವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಸೈಬೀರಿಯಾಕ್ಕೆ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದರು.

[4] ಎಲಿಜಬೆತ್ (1709–62) ಇವಳು ಪೀಟರ್ ಮಹಾಶಯ ಮತ್ತು ಮೊದಲನೆ ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಇವರ ವಿವಾಹ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗಳು. 1741ರಲ್ಲಿ ಈಕೆ ಒಂದು ಗುಪ್ತ ಒಳಸಂಚಿನ ಮೂಲಕ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಳು.

[5] ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ (1729–96) ಗಂಡ ಮೂರನೇ ಪೀಟರನ ಬಂಧನ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕುಮಾರ ಇವಾನನ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಕೆ ಭಾಗಸ್ಥೆ. ಇವಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪುಗಚ್ಯೆವ್ ದಂಗೆಯೆದ್ದಿದ್ದನು ಮತು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವೋಲ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

[6] ವಾರ್ ಅಂಡ್ ಪೀಸ್ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ಮೊದಲನೇ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿತ್ತು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೂರನೆಯ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಗಿಲೋಟಿನ್ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಈತ ಅವನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸದಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ವಂಶೀಯನು ಬವೇರಿಯದ ದೊರೆಯ ಹಾಗೆ[7] ಅಥವಾ ಒಂದನೆಯ ಪಾಲ್‌ನ ಹಾಗೆ ಉನ್ಮತ್ತನೋ ಹುಚ್ಚನೋ ಆಗಬಹುದು.

ಈ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕುಳಗಳೂ – ಅಂದರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪಳ್ಳಿಯ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕಂಪೆನಿ ಕಮ್ಯಾಂಡರ್‌ಗಳು, ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲ – ತಾವು ಬರ್ತ್‌ಫ್ಲ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಭಯಾನಕವಾದ ಅಪಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಹಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೇ: ಜನ ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಉನ್ನತ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ವಿಚಾರ ಬೇಡ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸುಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾನೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮುಕ್ಕಾಲುಮೂರು ವೀಸೆ ಪಾಲು ಮಂದಿ ಭ್ರಮಿತರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿಧೇಯರು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸದೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ವಿಧಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ: ಇಂಥ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಅಥವಾ ಸೇನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾದ ಒಬ್ಬ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಕ್ರೂರ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಯಾತನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಆ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ರದ್ದುಪಡಿಸಿದಾಗ ತಮಗಾಗುವ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಹನೀಯವಾದದ್ದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಭಾವನೆ. ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ, ಪೋಲೀಸಿನವನು, ಗವರ್ನರ್ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಬೌಲಾಂಗರ್ ಪುಗಚ್ಚೆವ್ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇವರ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗಣರಾಜ್ಯದ ಕೈಕೆಳಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಮಗೆ ಕರುಣಿಸಿರುವ ಈ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದರೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಿಂಸಾವ್ಯವಸ್ಥೆಯ

---

[7] ಬವೇರಿಯಾದ ಎರಡನೇ ಲೂಯಿ (1845–86) ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು 1864ರಲ್ಲಿ. ವ್ಯಾಗ್ನರ್‌ನನ್ನೂ ಆತನ ಸಂಗೀತವನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಈತ ತುಂಬ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ, ಮುಂದೆ ಈತ ಹುಚ್ಚನಾದ, ತನ್ನ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಕೊಂದು ತಾನೂ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತ.

[8] ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಲ್ (1754–1801) ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದ. ಈತನ ಮಗನಾದ ಅಲೆಗ್ಝಾಂಡರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಈ ದೊರೆಯನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು.

ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅವರು ಚಿಕಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಅವರು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಎಲ್ಲಿ ರದ್ದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಅವರ ಹೆದರಿಕೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ತಮಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇಂಥ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಜನ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಸಮಾಜದ ಪುಷ್ಪಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಅಂಥವರು ಕೂಡ ರಷ್ಯ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್. ಜರ್ಮನಿ. ಆಸ್ಟ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ (ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ) ಈ ಕೊಲೆಗೆಲಸದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕರವಾಗಿದೆ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು (ನೀತಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕೂಡ) ಮಿಲಿಟರಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತರಪೇತಿ ಪಡೆಯಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಏಕೆ? ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿನ ಆಟದ ಸಾಮಾನು ಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳು ಬಂದೂಕಗಳು ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ? (ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದಿಗೂ ಸೈನಿಕರ ಆಟ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ) ಅಷ್ಟೇಕೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರೂ ಕೂಡ ಸ್ಕೊಬೆಕ್ಕೋವ್[9] ಮತ್ತು ಇತರ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನೇಕ ಆಕ್ರಮಣ ಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ರೋಮಾಂಚಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅವುಗಳ ವೈಭವಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೀರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದೇಕೆ? ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವ – ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಲಾಗದ ನೈತಿಕವಾಗಿ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ ಕಾಯಕವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕುಲೀನವರ್ಗದ ಜನ ಆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಬಳ ಬರದಿದ್ದರೂ ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದೇಕೆ? ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ದೊರೆಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಮವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಠಾಕುಠೀಕಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದೇಕೆ? ಸೇನಾ ಚಲನೆಯನ್ನೂ ಪೆರೇಡು ಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಮಿಲಿಟರಿ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾ, ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೂ ಯಶಸ್ವಿ ದಂಡನಾಯಕರುಗಳಿಗೂ ಸ್ಮಾರಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದೇಕೆ? ಸ್ವತಂತ್ರ ಉದ್ದಿಮೆ ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮಂತಜನ ಕಿರೀಟಪತಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಲಾಳುಗಳಿಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಮು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೀಳುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ

---

[9] ಜನರಲ್ ಸ್ಕೊಬೆಕೋವ್ 1873ರಲ್ಲಿ 'ಖೀವಾ' ವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. 1878ರಲ್ಲಿ ಪ್ಲೀವ ಆಕ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದ ಈತ ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ, 1882ರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈತ ಸತ್ತದ್ದು ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿತು. Tales of Army Life ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈತನ ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.

ಗಳ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸುವುದೇಕೆ? ಮಧ್ಯಯುಗದ ಜರ್ಜಿನ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಂದೋ ನಂಬದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ನಂಬಿಕೆ ಇಡದ ಜನರು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಆ ನೀತಿಕೆಟ್ಟ ಪಾಷಂಡಿ ಕ್ರೈಸ್ತಮತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದೇಕೆ? ಸರಕಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಉನ್ನತ ವರ್ಗಗಳ ಖಾಸಗೀ ಜನ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಹಳ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ? ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ತರಲು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು, ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಲು ನಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ವರ್ಗದ ಜನ ತುಂಬ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ? ಇತಿಹಾಸಕಾರರಿಗೆ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಏನೂ ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಎಂದೋ ಸತ್ತುಹೋದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ, ದೊರೆಗಳ ಮತ್ತು ಸೇನಾನಾಯಕರ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ವೀರಗಾಥೆಗಳಂತೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ? ತಾವು ತುಂಬಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನ, ಸರಕಾರವು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವ ಹಿಂಸೆ ಹಿಂಸೆಯೇ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹಕ್ಕೆಂದೂ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದೇಕೆ? ಸಮಾಜದ ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ಅಥವಾ ಹೆಂಗಸು ಸೈನಿಕ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲೂ ತಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮುಷ್ಕರವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏಕೆ?

ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆಳುವ ವರ್ಗದ ಜನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಗಳೆರಡೂ ಏತರಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ವಾಸನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾದಾಗ ನಾವೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಜದ ಸಭ್ಯ ಮಹಿಳೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಮ್ಮ ವೈಭವಕ್ಕೆ, ಅದ್ದೂರಿಯ ಪೋಷಾಕುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ವಾದಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಲೆಗಾರನು ತನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳ ಮಾರಾಟದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತವರ್ಗ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸೈನಿಕವರ್ಗ ಇರಬೇಕಾದುದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವರ ವಾಸನಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳು

ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿಂತು ಅವರನ್ನು ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಜನರಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಈ ದಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಾಸನಾತ್ಮಕ ಸ್ವಭಾವವೇ.

ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ಜನ ಕೇವಲ ತಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದದ್ದು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದುವಲ್ಲ. ಮಾನವರ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತಹವಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದು ಸಿಂಧುವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ತುಂಬ ಅಪಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಳುವ ವರ್ಗದ. ಸದ್ಭಾವದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಗಾದರೂ ಈ ಅಂತರ್‌ವಿರೋಧಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಅಪಾಯಗಳು ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಳವರ್ಗದ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಳವರ್ಗದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕೇವಲ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಭಯದಿಂದ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕ್ರೂರ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಅವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಅಸಹಜವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಈ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ಜನತೆಗೂ ಒಳಗೊಳಗೇ ಗೊತ್ತಾಗದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಲ್ಲೂ ಅವರು ಗುಪ್ತೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು.

ಈ ಅವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಡುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆದರೆ ಅದರ ಮೂಲ ಯೋಜಕರು, ಸಹಾಯಕರು, ದಂಡಾಳು ಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಯಾರಿಗೂ ತಾನೇ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೊಲೆಗಾರರು, ಕೊಂದಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಸಿ ಅವರಿಂದಲೂ ಸತ್ತವನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಇರಲಿ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ. ಅದೇ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಖಚಿತವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಈ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಸರಕಾರೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಉಳಿಯುವು

ದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಆಳುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಾವು ಮಾಡುವ ಪಾತಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ, ಅಗತ್ಯವೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಭಾಗವಹಿಸುವುದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಚೆಗಂತೂ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ[10], ಪಂಚರ ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವಾಗ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಧರ ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಥಾನಿಕ ವಿಧಾನ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆದಾರರಾಗಿ[11] ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವಾಗ ಸರಕಾರ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಮೇದರು ಕುಕ್ಕೆಯನ್ನು ಹೆಣೆಯುವಾಗ ಒಳಗಿನ ಕಡ್ಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾದ ಅಪಕೃತ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೇ ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಶ್ರೇಣಿಯ ಜನರಿಗೂ ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಪೀಡಿತರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀರೋ ದೊರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ನಡೆಯಲಾಗದಿದ್ದ ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ದೂಷಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಕೆಲವರು ಇಂಥ ಹೀನ ಕೃತ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಅದು ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪು ಆ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ದೃಢಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಂಪು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ರೂಪ ರೇಷೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಐದನೆಯದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಆರನೆಯ ಗುಂಪು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಏಳನೆಯ ಗುಂಪು ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರು ಮುದುಕರು ಮುಗ್ಧ ಜನರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ನೇಣಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಹೊಡೆತ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಭಂಗಮಾಡುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ

---

10 1864ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಂಚರ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.

11 ಎಲೆಕ್ಟೋರಲ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜಮ್‌ಸ್ಟೊವ್ಸ್ ಎಂಬ ಕೌಂಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು 1864ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.

ಹೋರಾಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಯೂರೋಪ್ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ಹೀಗೆಯೇ. ಈಚೆಗೆ[12] ಯೂಸೋವ್ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನೇಣು ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕಾಂತದ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಜನರ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕೆಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಸೈನಿಕರು ಬಂದೂಕು ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಜನರನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಮತ್ತು ವಧೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವೇ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೈನಿಕ ವರ್ಗದವರು ತಮಗೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ರೇಣಿಯ ಮೇಲು ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಜಾರ್‌ಗಳು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ, ವಧೆ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಸೇನಾ ಪ್ರವೇಶಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಮರ್ಜಿಯಿಂದಲೇ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿ ಅಥವಾ ತಾವು ಆಳುವ ಸಮಾಜ ತಮ್ಮಿಂದ ಇಂಥ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿರುವ ಈ ಜನರನ್ನು ಇವಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮಧ್ಯಂತರ ವರ್ಗವಿದೆ. ಹಿಂಸಾಚಾರ-ಕೊಲೆಗೆಲಸಗಳ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಸೇನಾ ನಿರ್ಮಾಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ಇವರು. ಈ ಜನ ಕೂಡ ತಾವು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಳವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂತಿದೆ.

ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸುವವರು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಎರಡು ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಮುಂಡು ಸರಪಳಿಯ ಎರಡು ತುದಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದಂತೆ ಇವರು ಎರಡು ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು

12 ದಕ್ಷಿಣ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ. ಹ್ಯೂ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದ.

ತುದಿಯು ತನ್ನ ಮಧ್ಯಂತರ ಕೊಂಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಗೆ ಅವಲಂಬನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಯಾರ ಮೇಲೋ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಸೈನಿಕರೂ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ದೊರೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್-ಕೂಡಾ ಇಂಥ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಧೈರ್ಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಕೆಳವರ್ಗದ ಸೈನಿಕರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಮಧ್ಯಂತರ ವರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಜನ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣಿಯ ಯಾವುದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಲಿ ಅವರ ಹೊಣೆಗೇಡಿತನ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಬಗೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಎತ್ತರದ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗಿನವರು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗಾಗಿ ಕಾಯುವುದೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಳಗಿನವನಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದ ದೃಶ್ಯವೂ ಇದೇ ಬಗೆಯದು. ಒಬ್ಬನ ಸ್ಥಾನ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದು ಎಂಬುದು ಇದೇ ಅಳತೆಗೋಲಿನಿಂದ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳೂ ಹೀಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸೈನಿಕ ತನ್ನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯಾದ ಧನವಂತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯು ಗವರ್ನರನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿರುವ ಸಮಾಜದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನ ಮೇಲೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಗವರ್ನರ್ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಂತ್ರಿ ಅದನ್ನು ಜಾರ್ ಪದವಿಗೆ ಏರಿದ ರಾಜ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಇವರಂತೆಯೇ ಜಾರ್‌ದೊರೆ ಕೂಡ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಮೇಲೆ, ಧನವಂತರ ಮೇಲೆ, ವರ್ತಕರ ಮೇಲೆ, ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅವರು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡುವೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗಿರುವಂತೆ, ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ

ಸತತವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವೆಂದೇ ಅವರು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹಿರಿಯರು ಉಳಿದವರಂತೆ ತಾವು ಸಾಮಾನ್ಯದವರಲ್ಲವೆಂದೂ ವಿಶೇಷ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಮಗಿದೆಯೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ತುಂಬ ಕೀಳೆಂದೂ ಮೇಲಿನವರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಗೊಣಗದೆ ತಪ್ಪದೆ ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಉಳಿದವರು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವಿತರ್ಕ, ಕ್ರೌರ್ಯ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತನಗಳನ್ನು ಜನ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಈ ಅಸಮತೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಕೆಲವರನ್ನು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿರುವ ತಂತ್ರ. ಕೆಲವರು ಇಂಥಾ ಭ್ರಮೆಯ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಳಿದವರು ಸಂಕಟಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ತಾನು ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅತಿಮಾನುಷ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ವೈಭವಗಳ[13] ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹೊಕ್ಕಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವನು ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮದದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈಗ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಇವರು ತಾವು ಕ್ಷುಲ್ಲಕರೆಂದೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳೆಂದೂ ನಂಬಿದ ಜನ. ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಈ ಜನ ದೀನ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿರುವುದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಮಧ್ಯಂತರ ವರ್ಗದ ಜನ. ಇವರು ಒಂದುಕಡೆ ಮೇಲಿನವರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಕೆಳಗಿನವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಇವೆರಡರ ಹುಚ್ಚಿಗೂ ಸಿಕ್ಕ ಜನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಸೇನಾ ಪ್ರದರ್ಶನದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ತಾನು ಏಕಮೇವಾ-ದ್ವಿತೀಯನೆಂಬ ಮದ ತಲೆಹೊಕ್ಕಿರುವ ದಂಡನಾಯಕನ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

---

13 ಕೈಸರ್ ಎರಡನೆಯ ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್‌ನ ಹುಚ್ಚಾಟಗಳು ಆಗ ತಾನೇ ಜಗತ್ತಿನ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಯೂರೋಪಿನ ಮೂರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡಿದ್ದವು.

ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ವಿಶೇಷ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ ಸೈನಿಕರ ನಡುವೆ ಆತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಿಲಿಟರಿ ಸಂಗೀತ ಆರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾದ ದೀನಭಕ್ತಿಯ ಸೈನಿಕರ ಗೌರವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಮಹಾ ದಂಡನಾಯಕ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾ ದಂಡನಾಯಕ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಪೆರೇಡುಗಳ, ರಾಜಸ್ವಾಗತಗಳ, ಚರ್ಚ್ ಮತವಿಧಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಿರೀಟ ಧಾರಣೋತ್ಸವಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳು ಈ ಜನರ ಮೇಲೆ ತರುವ ಅಮಲು ದೀರ್ಘಕಾಲದ್ದಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ಬೇರೂರಿದ ಮತ್ತು ಸತತವಾದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಮಲುಗಳಿವೆ. ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ(ಅಂದರೆ ಜಾರ್ ದೊರೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬೀದಿಯ ಪೋಲೀಸ್‌ನ ವರೆಗೆ) ಜನ ಮತ್ತು ಜಡ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುವ ಜನ ಇಬ್ಬರೂ ಈ ಅಮಲುಗಳ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಘನತೆಯನ್ನೂ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಗುಲಾಮರುಗಳು ವರ್ತಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ತಾನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಅಸಮತೆಯ ಪೊಳ್ಳು ಭಾವನೆ. ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ದೀನತನಗಳ ಅಮಲು ಇವು ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಜನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಅಳುಕಿಲ್ಲದೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಅಮಲಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಜನ ತಾವು ಎಂದಿನ ರೀತಿಯ ಜನರಲ್ಲವೆಂದೂ ವಿಶೇಷ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಜೀವಿಗಳೆಂದೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ನಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧನವಂತರು, ವರ್ತಕರು, ಗವರ್ನರ್‌ಗಳು, ನ್ಯಾಯಪತಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ದೊರೆಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸೈನಿಕರು ಇವರೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಇವರು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ, ವಾಣಿಜ್ಯದ, ಸರಕಾರದ, ನ್ಯಾಯಾಂಗದ, ಮಿಲಿಟರಿಯ, ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಅಥವಾ ಸಚಿವಗಾರಿಕೆಯ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮರದ ತೋಪಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ

ಜಮೀನ್ದಾರನು ನ್ಯಾಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೋರಿದ್ದು ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ. ತನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿರುವ ರೈತ ಜನಗಳಂತೆಯೇ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ತಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರ, ಸಂಭಾವಿತ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯ ಎಂಬುದೂ ಅವನ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಅಮಲಿನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ ಆತ ಈ ರೈತರ ಬೇಡಿಕೆ ಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಘನತೆಗೆ ಕುಂದು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಆಗುವ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕಡೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡದೆ ತಾನು ಭ್ರಮಿಸಿದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಉದ್ದೇಶ.

ಆ ಮರದ ತೋಪನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರದೂ ಇದೇ ಪಾಡು. ತಾವು ಉಳಿದೆಲ್ಲರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವವರೆಂದೂ ಅವರು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಧಿಕಾರದ ಅಮಲಿನಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತಾವು ಈಗ ಸರಕಾರಿ ಕಾಯಿದೆಗಳ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಪಾಲಕರೆಂದೂ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ತಮ್ಮಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲಧಿಕಾರಿ ಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾನೂನಿನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ನ್ಯಾಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಜನ ತಾವು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಈ ವರದಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಅಧಿಕಾರಿ, ಸೇನೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ, ಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ವಂಚನೆಯ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಚರ್ಚಿನ ಬಿಷಪ್, ಇವರುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಈಗ ತನ್ನ ಬಾಂಧವರನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಸೈನಿಕರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರದೂ ಇದೇ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ಉಳಿದವರಂತೆ ಅಲ್ಲ, ತಾವು ಬೇರೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ಜನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಒಪ್ಪದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದು ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೇ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಗಳ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಈ ಜನ ತಾವು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರೆಂದೂ ಭಾವಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ಜಾರ್ ದೊರೆ. ಈತ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಘನವಂತರ ವರ್ಗದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ ತಾನು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾದ್ರಿ ತಾನು ಕ್ರೈಸ್ತ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು ವಿಶೇಷ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸೈನಿಕ ತನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ `ಮಾಡಲೇಬೇಕು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ತಾವೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರದ ಪರಿಣಾಮ ವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅಧಿಕಾರ ದೈನ್ಯಗಳ ಅಮಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಜಾರ್ ದೊರೆ, ಮಂತ್ರಿ, ಗವರ್ನರ್, ನ್ಯಾಯಪತಿ, ಘನವಂತ, ಜಮೀನ್ದಾರ, ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ, ಅಧಿಕಾರಿ, ಯೋಧ – ಹೀಗೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬ ಸಹಜ ವೆಂದೂ ಮುಖ್ಯವೆಂದೂ ನಂಬಿಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಈ ಮೇಲಿನ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಸಹ್ಯ ಪಡದೆ ಹೆದರದೆ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

4

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪಟ್ಟಗಳು ಇವು. ಈಗ ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ `ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಪದವಿಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಣದ ಹಲವಾರು ವಿಧಿ ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ತಲೆಹೊಕ್ಕು ಜನರ ಸಾಮಾನ್ಯವೂ ಸಹಜವೂ ಆದಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಜನ ಈ ಪರಂಪರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಇತರರ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇತರರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ಪರಂಪರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಉಳ್ಳ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮನುಷ್ಯನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯವುಳ್ಳ ಗರ್ವಿಯಂತೆ ಆನಂದ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಒಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದ ಆಟದ ಸಾಮಾನಿನಂತಹ ಪದವಿ ಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನೆಯಿಂದ ಅವನು ಅಲಂಕೃತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲವೇ, ಹಿಂಭಾಗದ ಜೇಬಿನಿಂದ ಬೀಗದಕೈಗಳನ್ನು ಜೋತಾಡಿ. ಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣಹುಡುಗಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಹೋಗುವ ನೀಲಿಯ ರಿಬ್ಬನ್ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾದಂಡನಾಯಕ, ದರ್ಬಾರುಭಕ್ಷಿ, ಸಂತ ಆಂಡ್ರೂನ ಸವಾರ, ಇಂಥ ವಿಲಕ್ಷಣ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಈ ಕ್ಷುದ್ರವಾದ ಪದವಿ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಅಥವಾ ಹೆಸರುಗಳು ದಕ್ಕದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆತ ತುಂಬ ದುಃಖದಿಂದ ಸೊರಗಿ ಕಾಹಿಲೆ ಮಲಗಿದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕರವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಇದೇ ಮನುಷ್ಯ ಒಬ್ಬಳು ಅಭಾಗಿನಿಯಾದ ವಿಧವೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಅವಳನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡಿಸಿ ಅವಳ ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅನಾಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹೆಂಗಸು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಾದರೂ ಏನು? ಅವಳು ಕಳ್ಳ ಭಟ್ಟಿ

ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಬಲ್‌ಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ. ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಅವನೇ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ಉಳಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯನೆಂದೂ ದಯಾಪರನೆಂದೂ ಕಾಣುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆ ಕರೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬ್ಯಾಡ್ಜ್ ಅಥವಾ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 'ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವನಾಗಲೀ ಅವನ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಜನವಾಗಲೀ ಭಾವಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆತ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನಕ್ಕೆ ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳೂ ವಂಚಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಬಗೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ತಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಪಂಚರು, ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು, ದಂಡನಾಯಕರು, ಸೈನಿಕರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಊರಲಾಗಿದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಮಂದಿಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಜನ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮತ್ತು ರೈತನ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ರೈತರದೇ ಸರಿ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದ. ರೈತರು, ಹಸಿದು ಕಂಗಾಲಾದವರು, ಬಡವರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಜಮೀನ್ದಾರ ಶ್ರೀಮಂತ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಬಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ರೈತವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮತ್ತೆ ಅದೇ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತಾನು ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೊಬ್ಬ ಗವರ್ನರ್. ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ರಿಜರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ಪಡೆಯ ಮುಖಂಡ. ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸತತವಾದ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ನನ್ನ ವಾದ ತುಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೂ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಶೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿತವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ. ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನೀನು ಕುಂಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ಕುಂಟಲು ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಕುರುಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಿಸದೆ ಅವನು ಕುರುಡನಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ ಕಚ್ಚಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವರ್ಗದವರೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಜನ. ಮಾನವರಾಗಿ ತಾವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಸರಕಾರೀ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಇದೇ ಸ್ವಭಾವದವರೇ.

ವಶೀಕರಣ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮಹತ್ವವೇನೆಂದರೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜನ, ತಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಲಹೆಗಾರರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರಿಹೊಂದುವಂಥದ್ದನ್ನು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೃತಕ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ವಶೀಕರಣಕ್ಕೂ ರಾಜಕೀಯ ಸಲಹೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಾಡುವ ವಶೀಕರಣಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ತಟಕ್ಕನೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಶೀಕರಣವು ನಮ್ಮನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಬರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಎಳೆಯತನದಿಂದಲೇ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದುಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಗಕಾರ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ಇಡೀ ಸಮಾಜ.

"ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲಿನ ಜನ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸ ಲಾರದವರು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಜನ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಸಮಾಜದ ಪರಂಪರೆಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಶರಣತೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಹಜವಾದದ್ದು ವಿಸಂಗತವಾದದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ", ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ಇವರೇ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಪೋಷಿಸುವ ತಾಯಂದಿರು ಸತತವಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದುರ್ಬಲವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು, ನಿಕೋಟಿನ್, ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್, ಅಫೀಮು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸೇವನೆ

ಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು – ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ.

ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸದ ಜನ ಈ ರೀತಿ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜನರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುವುದು ತೀರ ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಾಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಇದರಿಂದಲೇ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಈ ತತ್ವವು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಹೀಗೆ ಸ್ವಂತ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಈ ಜನ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉದಾತ್ತ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜನದಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ರೂಢಮೂಲವಾಗಿದ್ದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಣ್ಣ ಪಾತಳಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಅದರ ಬುಡ ಕುಸಿಯಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಬೇರೂರಲು ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ. ಆದರೂ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಸಂತೋದಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಕಾಲದ ಅವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇನ್ನೂ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿಲ್ಲ, ಹೊಸದು ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜನ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಒಳಮನಸ್ಸು ಜಡತೆ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯದ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಈಗ ಅವರು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳ ಬುಡವನ್ನು ಕೆದಕುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯದನ್ನು ತಳಮೇಲು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಸಹಜವಾದ ತೊಳಲಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇಂಥ ಒಂದು ತೊಳಲಾಟದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉನ್ನತವರ್ಗದ ಜನ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುವ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರೂ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಕಾರಣವಾದ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನೂ ಇವರು ಕೊಡಲಾರರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೋದರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ತಮಗೆ ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಮಂಕುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜನ. ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಅವರು ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಉನ್ನತ ವರ್ಗದವರ ಸತತವಾದ ವಶೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಇಂಥ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾತ್ರ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 9 ರಂದು ನಾನು ಕಂಡ ಜನ. ಅವರು ತುಂಬ ದಯಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವರು. ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾದ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ದುಷ್ಟ ಕರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ತುಂಬ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವರನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಈಗ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂರು, ಮುನ್ನೂರು, ಇನ್ನೂರು ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಗೆಯ ಜನ ಸುಡುಗಂಬದ ಬಳಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಾಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಿನವರನ್ನೂ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಆತ್ಮಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸೈನಿಕವರ್ಗ ದವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಉನ್ನತ ವರ್ಗದವರ ನೇರವೂ, ಉದ್ದೇಶ-ಪೂರ್ವಕವೂ ಆದ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ವಶೀಕರಣಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅದು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವರಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ ನಿಜ. ಆದರೂ ಅದು ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ವಶೀ ಕರಣ ಇವುಗಳ ಪ್ರಬಲ ಕೋಟೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಅದರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದು.

ಇವರೆಲ್ಲಾ ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನೋ ಮಗುವನ್ನೋ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಈ ಆಜ್ಞೆ ಅವನು ಯಾವುದನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಶೀಕರಣದ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಜಾಗ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಸಮೀಪವಾದಂತೆಲ್ಲ ಅವನ ಸುಪ್ತ ಚೇತನ ಅಲುಗಾಡಲು, ಕೊಸರಿಕೊಳ್ಳಲು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು, ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊಲೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಹೇಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿವೇಕಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಅಯುಕ್ತ ಸಲಹೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತವೋ ಅದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಮಿಲಿಟರಿ ಜನ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಜನ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವುದೇ ಹೀಗೆ.

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲವಿತ್ತು. ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟ ಜನ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಅಪರೂಪ. ಆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಮಾನವಾಗಲೀ, ಹೀನಾಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಾಗಲೀ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಯಬಡಿದು ಆ ಜನ ಆನಂದವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಗುತ್ತಾ ಅಣಕಿಸುತ್ತಾ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನದ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ತುಂಬ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ತಮಗಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನು ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಏಕೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರಬಹುದು, ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವವರು ಇಬ್ಬರೂ ಆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ

ಆದ ನಂತರ ಅದರ ಮಹತ್ವ ಏನು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಜ್‌ಗಿ. ನೋವ್ಗೊರೊದ್, ಸರಟೌ, ಒರ್ಯೋಲ್ ಮತ್ತು ಯುಸೋವ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಪ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ ಜನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆದ ನಂತರ ಎಂಥ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ಎಂದು ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈಗ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಈ ಎರಡರಿಂದಲೂ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಆ ಜನ ಈಗ ತುಂಬ ನೊಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸೈನಿಕರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಸೈನಿಕರು ಮಾತು ಹಾರಿಸಲು ,ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವರು ತುಂಬ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡವರಂತೆ. ಭಯಪೀಡಿತರಾದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಇನ್ನೇನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಅವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾರ್ಜೆಂಟನ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತು. ಒಂದು ದಂಗೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಆತ ಇಬ್ಬರು ರೈತರಿಂದ ಒದೆ ತಿಂದ. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿದ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಮಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದೂರು ಕೊಟ್ಟ ಸೈನಿಕ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ ಆ ಮಂದಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಕಂಪೆನಿಯ ಕಮ್ಯಾಂಡರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತು. ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಯೋಧರನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಯೋಧರು ಅಂಥ ನೀಚ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಹೊಡೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕೆಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ. ಅಂದರೆ ಹಿಂಸಾ-ಚಾರವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಗೊಳಿಸುವವರು. ಅಥವಾ ತಾವೇ ನಡೆಸುವವರು ಕೆಲವು ಸಲ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಜಾಗೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಇನ್ನೇನು ನಡೆಯಲಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಜಾಗೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಲ ಎಲ್ಲವೂ ಮಿಂಚಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಜಾಗೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಗವರ್ನರನು ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುವಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಾಗದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒರ್ಯೋಲ್‌ನ ಗವರ್ನರ್ ನಡೆದು ಕೊಂಡ ರೀತಿ ಸಮಾಜದ ಸಭ್ಯ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕೂಡ ಕೆರಳಿಸಿತ್ತು. ಈತ ಕೂಡ ತನ್ನಮಟ್ಟದ ಜನರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಅಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅದೊಂದು ನಾಚಿಕೆಕೇಡಿನ ಸಂಗತಿ

ಎಂದು ಬಗೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬಹುದು. ನೆನ್ನೆ, ಹೆಸರು ತರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಾಳೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯೂ ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿವೆ. ಅವು ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಗವರ್ನರನಿಗೆ ಕಳಂಕ ತರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಕೋರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಆತ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ ಕೊನೆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶತಾಯ ಗತಾಯ ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆತ ಡೋಲಾಯಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಗವರ್ನರ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗವರ್ನರನ ಜತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಹಾಯಕರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಬಲು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ತಾವು ತೊಡಗಿರುವ ಕೆಲಸ ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಒಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾವು ಬೆಲೆಕೊಡುವ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯ ಜೀವಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನ ತುಂಬ ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ರಕ್ಷಣಾರಹಿತರಾದ ಮುಗ್ಧ ಜನವನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಇವರು ನಾಚುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಗವರ್ನರನಂತೆ ಅವರಿಗೂ ಸೈನಿಕರು ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅವರು ಖುಷಿಯಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಒಳಗೊಳಗೆ ಅವರು ಆತಂಕ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ತಲ್ಲಣಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಳಗಿನ ಈ ಆತಂಕವನ್ನು ಮರೆಸುವುದಕ್ಕಿಂದೇ ಅವರು ಹಾಗೆ ಸಂತೃಪ್ತರ ಮುಖವಾಡವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಪ್ರದೇಶ ಸಮೀಪವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಈ ಗೊಂದಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಹೊರಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ತರುಣರು ಇದೇ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸೈನಿಕರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಸೈನಿಕರಂತಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಸೈನಿಕರು ಸಹಜವಾದ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನೆಲ್ಲಾ, ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಲೂಟಿ, ಕೊಲೆ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ರೋಮನ್ ಸೈನ್ಯದಳ 'ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಯುದ್ಧದ' ಯೋಧಪಡೆ, ಅಥವಾ

ಅಷ್ಟು ಹಿಂದಿನವರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸೈನಿಕವರ್ಗ – ಇವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಈಗಿನ ಸೈನಿಕರು ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಈಚೀಚೆಗೆ ಆಯ್ದ ಜನ ಉತ್ತಮವಾದ, ಸಹಜ ವಾದ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ನೆನಪು ಅವರಿಗುಂಟು.

ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ರೈತವರ್ಗದ ಜನ. ತಮ್ಮನೇಮಕದ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಜಮೀನುದಾರರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಸೋದರರಾದ ರೈತ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಅಂಥದೇ ಒಂದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಜನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಯುದ್ಧದ ವ್ಯವಹಾರ ವನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದೇನೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಹಲವಾರಿವೆ. ಈ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ಲಹರಿ ಯುಳ್ಳವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದಾರಿ ತರುಣ ರಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಪರಮೋಚ್ಚವಾದದ್ದು. ವೈಭವಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯದ ಬೀಜ ಮೊಳೆತಿದೆ.

ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲ ಕವಾಯತು ಎಂಬ ಭಯಂಕರ ಕೃತಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನುರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮಾರಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಜನರೆಲ್ಲ ಈ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಳಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ "ಸಿದ್ಧರಾಗಿ. ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿ. ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ" ಇತ್ಯಾದಿ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಹೊರಟ ಕೂಡಲೆ ರೂಢಿಯ ಚಲನೆಗಳು. ಬಂದೂಕು ಎತ್ತುವಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ತಾವಾಗಿಯೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈಗ 'ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ' ಎಂದಾಗ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಗುರಿಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತೋಳು ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಸೋದರರನ್ನೇ, ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೀಡಾಗಿ ನೋವು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಸೋದರರನ್ನೇ ಪಿತೃಗಳನ್ನೇ ಈಗ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅವರಿಗುಂಟು. ಕಾಜ್ಞಾನ್ ಅಥವಾ ರ್ಯಾಜ್ಞಾನ್ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಹರಕು ಕೋಟಿನ. ಕಿರುಗಡ್ಡದ. ತೊಗಟೆ ಚಪ್ಪಲಿಯ ತಂದೆಯಂತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಅಜ್ಜನಂತೆಯೇ ನರೆತ ಗಲ್ಲದ. ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನಿನ, ಊರುಗೋಲಿನ ಒಬ್ಬಾತ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ತಾನು ಹೇಗೆ ಇದ್ದನೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವ ಎತ್ತರದ ಬೂಟಿನ ಕೆಂಪಂಗಿಯ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಸೈನಿಕನಾಗಿರುವ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಲಿನನ್ ಸ್ಕರ್ಟಿನ, ತೊಗಟೆ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ .... ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಬೇಕೆ ?

ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸೈನಿಕನೂ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಾಕು. ಆತ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಜನರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದ ಸಾಧನೆಗೆ ಹೊರಟ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನಿಗೆ ಒಂದು ಮರದ ತುಂಡನ್ನು ಸೀಳು ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಮಸೆದು ನಿಲ್ಲುವ ಆತನಿಗೆ ಎದುರಿಗೆ ಇರುವುದು ಮರದ ಕೊರಡಲ್ಲ. ಮಲಗಿರುವ ತನ್ನ ಸೋದರನ ದೇಹ ಎಂಬುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಧ ಪಡೆಯೂ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಅರಿವು ಪಡೆಯಬಹುದು, ಪಡೆಯದೆ ಹೋಗಬಹುದು.

ಹಾಗೆ ಇವರಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡದಿದ್ದರೆ ಒರ್ಯೋಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾತಕ ಮತ್ತೆ ಜರಗುತ್ತದೆ....ಆಗ ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆತ್ಮಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ವಶೀಕರಣ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೋಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿದರೆ ಈ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಘಟನೋತ್ತರರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವ ವಶೀಕರಣದ ಹಿಡಿತ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕ್ರಮೇಣ ಮಂಕಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಈ ಅರಿವು ಮೂಡಿದರೂ ಸಾಕು ಅವರು ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪದೆ, ಅದರ ದುಷ್ಟತನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಾದರೆ ಸಾಕು ಆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉಳಿದವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಿರುವ ವಶೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವದ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಅಲುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಜನ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿರುವ ಜನ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಿಚ್ಚುಮಾತಿನಿಂದ ಈ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಛೀಮಾರಿ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು. ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ

ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದೆಂಬುದನ್ನೂ ಕ್ರೂರವೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅರ್ಥಹೀನವಾದುದೆಂಬುದನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಸುಮ್ಮನೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೀಗೆ ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮವಾಗದೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ದೃಶ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಈ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರೋ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರ್ಶಿಗಳೋ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ, ಹೊಡೆತ ಮತ್ತು ಹಿಂಸಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಜನರ ಬಗೆಗೆ ತೀವ್ರ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಟೂಲಾ ಪ್ರಕರಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಲವರು ತಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕೆಲವು ಜನರು ಸೇರಿ, ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ಯೋಧ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಎದುರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕ್ರೋಧ ಅಸಮ್ಮತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಟೂಲದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಯಾವ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನ ಕಮ್ಯಾಂಡರನ ಸೇನಾ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಲಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಕಮ್ಯಾಂಡರ್ ಒಬ್ಬನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸೈನಿಕರು ಹತ್ಯಾಕಾರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಅಜ್ಞಾತ ಖಾಸಗೀ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಈ ವಶೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ ಬಿಚ್ಚಿಹೋಯಿತೋ ಏನೋ. ಟೂಲಾದಲ್ಲಿ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಜಾಗವನ್ನು ತಲುಪಿದ ಯೋಧರ ಪಡೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಸೈನಿಕರೇ ಮುಂದಾಗಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದರಂತೆ.

ತಮ್ಮದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ, ಮುಕ್ತವಾದ ವಿಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರು ಕೆಲವರಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಈ ಕೆಲವು ಜನ ತಮ್ಮಂತಹ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಒರ್ಯೋಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ಟೂಲದಲ್ಲೂ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇನ್ನೂ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಕೆಲವರ ಪ್ರಭಾವ ಇನ್ನೂ ಗಾಢವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಗವರ್ನರ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಪಡೆಯವರು ಮರಗಳನ್ನು ಬಹುಶಃ ಕಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕಡಿದು ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಭಾವಗಳು ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಗವರ್ನರನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಜಾಗಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ. ಅಂಥ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಸಂಖ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಥ ಕ್ರೂರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ರಾಜನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಬೆಳಗುವ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಜ್ಞಾಬಲ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಂತಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರರಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗತ್ಯಗಳ ಅರಿವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಬಲಪಡಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ. ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾಯಕರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಯ ಬಗೆಗೆ ಉದ್ಬುದ್ಧ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಜನ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಅನಗತ್ಯವೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಹಾದಿಗಳಿವೆಯೆಂದೂ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವ, ಘೋಷಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ನೈತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಾನವ ಜೀವನ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಇವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಹೊರಗಿನ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಇವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೈತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಡೆ ಸಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಕಡೆ ಸಾಗಿದರೆ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಇವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲಿ ಇರುವ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮಾವಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ಯದ ನಿಲುವು ಅರ್ಥಹೀನವಾದದ್ದು, ಘಾತಕ ವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ನಿಲುವು, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೈಗೊಳ್ಳದಂತೆ ತಡೆ ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ – ಇದು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವನದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾದೀತು.

ಈ ತತ್ವವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡೋಣ. ಮೋಸೆಸ್, ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಕಾನ್ ಫ್ಯೂಷಿಯಸ್, ಲಾಜೆ, ಬುದ್ಧ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲು, ಹರಡಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ; ಆಯಾ ಧರ್ಮಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹರಡಿದವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಆ ಧರ್ಮಗಳ ಹುಟ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದುದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಈ ತತ್ವ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಮಾನವತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗಿನ ಬರೇ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊರಗಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಈ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಭಾಗಶಃ ಸರಕಾರದ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಧೋರಣೆ ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ: ಭಾಗಶಃ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ಸಮಾಜ ವಾದೀ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದರ ಮೂಲಕ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಈ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಆತ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೊಪ್ಪದೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳು ತುಂಬ ಅಪಾಯ ಕರವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುವ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಬಂಡವಾಳಶಾಹೀ ಪದ್ಧತಿಯು ಅಕ್ರಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು, ಕೀಳಾದ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವ ತೋರುವುದು, ನಡವಳಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಗೊಳ್ಳುವುದು. ಯೋಧಪಡೆಗೆ ಸೇರುವುದು, ಪ್ರಮಾಣವಚನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು - ಬಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಉಪಾಧೆ ಹೊಡೆಯುವುದು, ಪಟಿಂಗನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಈಗಿನ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ ಗಳಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದುಬಿಡುವುದು ಅವರ ಒಂದು ವರ್ತನೆಯಾದರೆ ಇತ್ತ ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ಈಗಿನ ಕಾರ್ಯಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದೂ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಜಯೋತ್ಸವಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿರುವ ಸಮಾಜವಾದ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ವೈಖರಿಯಾಗಿದೆ.

ಇವರ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಮೀನುದಾರನಾಗಿ ಉಳಿಯಬಹುದು. ವರ್ತಕ. ಉತ್ಪಾದಕ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ. ಸರಕಾರದ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರಿ, ಸೈನಿಕ ಯಾರೇ ಆಗಬಹುದು. ಆಗಿಯೂ ದಯಾವಂತನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಬಹುದು, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆತ ಸಮಾಜವಾದಿ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮಾನವನ ಪತನ. ವಿಮೋಚನೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಷಾಢಭೂತಿತನವು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈಗ ಆಷಾಢಭೂತಿತನ ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನೆಲಗಟ್ಟನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಪಟಾಚಾರವನ್ನು ನಂಬದ ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅಂಥವರನ್ನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಬಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚಿನ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟವನು ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರದ ದುರಾಚರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ತಾನು ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ಬಾಹ್ಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ತನಕ ಯಾವ ಪಾಪದ ಕಳಂಕವೂ ತನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಸರಕಾರದ ದುರಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅವನು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು, ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಚರ್ಚಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈಗ ಆತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕಳಂಕದೂರನೆಂದೂ ದೊಡ್ಡ ನೀತಿವಂತನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಜಮೀನುದಾರರು ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಒಕ್ಕಲುತನದಿಂದ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಗೇಣಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರಕೆಯುಳ್ಳ ರೈತವರ್ಗದವರಿಂದ ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟನ್ನೂ ಸುಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾಲಿಕ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯದೆ. ರೈತವರ್ಗದವರೇನಾದರೂ ಆತನ ಜಮೀನನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಸೇನಾಪಡೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅವರನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ. ವಧೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಬಯಸುವ ಜಮೀನುದಾರನು ಕೆಟ್ಟ. ದುರಭಿಮಾನದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದೇ ಕರೆಯಬಹುದು. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದವನೆಂದೂ ಉದಾರಿಯೆಂದೂ ಆತ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ, ಉದಾರತೆಗಳ ಸೀಮೆಗೆ ಸುಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕೂಡ ಆತ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಏನೆಂದರೆ ಜಮೀನು ತನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ರೈತರನ್ನು ಸುಲಿದು ನಾಶಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಸರಕಾರವು ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಕೊಲೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈತನದು ಒಂದು ಕೃತ್ರಿಮ ವಿಚಾರಧಾರೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಥವಾ ಹೊಂದದಿರುವುದು ಇವು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧಕವೂ ಅಲ್ಲ ಬಾಧಕವೂ ಅಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಗೂ ಅದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಚಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ

ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಅರ್ಥಹೀನವಾದ ತ್ಯಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊರಗಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಈ ಜನ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜನ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜನ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಂಬಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅತಿ ಮದ್ಯಪಾನ ವಿರೋಧಿ ಸಂಘವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಬಡ ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಆಹಾರಗಳನ್ನು, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೋ ಬೇರೆಯವರ ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲೋ, ಸಮಿತಿಯಲ್ಲೋ ಪತ್ರಕರ್ತರ ಸಭೆಯಲ್ಲೋ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಗುಣವಾದ 'ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು' ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಯಾರನ್ನು ಸದಾ ತುಳಿದು ಸುಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ರೈತ ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರಂತೆಯೇ ಇರುವ ಉಳಿದ ಜನ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದಂತೆ ಗೋಣುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಯಾರನ್ನು ತಮ್ಮ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೋ ಯಾರ ಸುಲಿಗೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಬಡ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೈತ ವರ್ಗದವರ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು – ಇದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ರೈತರ ಸುಧಾರಣೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? – ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಕಪಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಜಮೀನುದಾರರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜಮೀನುದಾರರು ತಾವೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿದರು. ಬಹಳ ಉದಾರಿಗಳಂತೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಮಾರಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಣಗಿದ ಆಲೂಗಡ್ಡೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಒಲೆ ಉರಿಸಲು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಮೊದಲೇ ಶೋಷಿತರಾಗಿದ್ದವರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಿಂಡಿ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಅವನ ಇಡೀ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕ್ರಮವೇ ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜನಗಳ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿ

ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಪ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಗೆ ಅವರಿಗೇ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಹಗಲು ದರೋಡೆ ಎಂದು ಆತನೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಥವನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಉದಾರಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಬಾಳು ನಡೆಸಲು ನಿಜವಾಗಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾನಿರಲು ಅಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕುತರ್ಕದ ಈ ಕಪಟಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಆತ ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಭಾವಿತ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಒಂದು ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ತೀರಿತು. ಉದಾರಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಏಳಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸುಧಾರಣೆ ತರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ವರ್ತಕ ತನ್ನ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾದ ವೃತ್ತಿಯ ಜತೆಗೆ ಕೆಲವು ಹೇಳಿ ನೇರವಾದ 'ಅಕ್ರಮ'ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. (ಮಿಶ್ರ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾರುವುದು. ಸುಳ್ಳು ಅಳತೆ ತೂಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು. ಸ್ಪಿರಿಟ್, ಅಫೀಮು ಮುಂತಾದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿತರುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ). ಇಂಥವನೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಚಾತನ, ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತಿಕೆಗಳ ಮಾದರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವರ್ತಕ ತನ್ನಂಥ ಇತರ ವರ್ತಕ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜಮಾಯಿಸಿದ ಮೋಸದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಆತ ಉದಾರವಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆಂದೋ, ಮ್ಯೂಸಿಯಮ್‌ಗೆಂದೋ, ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆಂದೋ ದಾನಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನೇ ಕದ್ದು ತಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈತನ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಜನ ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅನ್ಯಾಯದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಚರ್ಚಿಗೋ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೋ ದಾನಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆತನಿಗೆ 'ಮಾದರಿ ಕ್ರೈಸ್ತ'ನೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಉತ್ಪಾದಕನ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮನುಷ್ಯರ ಭವಿಷ್ಯದ ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಬಹುದಾದಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವೂ ಅಸಹಜವೂ ಆದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಹೇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ದಂಡಗಳನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಿ ಈತ ಲಾಭಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ತಾನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮೀಯನೆಂದೂ ಉದಾರಿಯೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಆತ ಮೊದಲಿಗೆ ತನ್ನ ಲಾಭದಾಸೆಗಾಗಿ ಮಾನವ ಜೀವಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಆತ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ

ಏಳಿಗೆಗೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ಆತ ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತುಂಬ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ರೂರ ಉದ್ಯೋಗಪತಿ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಈ ಉದ್ಯೋಗಪತಿ, ಒಂದು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್. ಬಡವರ ವಸತಿಗೃಹ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ತನ್ನ 'ಚಟುವಟಿಕೆ'ಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೈಹಿಕವಾಗಿ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಪತನ ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಈತ ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಥವಾ ರಾಜನ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ. ಚರ್ಚಿನ ಅಥವಾ ಮಿಲಿಟರಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಗರ್ವ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ 'ದೇಶಸೇವೆ'ಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಸಂಬಳದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. (ಯಾವುದೇ ತೆರಿಗೆಯಾಗಲಿ. ಪರೋಕ್ಷವಾಗಲೀ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲೀ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಹಣವೇ ಅದು) ಅಪಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಸರಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ (ಇದು ತುಂಬ ಅಪರೂಪ) ಸಮಾಜದ ತುಂಬ ದಯಾಪರರಾದ ಜನ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ – ಇತರರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅಥವಾ ದೊರೆ ಇವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇವರ ತೀರ್ಪು. ಆಜ್ಞೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಬಡವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಸಿಡಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಾರೆ. ತಲೆಕಟ್ಟು. ಮುರಿದ ಗಾಜಿನ ಚೂರಿನಿಂದಲೋ ಉಪವಾಸದಿಂದಲೋ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಈ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ತಾಯಿಯರಿದ್ದಾರೆ, ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಂಧಿತರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಂಧಿತರನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೋ ಅಥವಾ ಅವರ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದೋ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಕಪಟಾಚಾರದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಷ್ಟು ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಇಂಥದೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತ ತಾನು ಸಂಭಾವಿತನೆಂದೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯವನೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಕಪಟಾಚಾರದ ಕುತರ್ಕದಿಂದಾಗಿ ಈತ ತಾನು ಒಂದು ಸಮಾಜೋಪಯೋಗಿಯಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ

ಇರುವಂತಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ ? ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಯನ್ನು ನಿರಾಶೆಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಸರ್ವನಾಶವಾಡಿ ಅವರ ಹಿಡಿಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವ ಈತನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳೋಣ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರುವ ಈತ ಸದ್ಭಾವನೆ ಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟವನು, ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಉಳ್ಳವನು. ಮೃದುವಾದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳು ನಗೆಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುತ್ತ ಹಾಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಂದು ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಮುಕ್ತಮನಸ್ಸಿನವನಂತೆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯುತ್ತಾನೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದುಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳ ಜಾಗೃತಿ ಬೆಳಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಕಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಭಾವಾತಿರೇಕ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಜನ. (ಮತ್ತು ಅವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಪತ್ನಿಯರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳು. ಅಡಿಗೆಯವರು, ನಟರು. ಸವಾರರು ಮುಂತಾದವರು)ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಗಣೆಗಳಂತೆ ಹೀರಿ ಅವರ ರಕ್ತದ ಬಲದಿಂದ ಬದುಕುವಂಥ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಲೆ, ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿ ಅವರ ಸಾವಿರಾರು ದಿನಗಳ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ದಿನವೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳ. ಮುದುಕರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮತ್ತು ರೋಗಿಗಳ ಸಂಕಟ. ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಎಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ತಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕೊಳ್ಳೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ಭಂಗಮಾಡಲು ಹೊರಡುವ ಆ ಬಡ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕಾದಿರುವ ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳೇನೆಂಬುದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಜನ ತಮ್ಮ ವೈಭವಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತುಂಬ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ, ತಾವು ತುಳಿದ ಜನಕ್ಕೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಜನಕ್ಕೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನಗಳು. ಅರಮನೆಗಳು. ನಾಟಕ ಮಂದಿರಗಳು, ಬೇಟೆ, ಜೂಜಿನ ಶಾಲೆಗಳು – ಇವುಗಳನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಾವು ತುಳಿದು ಹೊಸಕಿಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಜನತೆಯ ಬಗೆಗೆ ತಮಗೆ ತುಂಬ ಕಳಕಳಿಯಿದೆಯೆಂದೂ. ಅವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ತಾವು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ವೆಂದೂ ಅವರು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ. ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಭಾನುವಾರದ ದಿನ ಅವರು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಪೋಷಾಕಿನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಅಣಕಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ವೈಭವದಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ಆರಾಧನ ಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಅಣಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ತರಪೇತಿ ಪಡೆದ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜನರೂ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (ವೃತ್ತಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿಯೋ, ಧರಿಸದೆಯೋ ಬಿಳಿಯ ಟೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟದೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ) ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಆ ಮಾನವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಇವರ ಬೋಧನೆ ಸಾಗು

ತ್ತವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಟನೆಯೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಷಾಢಭೂತಿತನ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲವರ್ಗದ ಜನರ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದರೆ ಈಗ ಅದರ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದಾಗ ನಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೋಪ ಕೆರಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷಾಢಭೂತಿತನ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ನಾಟಕ. ನಟನೆಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ನಟಿಸ ಬಹುದು. ಅಂದರೆ 'ಪಾತ್ರ' ವಹಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸೋದರರನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಾರುಮಾಡಿದ ಬಂದೂಕ ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತ ಯೋಧ ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಕ್ರೈಸ್ತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಗಡಗಳ ಪಾದ್ರಿಗಳೂ ವಧಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು ವಧಾಕಾರನ ಹಾಜರಿಯಷ್ಟೇ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ವಧಾ ಕಾರ್ಯವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು ಎಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸುದ್ದಿ ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಈಚೆಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.)

ಈಚೆಗೆ ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರಾಗೃಹ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂಧನದ ಸಲಕರಣೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಹಿಂಸೋಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಅವು ಸಲಾಕಿ, ಚಾವಟಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಯಾನಕವಾದ ಹಿಂಸೋಪ-ಕರಣಗಳು. ತುಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಅಂಥ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡಲು ಹೋಗಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಸರ್ವಬಂಧುತ್ವ ಮೊದಲಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಉದಾರ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಗತ್ಯಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸೇನಾರಚನೆ, ವಧೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು. ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟೆಗಳು. ಸೆನ್ಸಾರ್ ಪದ್ಧತಿ. ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗೆ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವಿದೇಶಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವುದು, ವಲಸೆಯ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರೋಧ. ಮದ್ಯ ಅಫೀಮು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಅಥವಾ ಲೂಟಿಮಾಡಿ ಕಾಡು ಜನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸಿ ವಸಾಹತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರ ಔಚಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಜನರೆಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ

ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್, ಟೆಲಿಫೋನ್, ಮತ್ತು ಹಾರಾಡುವ ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮೂಲೆಗಳ ಜನರು ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತ ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸದಸ್ಯರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪತ್ತು ಹೇರಳವಾಗಿ ಶೇಖರವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಪತ್ರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಕಾಲ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಜನ ಯಾವುದನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಮೇಲೆ, ಮಾತನಾಡದಿದ್ದ ಮೇಲೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳು ಬಂದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು?

ಈ ವಿಸಂಗತಿಗಳೇ ಮನುಷ್ಯರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ. ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಸಂಗತಿ ಮೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ನಂಬದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನಂಬಿರುವುದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಇರಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಾರಿ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತಿಯುಳ್ಳ ದಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸತ್ಯದ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಜನ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಂಬಿದವರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನ ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತಿ ಹೊಂದು ವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಜನ ಹೀಗೆ ನಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂದರೆ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತಿರು ವಾಗ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಸುಧಾರಿಸಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸೂ ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವವರೆಗೆ, ತಮಗೆ ಬೋಧೆ ಯಾಗಿರುವ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ತಯಾರಾಗುವವರೆಗೆ ಜನತೆಯ ಉದ್ಧಾರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಧಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರು ಕನಸು ಕಾಣುವ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಧನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಲಿ: ಎಲ್ಲ ಜನರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಬೆಲಾಮಿಸ್[14] ಮತ್ತು ರಿಷೆಟ್[15] ಇವರುಗಳು ಸೂಚಿಸುವ

[14] "Looking Backward" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃವಾದ ಎಡ್‌ವರ್ಡ್ ಬೆಲಾಮಿಸ್.

[15] ಬಹುಶಃ ಇದು ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ, ರೆವ್ಯೂ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕನೂ ಆದ ಸಿ. ಆರ್. ರಿಷೆಟ್ ಎಂಬಾತನ ಉಲ್ಲೇಖವಿರಬೇಕು.

ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರ ಎಲ್ಲ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೂ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಢಭೂತಿತನ ಈಗಿನಂತೆಯೇ ಉಳಿಯುವುದಾದರೆ, ಜನ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಡದಿದ್ದರೆ, ತಮಗೇ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಂತೆ ಸೋಗುಹಾಕಿದರೆ, ತಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಗೌರವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತುಂಬಾ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಾಟಕವಾಡಿದರೆ ಆಗ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರ ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಇನ್ನೂ ಹದಗೆಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಭೋಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್‌ಗಳೂ ಟೆಲಿಫೋನ್‌ಗಳೂ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಕಾಗದಗಳೂ ಸಂಚಿಕೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಕಪಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹರಡುವ ಬಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮುರಿಯುತ್ತದೆ, ಜನ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಹ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒದಗುತ್ತ ಬಂದರೂ ಮಾನವನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇಷ್ಟೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ಚೈತನ್ಯವಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿ, ಅಥವಾ ತಾನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿ. ಆಗ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಅಂದರೆ 1893ರಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ತೋರಿ ಸತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗದ ಕೆಲಸ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪಾಢಭೂತಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಪಟಾಚಾರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದು ನಿಂದಾತ್ಮಕವಾದ ಕಠಿಣ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಜನಗಳಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯ ಭಾವವನ್ನು ತುಂಬಿ, ಒರಟುತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಪಾಶವೀ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಯಾವುದು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೋ ಅದೇ ಅಸತ್ಯ. ಇದು ಜನಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳತನ, ಕೊಳ್ಳೆ, ಸುಲಿಗೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಖೋಟಾವಸ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಕಪಟಾಚಾರದ ಅಸತ್ಯವೇ ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾದದ್ದು. ಅದು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಸತ್ಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಸತ್ಯದ ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಗುಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ, ನೈಜ ಜೀವನದ ತಿರುಳು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಗಲ್ಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪ ಮಾಡುವವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪಾಪಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಯಾರು ನರಳುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ನಮಗೆ ಕನಿಕರ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪಾಪಕಾರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಿರಸ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾರಮೇಲೆ

ದೌರ್ಜನ್ಯ ಎಸಗುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಹಾನಿಯುಂಟು. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಯಾರು ಕಪಟಾಚಾರದಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಆತ್ಮವಂಚನೆಗೂ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ಪರವಂಚನೆಯ ಪಾಪವನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಬಯಸುವ ಅಸತ್ಯಕಾರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಳ್ಳರು, ದರೋಡೆಕೋರರು, ಕೊಲೆಪಾತಕಿಗಳು ಮತ್ತು ದಗಾಕೋರರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಶುದ್ಧ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಜನರ ಶಾಂತಿ ಕಲಕಲು ಏನು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮದ ವಿಜ್ಞಾನದ, ಮತ್ತು ಇತರ ಉದಾರ ತತ್ವಗಳ ಪಾಲನೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ. ದರೋಡೆ. ಕೊಲೆ ಮುಂತಾದ ಹೀನ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನುದಾರರು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ತಯಾರಕರು, ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವಕರು ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಇವರು ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ವಂಚನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮಿಂದ ತೊಂದರೆ ಪಡುವ ಕೆಲವು ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದು ಯಾವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು, ಜನರ ಬದುಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಹಣವನ್ನು ದೋಚುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನರನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಳಿತಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ, ಏರುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆಯ ಜಮೀನನ್ನು ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕುಬೇರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ಸೇನಾ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಮನುಷ್ಯರ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗುವ ಕಳ್ಳವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಹಣಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಈ ಜನ ದಾನಶೂರರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಬೆದರದೆ, ಕಳ್ಳರು ಕೊಲೆಗಾರರು ಮಾಡುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಹೀನ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರು ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಹೀನ ಕೃತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಉಗ್ರವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಗತಿಪರರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಆದ ಜನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತುಂಬ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಂತೆ ನಡೆಸುವ ಒಂದು 'ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ' ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ ತುಂಬ ನ್ಯಾಯ

ಪರವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಕೃತ್ಯವು. ಉದ್ವೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮಾಡುವ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಲೆಗೆಲಸಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಪಾಶವೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ರ್‍ಝುಕೋವ್‌ಸ್ಕಿ[16] ಎಂಬಾತ ಜನರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಲು ಯೋಜಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ಅಂಥವು ಊಹಿಸಲೂ ಆಗದಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಜನರಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.[17]

ಪ್ರತಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಣ್ಣ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಕೆಲವು ಅನಾಹುತಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಯುದ್ಧ ಎಂದಮೇಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುವ ಖರ್ಚು, ಬೆಳೆಯ ನಾಶ, ಲೂಟಿ, ಸೈನಿಕರ ಸ್ವೈರ ವರ್ತನೆ, ಕೊಲೆ, ,ಅವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ, ತುಂಬ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ಎಂಬ ಉದ್ಘೋಷನೆಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು, ಮಿಲಿಟರಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನ, ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜದ ಬಗೆಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಗಳು, ಗಾಯಗೊಂಡವರ ಬಗೆಗೆ ಅನುಕಂಪೆಯ ಕಪಟೋದ್ಗಾರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಇವೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಇಂಥ ಒಂದು ಯುದ್ಧವು. ನೂರಾರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಉದ್ವೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬ ಧೀರ. ಗೌರವಾನ್ವಿತ, ಸದ್ವಂಶದ ಶ್ರೀಮಂತನ ಭೋಗಜೀವನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಸಿದು ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಬಡ ಕೂಲಿಗಾರರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಆತನ ಬದುಕು ಜನರನ್ನು ವಿಕಾರಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಅಸಭ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಸಾವಿರಾರು ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳೂ ವಿಕಾರಗೊಳಿಸಲಾರವು.

ಹಾಗೆಯೇ ಖೋಟಾಸೃಷ್ಟಿ, ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಕಲಬೆರಕೆ ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೆರವಣಿಗೆ ಅಥವಾ ಪಾದ್ರಿ ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ನಂಬದ ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ತ್ವಗಳ ಗಂಭೀರ ವಾಚನ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಡೆಸುವುದು ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಪ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಾವು ಫರಿಸಾಯರ ಕಪಟಾಚಾರದ ಬಗೆಗೆ ತುಂಬ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಪಾಪ ಆ ಮುಗ್ಧ ಫರಿಸಾಯರ ಕಪಟಾಚಾರಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದ

---

16 ವಿ. ಎ. ರ್‍ಝುಕೋವ್‌ಸ್ಕಿ (1783–1852) ಈತ ಒಬ್ಬ ಕವಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಷಿಲ್ಲರ್, ಬೈರನ್ ಮತ್ತು ಇತರರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ಎರಡನೇ ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ್ ದೊರೆಯ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದ.

17 ರ್‍ಝುಕೋವ್‌ಸ್ಕಿಯ ಕೃತಿಗಳ ಆರನೇ ಸಂಪುಟವನ್ನು ನೋಡಿ.

ಕಪಟಾಚಾರವು ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯವರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅಂಥ ವರ್ತನೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾದ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಬೆಂಬಲ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನು ಖಚಿತವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಾಙ್ಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಿಗಳಿಲ್ಲ (ಈಗಲೂ ಮತಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಪೋಪ್‌ರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ವಿಚಾರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ). ಯಾಕೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸತ್ಯವೇದದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಕೆಲವರು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಾಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಆ ಕರ್ತವ್ಯ ವಿಧಿಗಳು ಈಗ ಎಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಘೋಷಿತವಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಈಗ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳೂ. ಪತ್ರಕರ್ತರೂ ಸರಾಗವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವಷ್ಟು ಸಾಧಾರಣ ಸೂಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನ ಜನ ತಮಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಕಾಲದ ಜನ ಇತ್ತ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅತ್ತ ತಮ್ಮ ಸೋದರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸೋದರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ತುಂಬ ವಿಚಿತ್ರ. ಇಂಥವರನ್ನು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಕಳ್ಳ, ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆಯುಧವೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಸಿಕ್ಕವನು ಪಾಪ ಜೋರಾಗಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಆಗ ಆ ಕಳ್ಳ "ನಾನು ಮಾಡು ತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಆತನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಾರರು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬದುಕಲು ಬಾಳಲು ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾರರು. ಕಾನೂನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇಂದಿನ ದಲಿತವರ್ಗದ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಜನರಿಗೆ ಇದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟ.ತಾವು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನಗಳ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಾವೂ ನಂಬುವುದು, ಇತರರೂ ನಂಬುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಹೇರುವುದು, ತಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಎಂಬು ದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವುದು ಇವರ ವೈಖರಿಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಮೂಡಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ರಷ್ಯವೊಂದರಲ್ಲೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು

ಜನರನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹಗಳಿಗೂ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೂ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ, ಕಾರಾಗೃಹ ಪಾಲಕರ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಓಡಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಜನ, ದೊಡ್ಡ 'ವಿಚಾರಣೆ'ಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ನಾಶಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು, ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸರಕಾರದ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗೆಲಸಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಕೆಲವರು ನಟಿಸುತ್ತಾ ನಾವು ಸುಖವಾಗಿ ಸುಗ್ರಾಸ ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಲೋ, ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೋ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವಾಗ ಗುಂಡು ತುಂಬಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹಿಡಿದು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಘನತೆಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಚಾರುಮಾಡಿದ ಬಂದೂಕಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಪ್ಪದಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಾವಲಿಗೆ ಬರುವ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಊಟ, ನಾಟಕ, ನರ್ತನ, ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ವೃಕ್ಷ, ಮಂಜಿನ ಜಾರುಗಾಲಿ, ಕುದುರೆ ಜೂಜು, ಬೇಟೆ ಇವಾವುದಕ್ಕೂ ವಿಘ್ನ ಬರದಿರುವುದು ಸೈನಿಕನ ಅಥವಾ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲನ ಗುಂಡಿನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯವನ ಎದೆಗೆ ಅವು ತಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆ ಬಡ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಶೋಷಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವೈಭವಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಟಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಸಾಕು, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿದಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೇನಾ ಶಿಬಿರವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆ ಬಡ ಮನುಷ್ಯ ನಮ್ಮ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಭಂಗಮಾಡಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾಡೇ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ "ನನಗೆ ಈತನ ಹಣ ದೋಚುವ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ...... ತಲೆ ತೆಗೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದರೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನೇಮಿತರಾಗಿಲ್ಲ: ಹೊರದೇಶದ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನೇಮಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನಂಬುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಸೈನಿಕರು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ವೈಭವದ ಪೆರೇಡುಗಳಿಗಾಗಿ ನೇಮಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ರೈತರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು

ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆ ರೈತ ವರ್ಗದ ಜನ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರಣ ರಣ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ 10–14 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೊ ಅದನ್ನೇ ನಂಬದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಹಾಗೆ ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಈ ಹೊಸ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಆಗಾಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸುದೈವ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಲವರು ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ತರುಣರಲ್ಲಿ ಈ ಜಾಗೃತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನೀವು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಖ ಹೇಗೆ ಬಂದಿದೆ ಗೊತ್ತೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋಣಾಡಿಸುತ್ತ "ಛೆ. ಅದರ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಬೇಡಿ; ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರ ಬದುಕುವುದೇ ದುಸ್ತರವಾದೀತು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಥ ತೊಡಕುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಶ್ರೀಮಂತರು ಕೆಲವರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಕಪಟಾಚಾರದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಇವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಜನ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ: "ನೀವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧಾಂಗವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ. ಜಮೀನುದಾರರಿಗೋಸ್ಕರ ಅಥವಾ ತಯಾರಕರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಂದು ಯಾರನ್ನೂ ನಾವು ಬಲವಂತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಒಂದು ಮುಕ್ತ ಒಪ್ಪಂದದ ವ್ಯವಹಾರ. ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗದ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಸ್ವತ್ತು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ. ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಯು ನೀವು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುರಾಡಳಿತವಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಿಸಲಿ, ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲಿ. ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದ ಜನ ಶರೀರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅವರು ಲಾಯಕ್ ಅಲ್ಲ. ಜನರಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಕಾಲಿಡುವುದು ಜಮೀನುದಾರರ ಅಥವಾ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಶೋಷಣೆ, ತುಳಿತಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅವರ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಆ ವರ್ಗದ ಜನತೆಯ ಅಜ್ಞಾನ, ಕ್ರೌರ್ಯ. ಮತ್ತು ಕುಡಿತದ ಚಟ ಮುಂತಾದವೇ ಕಾರಣ. ನಾವು. ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನ, ಕಾನೂನಿನ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದು ಅವರು ಹಾಳಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ

ಶೋಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು, ಧಾರ್ಮಿಕರು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ನಾವು ಉದಾರಿಗಳು, ಟ್ರೇಡ್‌ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹರಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಜನರ ಏಳಿಗೆಗೂ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಡವರಂತೆಯೇ ದರಿದ್ರರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯವಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತರಂತೆ ಹಣವಂತರಾಗಬೇಕು —ಇದು ನಮ್ಮ ಆಶೆ. ದರಿದ್ರರನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಶ್ರಿಮಂತರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆಗಾಗ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕುತರ್ಕವಾದೀತು. ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ಮರೆತು. ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಕೆದಕಲು ಹೊರಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸ ಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೇಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಸೆರೆಮನೆ. ಉಗ್ರಶಿಕ್ಷೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಎಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ರದ್ದತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮನಸಾರೆ ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ."

ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಪಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುಖಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ : ಅವೇ ಮಿಥ್ಯಾಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾವಿಜ್ಞಾನದ ಮುಖಗಳು. ಈ ಕಪಟಾಚಾರ ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಬದುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾವೀಗ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮಾನವ. ಆತ್ಮವಂಚನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯ ಬಲ್ಲನೇ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವರು ವಂಚನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೃದಯ ಕಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ಅವರು ಕಾಣಲಾರರು, ಕಿವಿಯಿದ್ದರೂ ಅವರು ಕೇಳಲಾರರು, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಾನವರು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಪಟಾಚಾರದ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟ. ಅವರ ಈಗಿನ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಗಿರುವು ದಕ್ಕೆ ಅದು ಕಪಟಾಚಾರದ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಕಾರಣ.

ವಾಸ್ತವತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಕಪಟಾಚಾರ ಬಲಿಷ್ಠ ವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಪಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಿತಿಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಿತಿ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಿದ್ದೆಮಾಡುತ್ತಿರುವವನ ಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಿದ್ದೆಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕನಸುಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅವನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆತನ ಆಳವಾದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಆತ ಏನನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರ, ಅಥವಾ ಮಾಡಬಾರದ್ದೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ತಾನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಡಲಾರ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತೆ ಆತನ ಸ್ಥಾನ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹದಗೆಡುತ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ತೀವ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತ ಹಾಲಿ ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ತೀವ್ರ ಚಿಂತನೆಗೆ ತೊಡಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಶಯದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವಂತಾಗಬಹುದು, ಅಂಥ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬಹುದು.

ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಇದು. ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲ ಅಸಂಬದ್ಧವೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದು ರಾಕ್ಷಸೀ ಸ್ವರೂಪದ್ದು, ನೀಚತನದ್ದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯೂ ಗೊತ್ತು. ಅದು ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಎಂದರೆ ಆತ ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹದಗೆಡುತ್ತ ಹೋಗಿದೆ. ತೀವ್ರತೆಯ ಪತನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಆತ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಜನ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಸರ್ವರೂ ಸಮ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅರೆದು ಕುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಥವರು ಕೂಡ. ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂತೋಷದ ಗಳಿಗೆಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೌಲಭ್ಯವೂ ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರ ಸಾವು ನೋವುಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಬಂದಿವೆಯೆಂದೂ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಯದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬರಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕಾದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ–ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ದ್ವೇಷದ ಕಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತ ಜನರ ಜೀವ ಮತ್ತು ದುಡಿಮೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸಕೆ ಹಾಕುತ್ತ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತೆ? ಒಬ್ಬ ಮುತ್ಸದ್ದಿ ಅಥವಾ ದೊರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಗೋ ರಾಜನಿಗೋ ಏನೋ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ಬರೆದು ಕಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನೂ ಇವನಷ್ಟೇ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ!

ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ! ಆದರೂ ಎಲ್ಲ ಹೀಗೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಹದಗೆಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವವನು ತನಗೆ ನೈಜವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ 'ವಾಸ್ತವ' ಎಂದು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಇನ್ನೊಂದು ನೈಜ – ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಕಾಣಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ಅಷ್ಟೆ. ಆತ ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿರುವ ಸತ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕನಸು ಕಾಣುವವನು ಎಚ್ಚರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು "ಇದೆಲ್ಲಾ ಕನಸಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಕೇಳಬೇಕು. ಹದಗೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಪಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಣ ಜಗತ್ತಿನ ಕಪಟಾಚಾರದಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನೈಜತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ನೈತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. 'ಇದು ವಂಚನೆಯಲ್ಲವೇ?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಆಗಾಗ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ ಭಯಾನಕ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನೈಜಸುಂದರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಎಚ್ಚರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮನುಷ್ಯ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸವನ್ನೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ದಂಡೆಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಆತ್ಮಪ್ರಯತ್ನ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.

5

ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಕಪಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಒಂದು ಈಚಿನ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ 'ಮನುಷ್ಯ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ: ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಆತ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರ'.

'ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾರ, ಏಕೆಂದರೆ ಆತ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ. ಆತ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಏನೇ ಮಾಡಲಿ. ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳು ಅವನ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಆತ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರ' – ಹೀಗೆಂದು ಕಪಟಾಚಾರದ ತತ್ವದ ಭಕ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೆಳೆಯುವ ಚೈತನ್ಯ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಆತ ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಕಾರಣವೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆತ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದಾದರೂ ಆ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನೇ ತನ್ನ ಹತೋಟಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಆದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಮನುಷ್ಯ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳ ಆಚರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜ. ಆದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲ ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮುಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಂಜಿನ್ ಡ್ರೈವರನು ತನ್ನ ಯಂತ್ರದ ಗತ ಚಲನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹತೋಟಿಯೂ ಇಲ್ಲದವನು. ಅದರ ಸದ್ಯದ ಚಲನೆಯ ಮೇಲೂ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿ ಇಲ್ಲದಿರದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆತ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಚಲನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ಹತೋಟಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.

ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನೇ ಮಾಡಲಿ ಆತ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದೆಂಬುದರಿಂದ ತಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೋ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ, ಹಿಂದೆ ನಂಬಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ, ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಏನೇ ಇರಲಿ ಆತನ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆ ಹೊರಗಿನ ಘಟನೆಯಿಂದ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಭಾವ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಮೂಲಕಾರಣವೆಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿನ್ನಲಿ ಅಥವಾ ತಿನ್ನದೆ ಬಿಡಲಿ, ಕೆಲಸಮಾಡಲಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲಿ ಆತ ಅದು ಸರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ನೆನಪಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸದಿರುವುದು ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲೇ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಬಾಹ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ತುಂಬ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವುಸಲ ಸಹಾಯಕವಾದ 'ಯಾವ ಸಾಮಗ್ರಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲೂ

ಬಹುದು. ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ? "ತಂದೆಯನ್ನು ಉಳಿದು ಇನ್ನಾರೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲಾರರು........." (VI. 44) ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ತೋರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಮೂಲವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣಗಳ ನೆರವು ಒಂದೇ ಸಾಲದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ ಯಾವುದೋ ಒಳಗಿನ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಪ್ರೇರಣೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆತ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಅದೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪದಿರುವಿಕೆ. ತನಗೆ ಹೊರತಾದ ಬಾಹ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಚರ್ಯೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆತ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸತ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಉದ್ವೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನೋಣ. ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚದಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಅಂದರೆ ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಒಪ್ಪದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು: ಮತ್ತು ತಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಆತ ಸತ್ಯ ಯಾವುದೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಕೆಡುಕಿನದೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ಛೀಮಾರಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ಕುಡುಕ ಅಥವಾ ಜೂಜುಕೋರ ಪ್ರಲೋಭನೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವ ಬದಲು ಆಮಿಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆತ ಕುಡಿಯುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಜೂಜುಗಾರಿಕೆ ತುಂಬ ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅವು ನಿರುಪದ್ರವಿಯಾದ ಸಂತೋಷದ ಸಾಧನಗಳು ಎಂಬುದು ಆತನ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ ಆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೋಹ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಮುಂದೆ ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಆತ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಚಟವನ್ನೇ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವ ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆಯದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಮನೆಯೊಂದರಿಂದ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಒಬ್ಬ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನೋಣ. ಆತ ಮುಂದೆ

ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನನ್ನೇ ದೂಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಗೆಳೆಯನ ಜೀವರಕ್ಷಣೆ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆತ ತನ್ನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು. ಗುರುತಿಸದಿರುವುದು ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ಅವನು ಮುಕ್ತ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ ಸತ್ಯದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಅನಂತರ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಮನೋಭಾವ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆ ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆತ ಬರಿಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕಾರ್ಯಗಳ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲದಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕುಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಸರ್ವದಾ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಗುರುತಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಸಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಅನುಸರಣೆ ಅಭ್ಯಾಸಗತವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳು ತಾವಾಗಿ ಈತನಿಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತುಂಬ ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ಬಗೆಯ ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳಿವೆ. ಇವು ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗದಂತೆ, ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡುವಂಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವು ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ನಿಲುಕಿವೆ ಎಂದರೆ ಆತ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲಾರ. ಆತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಧೋರಣೆ ತಾಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸತ್ಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಲಾಟೀನು ಹಿಡಿದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಪಯಣಿಗನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಲಾಟೀನಿನ ಬೆಳಕು ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದೆ ಎಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ನಿಜ. ಅವನು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಲಾಟೀನು ತೋರಿಸಿದ ಬೆಳಕು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯ ಯಾವ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆತನಿಗುಂಟು.

ಮನುಷ್ಯನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ನಿಲುಕದಿರುವ ಸತ್ಯಗಳೆಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಆತ ಬಳಸಿ ಹಳೆಯದಾಗಿರುವ ಸತ್ಯಗಳೂ ಹಲವಾರಿವೆ. ಮರೆತ ಹೊಂದಾಣಿಸಿಕೊಂಡ

ಸತ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಇವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಿಂಚುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಬಂದಾಗ ಜನ ತಮ್ಮದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳು ಬರುವುದು ಇದರಿಂದಲೇ. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುವುದು ಇದರಿಂದಲೇ.

ಮನುಷ್ಯ ಅವಿಚಲಿತ ಎನ್ನುವುದಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆತ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆಯ ಜೀವನ ಒಂದು ಅಖಂಡವಾದ ಸ್ರೋತವೆಂದೂ ಕತ್ತಲಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ನಾವು ಮರೆಯದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸತ್ಯದ ಕೆಳಮಟ್ಟಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವವರೆಗೆ ಸತ್ಯ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಸತ್ಯವೇ ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಆ ಅಖಂಡ ಸತ್ಯ ಯಾವ ತಪ್ಪಿನ ಮಿಶ್ರಣವೂ ಇಲ್ಲದ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರೆ ಆಗಲೂ ಆತ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಸಾಗಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರವಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ರಕ್ತಗತವಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಅವರ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಅವು ಅಗೋಚರ ಮೂಲಕಾರಣಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಉಳಿದ ಸತ್ಯಗಳು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಈಗೀಗ ಸಿಗಲಾರಂಭಿಸಿವೆ. ಮೂರನೆಯ ಬಗೆಯ ಸತ್ಯ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯಬಲ್ಲ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖಚಿತವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು ಅಥವಾ ಬಿಡುವುದು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಈ ಬಗೆಯ ಅಂಗೀಕಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಡುವಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವತಂತ್ರ.

ಸ್ವತಂತ್ರ ವರ್ತನೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು ಎಂದಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಾದ ಜೀವನಕ್ರಮಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದೆಂದಾಗಲೀ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕಾರಣಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದೆ ಇರುವುದೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ದೇವರಿಂದ ಅಥವಾ ಲೋಕದ ಜೀವನದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಸತತವಾಗಿ ಅನಂತ ಕಾಲದಿಂದ ಸಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅತ ತನಗೆ ಬೋಧೆಯಾಗಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಘೋಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು. ಅಥವಾ ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ತಂಟೆಗೇ ಹೋಗದೆ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯ ದಾಸನಾಗಿ ಸಂಕಟದಿಂದ ತನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕು.

ಸತ್ಯವು ಮಾನವನ ಬದುಕಿನ ಹಾದಿಯನ್ನು, ಅದು ಸಾಗಬೇಕಾದ ಒಂದೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಆ ಹಾದಿ ತುಳಿಯಲೇ ಬೇಕು. ಕೆಲವರು ತಾವಾಗಿ, ಬದುಕು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಜೀವನದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಂಥ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಧಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು.

ಇಷ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಗೌಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದರೆ ಜನ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದೃಢ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಜನ ಅದನ್ನು ತುಂಬ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಗುರುತಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರು, ಅಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನೋವಾದಿಗಳು, ತಮಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಏನೇನೂ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯಾವುದೋ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಇರುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಹಳಿಯುವ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಒಂದು ಮಿತ ಪ್ರಜ್ಞೆ – ಈ ಎರಡು ನೆಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದೇ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೋಧೆಯಾಗುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಬೇರೆ ಕುದುರೆಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಗೆ ಹೂಡಲಾದ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಮುಂದೆ ಚಲಿಸದೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರೆ ಗಾಡಿ ಅದರ ಕಾಲಿಗೆ ತಗಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು

ಎಳೆಯಬೇಕು ಅಥವಾ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ.

ನಾವು ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ಒದಗುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಣ್ಣದಿರಲಿ ದೊಡ್ಡದಿರಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಖಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇರುವುದು ಅದೊಂದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯಗಳೂ ಅದರಲ್ಲೇ ಅಡಗಿವೆ.

ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅದೊಂದೆ.

ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಡುಕಲು ಹೊರಡುವ ಮನುಷ್ಯ ನೈಜ ಜೀವನದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ – ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವನು ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ. ಅಂಥವನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೈಜ ಜೀವನವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಾರಣದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಂದರೆ ಅರಿವಿಗೆ ನಿಲುಕುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ. ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂದೆ ಗಾಡಿ ಹೊರಡುವ ಹಾಗೆ ಸತ್ಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಬರಿಯ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಆತ ತನ್ನಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಐಹಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಆತ ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಚರ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಿಯ ಆತ್ಮವಂಚನೆ. ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಆತ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅವನ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿ ಅವನಿಂದ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಆತ ಬದುಕಿನ ಸೃಷ್ಟಿಗಾರನಲ್ಲ, ಅದರ ಗುಲಾಮ. ಆದರೆ ತನಗೆ ಬೋಧೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯದ ಅಂಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬದುಕು ಅಧೀನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಆತ ವಿಶ್ವಜೀವನದ ಮೂಲದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಕಾಲದೇಶಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಹೊರಗಿನ ಕಾರಣಗಳ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನಂತವಾದ, ಸೀಮಾತೀತವಾದ ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನಾಗರಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯುಳ್ಳ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಹೇಳುವ ನೈಜ ಜೀವನದ ತಿರುಳನ್ನು ಇವರು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬರೇ ಹೊರಗಿನ

ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವರು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಆವಿಯ ಜಹಜಿ (ಸ್ಟೀಮರ್)ನ ಮೇಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಈ ಜನ ತಾವು ಜಾಗ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಾಯಿಲರನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ಆವಿಯನ್ನು ನಂಬುವ ಬದಲು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹುಟ್ಟುಗಳು ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರು ಮಾತ್ರ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಹೀಗೆ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳಲು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸೇರಲು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೊ ಅಂಥವರು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲರು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಜನಕ್ಕೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದನ್ನು ಅವರು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಲೌಕಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ವ್ಯಯಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟನ್ನಾದರೂ, ಈ ಸತ್ಯಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಸತ್ಯದ ಮುಖವನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಕಪಟಾಚಾರಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಜನ ಈಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಅದರ ಮೊದಲ ಘಟ್ಟ ಸಾಧಿತವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಉಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆಂದ ದ್ರಾವಕವು ಒಂದೇ ಕುಲುಕಿಗೆ ಬೇಗೆ ಹರಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು. ಆಗ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥದೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಯಸುವ ಆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ. ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಈ ಸತ್ಯ ಗೋಚರಿಸುವುದೇ

ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು. ಸೋಗು ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಸಾಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಮಹಾ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಘೋಷಿಸಿದರೂ ಸಾಕು. ಆಗ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತರರು ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಜನರಲ್ಲಿ ಸೋಗಿನ ಬುದ್ಧಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಆಗ ಈ ಕ್ರೂರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ಭದ್ರವಾದದ್ದು. ಅಪ್ರತಿಹತವಾದದ್ದು. ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ತರುವ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಸೋಗು ಸುಳ್ಳುಗಳ ಬೆಂಬಲದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈಗಿನ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವ ಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೆ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಏನಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗದೆ ಅದನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಏನು ಹಕ್ಕಿದೆ? ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಏನಾದೀತು? "ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಗೋಡೆಗಳ ಆಚೆ ಏನು ಉಳಿದೀತು"?

"ಆಗ ರೌದ್ರತೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶೂನ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದೀತು......... ಮುಂದೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ. ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಏನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುವುದು ಹೇಗೆ?......"[18]

ಕೊಲಂಬಸ್ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನು ಲಂಗರು ಎತ್ತಿ ಹೊರಡುತ್ತಲೇ ಇರ ಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡುವುದು, ಇದುವರೆಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲದ ಸಮುದ್ರದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡುವುದು. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಇಂಥ ಹುಚ್ಚು ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋಣೆಗೆ ಬದಲಾಯಿ ಸುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಬಲ್ಲವಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದೊಡ್ಡ

---

18 ಹೆರ್‌ಜನ್‌ನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸಂಪುಟ 5, ಪುಟ 55.

ತೊಡಕು. ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಿಂತ ಭವಿಷ್ಯದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಏನುಂಟೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನ ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

'ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತೇ ನಮಗೆ ತುಂಬ ತೃಪ್ತಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಆದರೆ ಅದು ತುಂಬ ಮುದಿಯಾಗಿ ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವಾದರೆ ಯೋಚಿಸುವುದೊಂದು ಮಾಡುವುದೊಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದ ಕಂದಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಎಂಥ ಭಯಂಕರವಾದ ತ್ಯಾಗಗಳಿಗೂ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೊಸರೀತಿಯ ಬದುಕು ಬೇಡುವ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಲಾರರು. ಈಗಿನ ನಾಗರಿಕತೆ, ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ನೈತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಲು ಮನುಷ್ಯರು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಸತ್ಫಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಮನುಷ್ಯರು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿಬೆಳೆಸಿದ್ದುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹೊಸ ತಾರುಣ್ಯದ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅವರು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆಯೇ? ಒಂದು ಹೊಸಮನೆಗೆ ಅಸ್ತಿವಾರ ಹಾಕೋಣ ಎಂಬ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವಲು ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ? ಹೊಸ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಅವರು ಇಂಥ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ?'

ಇದನ್ನು ಅರ್ಧಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಒಬ್ಬ ರಷ್ಯನ್ ಬರಹಗಾರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವಂತ ಜನ ಇಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಆತನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿತ್ತು. ಬದುಕನ್ನು ಹಳೆಯ ಅಸ್ತಿವಾರದಮೇಲೆ ಸಾಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ನಾವು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಅದು.

ತನ್ನ ಭಾವನೆಯ ತೂಕವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಎಂಥ ಹುಚ್ಚುತನ ಎಂಬ ಅಂಶವು ತೀರ ಸಣ್ಣ ಸರಳ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ

ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಈಗ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜಗತ್ತು ಇರುವಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಒಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿ ದೇಶವೂ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಯುದ್ಧೋಪಕರಣಗಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಡೆಮಾಕ್ಲಿಸನ ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಯುದ್ಧ ಭೀತಿಯು ಯಾವ ನಿಮಿಷದಲ್ಲೋ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದು ಎಂಬಹಾಗೆ ಆವರಿಸಿದೆ.

ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೀವನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾನಿಯನ್ನೇನೂ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟುಮಾಡಲಾರದು. ಅಸಹಜವಾದ ಕಷ್ಟಗಳೂ, ಬಡತನ, ಪಾನಮತ್ತತೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಯುದ್ಧದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು – ಇವುಗಳಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ನಷ್ಟ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಆದ ನಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಗ್ರವಾದದ್ದು.

ನಮಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪೂರೈಸಿದರೆ ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಯಜಮಾನನ ತಾನೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಆಳುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆತ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದು ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಒಡೆಯನ ಇಂಗಿತದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಜನ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದಾಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ನಾಗರೀಕತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೊದಲಾದ ಜೀವನದ ಪರಂಪರೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿದಾಗ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ.…ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಏಷ್ಟೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಬದುಕಿನ ಇಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಅದು ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂಬುದೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಬದಲಾಗಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಎರಡನ್ನೂ ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಇದು ತುಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ಒಬ್ಬ ಹಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಛಳಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನನುಕೂಲತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮನೆ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಸ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲು ಅವನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ

ತಾನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಬೇಕಾದ ಸುಧಾರಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಆಗಲಿ ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ಆತನದು. ಅಂದರೆ ಮನೆಯನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಲು ಆತ ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಇದರಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. 'ಈ ಮನೆಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದು. ಹೊಸಮನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧವಾದರೂ ನನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು – ಈ ತೊಡಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ?'

ಆದರೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುವವರು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಹೊಸಮನೆ ಹಿಂದಿನ ಮನೆಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಅಂಶವೂ ಇದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಮನೆಯಂತೆ ಇದು ಎಂದೋ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ವಾಸಿಸುವವರನ್ನು ನಾಶಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಹಳೆಯ ರೂಢವಾದ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು ಅಥವ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬರಬಹುದು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಹಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಸಹನೀಯವೂ ಮೃತ್ಯುಪ್ರಾಯವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯುವುದೇ ಉತ್ತಮ.

ಆಗ ಒಂದು ಕೂಗು ಏಳಬಹುದು, 'ನಾಗರೀಕತೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ವಿಜ್ಞಾನ. ಕಲೆ– ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದಾವು'!

ಆದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯದ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ. ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅದರ ಸಮೀಪ ಹೋಗುವುದ–ಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸತ್ಯದ ಸಾಧನಗಳು ಮೊದಲಿನದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ರೀತಿಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ರೀತಿಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ನಿಲುಗಡೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಟೊಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಳಗಿನ ಸತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಕ್ತಿ-ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

6

ಮಾನವರೇ ನೀವೇ ವಿಚಾರಮಾಡಿ. ಅಥವಾ ಮಂಗಳವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಿ. ನೀವೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ

ನಾಶ ಖಚಿತ. ಪಿಲಾತನಿಂದ ವಧೆಗೆ ಒಳಗಾದವರಂತೆ, ಸಿಲೋಮಿನ ಗೋಪುರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದವರಂತೆ. ಕೊಂದವರೂ, ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟವರೂ. ಹಿಂಸಕರೂ. ಹಿಂಸಿತರೂ, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಾಶ ಖಂಡಿತ. ಒಬ್ಬಾತ ಸುಖ ಜೀವನವನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕಣಜಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನು ಆ ಬಗೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ದಿನವೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಸತ್ತುಹೋದ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಶಾಶ್ವತರು. ಕ್ರಿಸ್ತನು 1900 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ "ನಿಮ್ಮಲ್ಲೆ ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಸಂತೋಷವಾರ್ತೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಈಗಾತನ ಹೇಳಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ದರಿದ್ರತನ ಮತ್ತು ಅವಿಚಾರಪರತೆ ಈಗ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ.

ಹಿಂಸೆಯಂತಹ ಕ್ರೂರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ನಿಷ್ಫಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾವು ಶತಮಾನದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಈಗ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜಂಬಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಯಾವುದೇ ಪೋಷಾಕನ್ನು ಧರಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಪುರೋಹಿತನ ಎದುರಿಗೆ, ಅಥವಾ ಪುರೋಹಿತನಿಂದ ತೈಲ ಲೇಪನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ನಮ್ಮಬಳಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು, ನಾವು ಸಾಗುವ ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷ ಕಾವಲು ದಳದವರು ನೇಮಿತರಾಗಿರಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪೋಲೀಸರು ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು, ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ದೊಂಬಿಗಾರರನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರನ್ನು ನಾವು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಎಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಾಳಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಆರಂಭಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಬೇಬಲ್ ಗೋಪುರದಿಂದ ಐಫೆಲ್ ಗೋಪುರದವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ಗೋಪುರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಬದುಕಿನ ಸಮಗ್ರ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕೆಡಿಸುವ ಎರಡು ಅನಿವಾರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಮಗೆ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಾವು. ಇದು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ನಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪದವು. ಅದ್ದರಿಂದ ಗುರುತು ಕೂಡ ಉಳಿಯದಂತೆ ಅವು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ಏನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮಾರಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇವೆ: ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ – ಇವೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಿಕ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗುರುತು ಕೂಡ ಕೊಡದೆ ಅಳಿಸಿಹೋಗು

ವಂಥವು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಮಗೆ ಇದು ಗೋಚರವಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ವಾದ ಸಂಕಟಗಳಿಗೂ ಸಾವಿಗೂ ಅಧೀನವಾಗಿರುವ ಭೌತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ. ಇದರ ಅರ್ಥ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಡಿ. ಸ್ಥಾನ ಎಂದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ತಕ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತ, ಸೈನಿಕ ಮೊದಲಾದ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಆ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬರುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜೀವವಾಗಿ ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗಿರುವ ಒಂದು ನೈಜ ಸ್ಥಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಹಳಕಾಲ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ನೀವು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಲಯದಿಂದಾಚೆಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದಿನ ವಲಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಮತ್ತೆ ಹೋಗಬೇಕಾದೀತೊ ಏನೊ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಿ – ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನಿನ ಪಾಲಕನೆಂಬ, ರಾಜ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕನೆಂಬ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂಬ, ಮಂತ್ರಿ, ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪಿತ ಸ್ಥಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಬದುಕಿನ ವಲಯಕ್ಕೆ ತರಲಾದ, ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮ ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಾದಿತವಾದ ನಿಮ್ಮ ನೈಜ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ನೈಜ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ.

ಯಾರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದನೋ ಯಾರ ಬಳಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆತ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಜಮೀನುದಾರನಾಗಿ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದಕನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೀವು ಬಡಜನರ ಬೆವರಿನಿಂದ ಬಂದ ಫಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಆ ಸುಲಿಗೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ? ರಾಜನಾಗಿ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾಗಿ ಹಿಂಸಾಚಾರ ನಡೆಸುವಾಗ, ಜನರನ್ನು ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವಾಗ ಅಥವಾ ಸೈನಿಕರಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಕೊಲೆ ಲೂಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಾಗ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ?

ಜಗತ್ತು ರಚಿತವಾಗಿರುವುದು ಹೀಗೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬ ವಾದ ನಿಮ್ಮದು. ನಾವು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ

ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯ ಹೇರಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರೇನೋ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಸಾರ ತೋರಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಕೊಲೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಇಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದಿದೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಸರಿಸಮಾನರು. ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಇದನ್ನೇ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ನೀವು ಯಾವುದೋ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗೊಂದಲ ಮಯವಾದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ತೊಡಗುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಜಮೀನ್ದಾರರಂತೆ ಅಥವಾ ಬಂಡವಾಳ ಗಾರರಂತೆ ಸ್ವತಃ ಜನರನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಗತ್ಯವೇ? ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೀವು ಸೇನೆಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿಸುವ ಅಂದರೆ ಕೊಲೆಗಳ ಮುಖಂಡರಾಗುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ತೊಡಗಬೇಕೆ? ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೀವು ಬಡವನು ಬೆವರಿಳಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಖರ್ಚಿಗೋ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗಾಗಿಯೋ ಹಿಂಸಾಚಾರದಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಗತ್ಯವೇ? ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿ ಅಥವಾ ಜ್ಯೂರಿಯಾಗಿ ನೀವು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸತ್ಯದ ಬೋಧೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಸಾವಿಗೂ ಗುರಿಮಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಗತ್ಯವೇ? ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳ ಮೂಲ ಇನ್ನೊಂದಿದೆ. ನೀವು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ತರುಣ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆ? ಹಾಗೆ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಮನಸ್ಸು, ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಉದ್ವೇಗಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ, ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಹಾಕಿದ ಆಜ್ಞೆಗಾಗಿ ಕೊಲೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆ? ಹಾಗಾಗಬಾರದು.

ಈಗಿನ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಷ್ಟೇ ದರಿದ್ರತೆ, ಹಸಿವು. ಸೆರೆಮನೆ. ಶಿಕ್ಷೆ. ಸೇನೆ. ಯುದ್ಧಗಳಿದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವೆಂದೂ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಭಂಗ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿಂದ ಯಾರು ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಈ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಗಿಂತ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಜನ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿನ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶುದ್ಧಾಂಗವಾಗಿ ಸುಳ್ಳು, ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂಥದಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಹೊಸ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪುನರ್ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವೀಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲಿಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ – ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾನವೀಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ನೀವೇಕೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈ ರೋಗದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬೆಂಬಲಕೊಡಿ ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾಜ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಯಾರೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಒಂದು ಬದುಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ನೀವು ಆತ್ಮತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವೇನೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಮಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೀವು ಒಪ್ಪಿರುವುದು ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ. ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆ. ಜಂಬ. ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಅಥವಾ ಹೇಡಿತನ ಇವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿವೆ. ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸತತವಾಗಿ ಕೋರುವ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಕೀರ್ಣವೂ. ಕ್ರೂರವೂ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಯೋಗ್ಯವೂ. ಕೃತ್ರಿಮವೂ ಆದ ಆ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ದೂರವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ. ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪಾಲಕನಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು, ಕೀಳುವರ್ತನೆ. ಹಿಂಸಾಚಾರ. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು - ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದುಸಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ: ಪಾದ್ರಿಯಾದಾಗ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲದಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಜಮೀನುದಾರನಾಗಿ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿ. ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ. ಆಗ ನೋಡಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವಿರೋ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬ ತುಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತೀರೋ ಆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟ.

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನೀವು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂಬುದಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಆ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ.

ಈ ಸ್ಥಾನ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ, ವಿವೇಕ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನೀವು ನಂಬಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಉಳಿಯುತ್ತೀರಿ, ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಆತ್ಮಶೋಧನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಒಂದು ತಪ್ಪು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ್ದಾದರೆ ಹಾಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ ಇತರರಾಗಲೀ ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನುಮಾಡಿದರೂ ಅವು ಗುರುತು ಕೂಡ ಉಳಿಯದಂತೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ನಿಮ್ಮದೂ ಅದೇ ಪಾಡು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಅಂಥ ಮಹತ್ವದ ತಪ್ಪಿನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಹೊರಬೇಕು?

ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ತೋರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಪಟಾಚಾರದ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮುಸುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶೇಖರಿಸಬೇಡಿ. ನೀವೇ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ. ಕದಿಯಬೇಡಿ. ಪರರಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಡಿ. ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಪರರನ್ನು ಬಗೆಯಿರಿ – ಇಂಥ ಸೂಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ 5.000 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯವು. ಈ ನಿಯಮ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಪಟಾಚಾರ ಒಂದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಇದರ ಅಗತ್ಯದ ಅರಿವು ಆಗದೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೊಲೆ ಹಿಂಸೆ ಸುಲಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಯುಕ್ತವೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾಯಿಫರು ಹೇಳಿದಂತೆ ದೇಶವು ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಾಶವಾಗುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದು ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಒಬ್ಬನ. ಎರಡನೆಯವನ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯವನ ಸಾವಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಗೊಳಿಸಿ ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬನಮೇಲೆ ಬಂದೂಕು ಎತ್ತುತ್ತೀರಿ. ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡುತ್ತೀರಿ ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ನೀವು ಹೇಳುವ ಮಾತಾದರೂ ಏನು? ಸಮಾಜದ

ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ರೂರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದಾಗಿ ನೀವು ವಾದಿಸುತ್ತೀರಿ. ಜಮೀನುದಾರ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಥವಾ ಸೈನಿಕ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಯಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮರೆಯ ಬಾರದು. ನೀವು ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ದೇವರಿಗೂ ಸೇರಿದವರು, ಅನಂತತೆಗೂ ಸೇರಿದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಗಳಿವೆ.

ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಸಂಸಾರದ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಕೆಲಸ ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ದೊಡ್ಡದು. ಇದೇ ತರ್ಕವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ವಿಶ್ವ ಜೀವನ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸೌದೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್ ಕಂಬಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು ತುಂಬಾ ಆಭಾಸವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಇದರಿಂದ ಮುರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಸುಭದ್ರವಾಗಬೇಕು. ಅದರ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಆಭಾಸ ವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ಮುರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಒಂದು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ತೀರಿಸಬೇಕಾದ ಋಣಗಳು ಯಾವುವು ಇವೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನಂತವಾದ ಲೋಕಜೀವನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ನೀವು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಋಣಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಈ ದೈವ ಋಣಕ್ಕೆ ಅಧೀನ. ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುವೂ ಹೋಗಲಾರವು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಷ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 'ದೇವರ ಮಾತು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯೋ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯೋ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ'. (ವಿಧಿ18 IV 19), ಮತ್ತು 'ನಾವು ಮನುಷ್ಯರ ಆಜ್ಞೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕು' (ವಿಧಿ V 29).

ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಸದಾ ಬದಲಾಗಬಹುದಾದ ಅಂಥ ನಿಯಮ ಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಮುರಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ

ತೊಡಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕೊಲೆಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ತುಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ದೇವರು ಮತ್ತು ವಿವೇಕವು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವೇ?

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಜಮೀನುದಾರರಾಗಿ, ವರ್ತಕರಾಗಿ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ಮಂತ್ರಿ ಅಥವಾ ಪುರೋಹಿತರಾಗಿ ಅಥವಾ ಸೈನಿಕರಾಗಿ ಸತತವೂ ದಮನ ಕಾರ್ಯ, ಹಿಂಸಾಚಾರ. ವಂಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಇತ್ತಕಡೆ ಅದು ತಪ್ಪೆಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀವು ಜಮೀನುದಾರರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಬಡಜನರಿಗೆ ಈ ಕೂಡಲೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾರ್‌ದೊರೆ, ಮಂತ್ರಿ. ಅಧಿಕಾರಿ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ. ದಂಡನಾಯಕ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲದಾಯಕವಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸೈನಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ (ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಿಂಸೆಯ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ) ಯಾವ ಅಪಾಯಕ್ಕೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸೇನಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಎಂದೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಸಾಲದು. ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಬಂಧನಗಳಿವೆ, ಸಂಸಾರ, ಆಶ್ರಿತರು. ಮತ್ತು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು. ನೀವು ಎಂಥ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಅವುಗಳ ಬುಡವನ್ನು ಅಲುಗಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿಸಾಲದು. ಹೋಗಲಿ ನೀವು ಅದು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು, ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ನೀವು ಮಾಡಬಹುದು. "ನಾನು ಜಮೀನುದಾರನಾಗಿರುವುದು. ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿರುವುದು, ವರ್ತಕನಾಗಿರುವುದು. ಕಲಾವಿದನಾಗಿರುವುದು. ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿರುವುದು ಮಾನವತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ" ಎಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೀವು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಗವರ್ನರ್, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಅಥವಾ ಜಾರ್ ಆಗಿರುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ನಿಮಗೆ ಅದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ನಾನು ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಜನರು ಬದುಕಲು ಅವರ ಭದ್ರತೆಗೆ ಸೇನೆ ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇಕೆ? ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ನೀವೂ ಅದನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಇತರರನ್ನು

ನಂಬಿಸುವ ಬದಲು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದೊಂದರಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಭದ್ರತೆ ಅಡಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ಇವು ಮುಖ್ಯ.

ನೀವು ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರೆ ಸಾಕು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಉಳಿದುವೆಲ್ಲ ಅವನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೇಳುವುದು ಇದೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ.

ಆದರೂ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಇತರ ಕ್ಷುದ್ರ ಅಪರಾಧೀ ಜೀವಿಗಳು ನೀವು ಸೈನಿಕ, ಜಮೀನುದಾರ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಪುರೋಹಿತ, ಸೈನಿಕ, ದಂಡನಾಯಕ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೂ ವಿವೇಕಕ್ಕೂ ದೂರವಾದ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತೀರಿ. ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅವರ ಸಂಕಟಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಟಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಯಾವುವು? ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಯಬಹುದಾದ ನಶ್ವರ ಜೀವಿಯಾದ ನೀವು ಸಾವಿನ ಶಿಕ್ಷಾಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ಯುದ್ಧ ಘೋಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಅಟ್ಟುತ್ತೀರಿ. ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಜನಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಸುತ್ತಲೂ ಬಡವರೇ ಇದ್ದರೂ ನೀವು ಭೋಗಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ. ದುರ್ಬಲ ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿ ಬಂದಾಗ ಮನುಷ್ಯರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೀಟವೋ, ಗುಂಡೋ, ಹಾರಿಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗಬಹುದು. ಆಗ ನೀವು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಗೊರಗೊರಸಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಬಹುದು. ಆಗ ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಪಾತಕವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಂತವಾದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸದೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಸರಳವಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಹಳೆಯದಾಗಿರಬಹುದು. ಕಪಟಾಚಾರದಿಂದ ನಾವು ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಜಡಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸರಳ ಸತ್ಯದ ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ಯಾವುದೂ ನಾಶಪಡಿಸಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ಸಂಕಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮುಂದೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಸಾವಿನಿಂದ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾವು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಹೊರಗಿನ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರವು. ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ದಾರಿ ಒಂದೇ. ಬದುಕಿಗೆ ಇರುವ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ. ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಂದು ಹಾಕಿ ವಿವೇಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳ ನಂಬಿಕೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಪೂರೈಸುವುದು.

ಆ ದಿವ್ಯ ಚೈತನ್ಯವು ನಮ್ಮ ಸಶ್ವರ. ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಜೀವನ ಸ್ಥಿರೀಕರಣ ಮುಂತಾದ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅವಿವೇಕದ ಕೆಲಸ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಖಚಿತವೋ ವಿವೇಕ ಪೂರ್ಣವೋ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೊ ಅಂಥದನ್ನೇ ಅದು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಉದಾ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಸೇವೆ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ತರಲು ಸಹಕರಿಸುವುದು. ಈ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಅದೊಂದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಆ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮಿಂದ ಬಯಸುತ್ತದೆ.

'ಮೊದಲು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಆತನಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಿ. ಅನಂತರ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ'.

ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದೊಂದೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವ ದಾರಿ ಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೂ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ ಈ ಸೇವೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

'ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡು, ಅಲ್ಲಿದೆ ನೋಡು ಎಂದು ದೇವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿನ್ನೊಳಗೇ ಇದೆ'.

[1893]

ಕೊಲ್ಲಬೇಡ

'ಕೊಲ್ಲಬೇಡ' – ಎಕ್ಸೊಡಸ್ [XX 13.]

'ಅನುಯಾಯಿ ಗುರುವಿಗಿಂತ ಮೇಲಲ್ಲ; ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಗುರುವಿನಂತೆಯೇ ಆಗಬಲ್ಲ.' ಲ್ಯೂಕ್ [VI. 40.]

'ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತುವವರೆಲ್ಲ ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ'. [ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ.
XXVI - 52]

ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರು ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೀಯೋ ಅದನ್ನೇ ಅವರಿಗೂ ನೀನು ಮಾಡು.' ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ [VII–12]

ವಿಚಾರಣೆಯ ಅನಂತರ ಒಂದನೆಯ ಚಾರ್ಲ್ಸ್. ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಲೂಯಿ ಮತ್ತು ಮೆಕ್ಸಿಕೊವಿನ ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ದೊರೆಗಳು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಪಿತೂರಿಗಳಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪೀಟರ್. ಪಾಲ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸುಲ್ತಾನರು. ಶಾಗಳು ಹಾಗೂ ಖಾನರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ನಾಲ್ಕನೇ ಹೆನ್ರಿ, ಎರಡನೆಯ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್. ಆಸ್ಟ್ರಿಯದ ರಾಣಿ. ಗತಿಸಿದ ಪರ್ಷಿಯದ ಶಾ ಮತ್ತು ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಂಬರ್ಟ್ ಇವರುಗಳು ಅಂಥ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಪಿತೂರಿಯಾಗಲಿ ನಡೆಯದೆ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆ ಕೊಲೆಗಳು ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ – ಅವರು ಮಾತ್ರ ತಾವೆಂದೂ ಇಂಥ ಕೊಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಅಥವಾ ಇವುಗಳಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವನ್ನೂ ಪಡೆದೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನೂ ನೀಡೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ – ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೋಪವನ್ನೂ ಉದ್ರೇಕಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕೊಲೆಯಾದ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೃದುವಾದವರೂ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಅಥವಾ ಹಂಬರ್ಟ್ ಅವರು). ಅವರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮರಣದಂಡನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ, ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಕೊಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳೂ. ಪ್ರಚೋದಕರೂ ಮತ್ತು ಸಹಾಪರಾಧಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರೂರಿಗಳಾದ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ಇದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕೊಲೆಗಳಿಂದ ಕಳಂಕಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

'ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಲ್ಲು', ಎಂಬ ಪ್ರತೀಕಾರದ ನಿಯಮವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧೆ ನಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೋತುಬಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಜೋತುಬೀಳುವವರು ಈ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ – ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ ಹಂತದವರೆಗೂ ಒಯ್ದು—ಯಾವ ಪ್ರಚೋದನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ನಿಯಮ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಿ ರಾಜರ ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಲಕ್ಷಕ್ಕೊಬ್ಬ ಅಥವಾ ದಶಲಕ್ಷಕ್ಕೊಬ್ಬ ರಾಜ ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಜ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠವಾದ ಹಾಗೂ ಗಮನಾರ್ಹವಲ್ಲದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕುಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತ ಇಂಥವರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಎರಡನೆಯ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಮತ್ತು ಹಂಬರ್ಟರಂಥವರ ಕೊಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಾವುಗಳೇ ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಕೊಲೆಗಳ ನಿರಂತರತೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕತೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಥ ಕೊಲೆಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಅಪರೂಪವೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಜನಸಮುದಾಯ ಎಷ್ಟು ಸಮ್ಮೋಹನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇ ಅವರಿಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳು ರಾಜರು ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ಶಿಸ್ತಿಗೊಳಪಡಿಸಿದ ಸೈನ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿರಂತರವಾದ ಸತ್ಕಾರವನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ: ಆಳುವವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಸೈನ್ಯದ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ವ್ಯೂಹ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ: ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಮತ್ತೆ ದಡ್ಡರ ಹೊಳೆ ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನಗಾರಿ ಮತ್ತು ತುತ್ತೂರಿಗಳ ಸದ್ದಿಗೆ ಯಂತ್ರಗಳಾಗಿ ನಡೆಯುವ. ಒಬ್ಬಾತನ ಕಿರುಚುವ ಆಜ್ಞೆಯ ಧ್ವನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಚಲನೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರುಗಳನ್ನೇ ನೋಡಲು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ – ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಕವಾಯತಿನ ಅರ್ಥ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಸರಳ: ಇದು ಕೊಲ್ಲುವುದರ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೀಗೆ ಜನರನ್ನು ಕೊಲೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವವರು, ಇದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವವರು ರಾಜರು. ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳೇ. ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿರತರಾದ. ಇಂಥ ಕೊಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೂ ಸೈನಿಕ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಇದೇ ಜನರೇ – ಇವರೇ – ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕೊಲೆಯಾದಾಗ ಭಯಭೀತರಾಗುವವರು ಮತ್ತು ಕೋಪೋದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುವವರು.

ರಾಜರ ಕೊಲೆ – ಅಂದರೆ ಹಂಬರ್ಟನ ಕೊಲೆ – ಭೀಕರವಾದುದಾಗಿರುವುದು ಅದರ ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಆದ ಕಾರ್ಯಗಳು – ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದಂತಹ ಸಂತ ಬರ್ಥೊಲೊ ಮೋಯಿಯ ಕಗ್ಗೊಲೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಗ್ಗೊಲೆಗಳು, ದಂಗೆಯೆದ್ದ ರೈತರ ಭೀಕರ ದಮನಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಿಸಿನ ದಂಗೆಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು, ಏಕಾಕಿತನದಿಂದ ನರಳುವಂತೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವುದು, ಶಿಸ್ತಿನ ಸೈನ್ಯದ ತುಕಡಿಗಳು ನೇಣುಹಾಕುವುದು, ತಲೆ ಹಾರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡುವುದು – ಇವುಗಳಲ್ಲಿ. ಅರಾಜಕರೆಂಬುವರು ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರೂರವಾದುವು ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಕೊಲೆಗಳು ಭೀಕರವಾಗುವುದು ಅಪಾತ್ರವಾದುವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಮತ್ತು ಹಂಬರ್ಟರು ಸಾವಿಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲವಾದರೆ ಪ್ಲೆವ್ನಾದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ರಷ್ಯನರು ಅಥವಾ ಅಬಿಸೀನಿಯನದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಇಟಾಲಿಯನರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕೊಲೆಗಳು ಭೀಕರವಾಗಿರುವುದು ಅವು ಕ್ರೂರವೂ ಅಪಾತ್ರದವೂ ಅಗಿರುವುದರಿಂದಲ್ಲ – ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರ ಅಕಾರಣ ಕಟುಕತನದಿಂದ. ದೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವರು ದಮನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರ ಸಂತಾಪಗಳಿಂದ ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಅಥವಾ ಕಾರ್ನಾಟ್ ಅಥವಾ ಹಂಬರ್ಟರನ್ನು ಹೊಣೆಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರತೀಕಾರದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ನಡೆವಳಿಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನೈತಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಂಥದ್ದು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕಟ್ಟಿದ (ಅರಾಜಕರು ಅವರು ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಮತ್ತು ಈಗ ಯೂರೋಪಿನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಬೆದರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಜನರ ತಂಡ ಒಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆ ಮೊಳೆತು ಬರುವ ಪೌರಾಣಿಕ ದೈತ್ಯನ ತಲೆಹಾರಿಸುವುದರಷ್ಟೇ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ಮಾನವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಾನವತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಾಧನವನ್ನೇಕೆ ಹುಡುಕುವುದಿಲ್ಲ? ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ಬಹುಹಿಂದೆಯೇ ತಮಗಾಗಿ ಗುಂಡು ತುಂಬಿದ ಬಂದೂಕಿನಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು: ಒಂದು ಗುಂಡು ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಡು ಅದರ ಜಾಗವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ದೊರೆಯು ಮಡಿದ; ದೊರೆಯು

ಚಿರಾಯುವಾಗಿರಲಿ! – ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಹೇಳಿ ?

ಅತ್ಯಂತ ಮೇಲು ನೋಟದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಜನಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಯುದ್ಧಗಳ ವಿನಾಶದಿಂದ ಹಾಗೂ ದಮನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಿಕೋಲಾಸ್ ಅಥವಾ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್, ಫ್ರೆಡರಿಕ್ ಅಥವಾ ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಅಥವಾ ಲೂಯಿ, ಪಾಲ್ಮರ್‌ಸ್ಟನ್ ಅಥವಾ ಗ್ಲಾಡ್‌ಸ್ಟೋನ್, ಮೆಕಿನ್ಲೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರೇ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವೊಬ್ಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇವಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಲ್ಲ – ಜನಾಂಗಗಳು ನರಳುವಂಥ ಇಂಥ ದಮನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆದೇ ನಡೆದಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಕ್ಲೇಶ ಉಂಟಾಗುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನರಿಂದ ಅಲ್ಲ: ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಜನರ ಅಥವಾ ಅನೇಕವೇಳೆ ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರದ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತಾವೆಲ್ಲ ಬಂಧಿತರಾಗಿರುವಂಥ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ. ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಲ್ಲಂಥ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾನೆ: ಆದರೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಆತನ ಸ್ಥಾನ ಅವನೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಜನ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಎಳೆಯ ದಿನಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಸಣದವರೆಗೆ ಮೂರ್ಖ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ವೈಭವಗಳು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಭ್ರಮೆಯ ಹಾಗೂ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ. ಅವರುಗಳ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುರಿಯತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತವೆ: ಅದೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕೊಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಯುವುದು. ವರ್ತಮಾನದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೊಲೆಯ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕೊಲೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ಅವರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಲೆಪಾತಕ ಆಯುಧ – ಕತ್ತಿ ಅಥವಾ ಹರಿತವಾದ ಚೂರಿ – ಗಳನ್ನು ಅವರು ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ: ವಿಧವಿಧವಾದ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ತನಿಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ: ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ತುಕಡಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ

ಮಾಡುತ್ತ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರನ್ನು ಅವರು ಭೇಟಿಮಾಡು ತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಅವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮುಚ್ಚುಮರೆ–ಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹೀಗೆ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿರುವುದು ವಿದ್ರೋಹಕರವೂ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಾತ್ಮಕವೂ ಆದದ್ದೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಂಗೀಕಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಅವರು ಹೊರಬಂದಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಅವರ ಸುತ್ತ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಜನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವೇ ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬಂತೆ ಅವರಿಗೆ ತೋರುವ, ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠವೆಂದರೆ ಜನರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಂತೆ ತೋರುವ ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕಾತಂಡದ ಏಕೈಕ ವಿಭಾಗವೂ ಕೂಡ ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ— ಅದೆಷ್ಟೇ ಮೂರ್ಖತನದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ದುಷ್ಟತನದ್ದಾಗಿರಲಿ – ಅತ್ಯಂತ ಗುಲಾಮ ತನದಿಂದ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಜನರು – ಮಾನವ ತೆಯ ಘನತೆಯನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣದ ಧರ್ಮಪೀಠದವರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು – ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ನಯಗೊಳಿಸಿದ ಭಟ್ಟಂಗಿತನದಿಂದ ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಾ, ಏನನ್ನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮೋಸ ಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬದುಕನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದನ್ನೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ದೊರೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುವ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೋಡದೆಯೇ ಅಥವಾ ಎಂದೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣದೆಯೇ ನೂರು ವರ್ಷಗಳೂ ಬದುಕಿಬಿಡಬಹುದು. ಈ ಜನರ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ರುವ ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನಷ್ಟೇ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನೇನಾದರೂ ತಾನು, ಅಂಥ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಏಕೈಕ ವಿವೇಕದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಅಂಥ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅವರು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತರರೊಡನೆ ಬೆರೆಯದ ಶ್ರೀಮಂತ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯನ ಆದರ್ಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನ, ಕೆಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣದ, ಜಂಬದ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಜರ್ಮನಿಯ ದೊರೆಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿದುದು – ಎಷ್ಟೇ ಮೂರ್ಖ

ತನದ್ದು ಮತ್ತು ಭೀಭತ್ಸವಾದದ್ದು ಆಗಿದ್ದರೂ – ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣ ಜೈಕಾರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಯೂ ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಅವನು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದಾಗ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು: ಪ್ರಜೆಗಳು ಜೈಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು; ಅವನು ತನ್ನ ತತ್ವವು ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಜನರು ಜೈ ಎನ್ನಬೇಕು. ಚೀನದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗ ಜನರು ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಹುಚ್ಚರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ: ಅದರೆ ಜಯಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ಧ್ವಜಪಟಗಳನ್ನೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೌರವಸ್ಥರಾದ ವೃದ್ಧ ಜನರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಅಂಥ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹುಚ್ಚುಗನಸುಗಳೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತ ಎರಡನೆಯ ನಿಕೋಲಸ್ (ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ವಿನಯಶಾಲಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ) ಆಡಳಿತವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ಭೇಟಿಮಾಡಿದ ಪತ್ರಿಕಾವರದಿಗಾರರು ಮತ್ತು ಜನರು ಅವನನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಬಾಲಿಶವಾದ, ಮೂರ್ಖ ತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಾಗೂ ಅಪ್ಪಟ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯದ ಶಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ – ಮತ್ತೆ ಇಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹಾಗೂ ಘನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿಮಾಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮೂರ್ಖನಾಗಿ ಫಿನ್ಸ್‌ಗಳ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವನ್ನೇ ಅಪಮಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದಮನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಆತ ಕೇಳುವುದು ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಮಾಲೆಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ! ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆತ ಚೀನಿಯರ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ – ತನ್ನ ಶಾಂತಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯದ ಭೀಕರತೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗಲೂ ಜನ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದು ಅವನನ್ನು ತಂದೆಯ ಶಾಂತಿಸೂತ್ರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದವನೆಂದೂ ವಿಜೇತನೆಂದೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಡಿದು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ.

ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಜನರ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನು?

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ದಮನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೂ ಈ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಮಾತ್ರ

ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರುಗಳು ಮತ್ತು ಹಂಬರ್ಟುಗಳಲ್ಲ; ಕೊನೆಗೆ ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್‌ಗಳು, ನಿಕೋಲಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಚೆಂಬರ್‌ಲೇನರುಗಳೂ† ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರುಗಳನ್ನು, ನಿಕೋಲಸರುಗಳನ್ನು, ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಂಬರ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಲ್ಲ; ಯಾವ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಅವರಾಗಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದರೋ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಘನತೆಯನ್ನು ಅಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಲಾಭಗಳಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖತನಗಳಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಜದ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಾದರೋ, ಭಾಗಶಃ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮೂರ್ಖರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಭಾಗಶಃ ಸ್ವಂತದ ಲಾಭಗಳ ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ, ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಘನತೆಯ ಭಾವವನ್ನೂ ತಮಗಿಂತ ಮೇಲಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜನ ತಮ್ಮ ಇದಿರಿಗೊಡ್ಡುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಲಾಭಗಳಿಗೆ ಪಣವಾಗಿ ಶರಣಾಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಲಾಭಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಮೂಢಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವವರೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಘನತೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ; ಇನ್ನಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ; ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯೇ. ಈ ಜನರಾದರೋ ಸಹರಾಷ್ಟ್ರೀಯರ ಸಾವು ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಅಡ್ಡದಾರಿಹಿಡಿದ ಮೂರ್ಖರು. ಇವರ ಕಾರ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೂಲಕಾರಣ ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಗೌರವಗಳು. ಇವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಜನರ ಗುಲಾಮತನ ಮತ್ತು ಹೊಗಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತರಾಗಿ ಕೆಡಕು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆಯೇ ತಾವು ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೇ ಉಪಕಾರಮಾಡುವವರು ಎಂಬ ಪೂರ್ಣ ಭ್ರಮಾಜನ್ಯ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಬೀಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಲಾಭಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಘನತೆಯನ್ನು ಬಲಿಗೊಡುವ ಈ ಜನರು ತಾವು ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಲಾರರು; ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಅವರ ಮೂರ್ಖ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ

---

† ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬೋಯರ್ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಚೆಂಬರ್‌ಲೇನನೇ ಕಾರಣನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ. ಇಂಥ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಎಂದರೆ ಮೊದಲು ತಾವೇ ಕೆಡಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅನಂತರ ತಾವೇ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಬಡಿದಹಾಗೆ.

ಜನಾಂಗಗಳು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗದಿರಬೇಕಾದರೆ, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಒಂದು ಯುದ್ಧವೂ ನಡೆಯದಿರಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಕೆಡುಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ಕಂಡು ಜನ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲದಂತೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಜನರು ಇರುವುದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನರನ್ನು ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಕೊಲೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಾಧನವೆಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ರಾಜರು, ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ನಡೆಸುವ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಇವುಗಳು ಕೊಲೆಗೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧತೆ.

ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಕಾರ್ಯ – ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರು ಹುರಿದುಂಬಿಸುವಂತೆ– ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ಗೌರವಾಸ್ಪದವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯ ಎಂದೂ ಕೊಲೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುವ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ ಎಂದೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರಾಜ. ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ: ಹೀಗೆ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಸೈನ್ಯವನ್ನೇ ಸಿದ್ಧತೆಗೊಳಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಅಲಕ್ಷಿಸುವಂಥದಲ್ಲ. ಇವು ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಹಾಗೂ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತೆರಿಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರಜೆಯೂ ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕೋಪವನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂಥ ರಾಜರು. ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಅಧಿಕಾರವೇ ಆಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರುಗಳು, ಕಾರ್ನಾಟ್‌ಗಳು, ಹಂಬರ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತಿತರರನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಬಾರದು; ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರು ತಾವೇ ಕೊಲೆಗಡುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲೇಬಾರದು; ಜನ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೊಲೆಮಾಡುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

ಜನರು ಇನ್ನೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರಗಳು. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು. ಜನರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಮ್ಮೋಹನೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಜನರು ಅಥವಾ ದೊರೆಗಳನ್ನು

ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ತಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾದುದು ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದಲ್ಲ – ಕೊಲೆ ಕೇವಲ ಸಮ್ಮೋಹನೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಸಮ್ಮೋಹನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ.

ಮತ್ತು ಇದನ್ನೇ ನಾನು ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವುದು.

[ಅಗಸ್ಟ್ 8, 1900].

ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಪ ಯತ್ನವೊಂದು ನಡೆಯಿತು; ಆದರೆ 1903ರ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆಗಸ್ಟ್ 1903 ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲಿಪ್ಜಿಗ್‌ನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದಾದ ಮೇಲೆ ಇದು ಜರ್ಮನಿಯ ಕೈಸರನಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಲು ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಯಿತು.

ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೇನು?

ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದ್ದರು; ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ರೈತರು ಧರಿಸುವ ಮರದ ಬೂಟುಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತಲೆಗೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯದಾಗಿದ್ದ ಕಪ್ಪುಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹರಿದ ಬೂಟುಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದ.

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ: ಅವರು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತಾವು ಸಶಸ್ತ್ರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಾರರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಎಸ್ಟೇಟಿನ ಕಾವಲುಗಾರರಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದಿನಗಳು ಇದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವಲು ರೈತರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಯಜಮಾನನಿಂದ ಉಚ್ಚಾಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯರೊಂದಿಗೆ ಹರಟಿದುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತ ಆ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದಲೇ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಧೈರ್ಯಸ್ಥನಾದವನು ಹೊಳೆಯುವ ಕಪ್ಪುಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳು ಉಳ್ಳವನು. ವಿಪುಲವಾಗಿ ಮುಗುಳುನಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಓದಿದ್ದ: ಮತ್ತು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ರಾಜಕೀಯ ಭಾಷಣಕಾರ.† ಶ್ರಮಜೀವಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತಾವಾದಿ. ಶೋಷಣೆ – ಇಂಥ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಪರಕೀಯ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ತೀರ ಬಳಕೆಯಾದವರಾಗಿದ್ದರು.

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಏನು ಓದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಾಗಿರುವವನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ ವಿವಿಧವಾದ ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿರುವುದಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

---

† ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಭದಂಥ ಸ್ತಂಭವಂಥ ವಾಗ್ಮಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

'ಏನೇನು ಓದಿರುವೆ?' ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

'ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯುವನ್ನೂ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ'.

ನಾನು ಆಗ ಅವರನ್ನು ಅಂಥ ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ.

'ಅವು ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ' ಕಪ್ಪಗಿದ್ದವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

'ನೀನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡದ್ದೇನು?' – ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

'ಏಕೆಂದರೆ. ನಾವೀಗ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬದುಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ'.

'ಅದೇಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ?'

'ಏತಕ್ಕೆನ್ನುತ್ತೀರಾ? ನಮಗೆ ಭೂಮಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಈ ಸರ್ಕಾರವಾದರೋ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಲಿ ಕಾರಣವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಜನರ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕುತ್ತದೆ.'

ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ-ಮಾತಿಗಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುತ್ತ, ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡದ ಜನರು ಕೊಸಾಕ್ಸ್ ಜನರ ಭಾರವಾದ ಚಾಟಿಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಥಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು, ಪೋಲೀಸ ರಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಚೆದುರಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಥಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಇವು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಅವರವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಹೇಗೆ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ನಾನು 'ಸಶಸ್ತ್ರದಂಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಅತಾರ್ಕಿಕವಾದುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಗಿದ್ದವನು ಮುಗುಳು ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ 'ನಾವು ಬೇರೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆ'.

ನಾನು ಕೊಲೆಯ ಪಾಪ ಗುಣವನ್ನೂ ದೇವರ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ನೋಟವನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು, ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಗಿದ್ದವನು ತನ್ನ ಭುಜಗಳನ್ನು ಕುಣಿಸಿದನು.

'ದೇವರ ಕಾನೂನು ಶ್ರಮಜೀವಿಯನ್ನು ಶೋಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆಯೇನು?' ಅವನು ಹೇಳಿದ. 'ಜನರು ಹಿಂದೆ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಈಗವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯಲಾರದು............'

ನಾನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಕಿರುಹೊತ್ತಗೆಗಳನ್ನು ತುಂಡುಕೊಟ್ಟೆ. ಅವರು ಅವುಗಳ ತಲೆಬರಹಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

'ಬಹುಶಃ ನೀವು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿತೋರಲಾರಿರಿ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಒಯ್ಯಬೇಡಿರಿ'.

'ಏಕೆ ಬೇಡ.' ಹೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಗಿದ್ದವನು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ಅಂಗಿಯ ಕಿಸೆಗಳಿಗೆ ಆ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ತುರುಕುತ್ತ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೋದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ. ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಂದ. ನನಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿವವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿವರಗಳಿಂದ ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ: ಮತ್ತು ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದದಿದ್ದುದರಿಂದಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಜನರು ತಳೆದಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮೊದಲು ಜನ ಸರ್ಕಾರವು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ದೋಷಪೂರ್ಣ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ: ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರವೊಂದನ್ನೇ ಕಾರಣವೆಂದು ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು. ಅಂಚೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಲೇಖಕರು. ವರ್ತಕರು. ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಾರರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಒಂದನೆಯ ಡ್ಯೂಮಾನ ವಿನಾಶದಿಂದಾಗಿ ಬಲಗೊಂಡ ಈ ಭಾವನೆಯು ಸರ್ಕಾರವು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರೂರ ಕ್ರಮಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ತನ್ನ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ.

ನಾನಿದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಬ್ಬರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಮಾತುಕತೆಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಹತ್ತಾದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದುವು. ಕೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ದ್ರವವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸುವ ಆಘಾತದಂತೆ ಇದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಪಡೆದಿದ್ದಂಥ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅನೇಕಾನೇಕ ಭಾವನೆಗಳ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆ ಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಖಚಿತ ಹಾಗೂ ಅಸಂದಿಗ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅವರ ಜೊತೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದು ಇಷ್ಟು: 'ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ದಮನಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲ ಅಪರಾಧಗಳೂ ಅದನ್ನು ದಮನಮಾಡಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತವೆ: ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಯು ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ರೌರ್ಯ ಗಳಿಂದಾಗಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸತ್ತಂತೆ ತೋರಿದರೂ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿನಾಶ ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ: ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ಬಲದೊಡನೆ

ಮೇಲುಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಬೆಂಕಿ ಈಗ ಎಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದರೊಂದಿಗಿನ ಯಾವ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಅದರ ಭಯಾನಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲುದು. 'ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗ ಬಲ್ಲ ಏಕೈಕ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು: ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಗಲ್ಲಿ ಗೇರಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಗಡೀಪಾರು ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು, ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ.' ಎಂಬುದಂತೂ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮ್ಯಾಗೀಯು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಭಯಂಕರ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬಲ್ಲ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ.

ಈಗ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಭೀಕರತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜನರು ಅಡ್ಡದಾರಿಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಅದೇ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ: ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇಂಥ ಸಲಹೆಯೊಂದನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅದು ಪೂರ್ಣ ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹದಗೆಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೊನೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿದೆ; ದುರ್ದೈವದಿಂದ ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದೃಢೀಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಲೆಗಳೂ ಹಾಗೂ ದರೋಡೆಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುವುದು ಇವೆರಡರಿಂದಲೂ ನಾನಿದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಬಗೆಗೆ ಜನರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಭಾವನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಹಿಗೊಂಡಿವೆ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೀ – ಜಾಕೆಟ್ ಮತ್ತು ನೇರವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಲಾಂಛನವುಳ್ಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನೀಲಿಯ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿದ ತರುಣನೊಬ್ಬನು ರೈತರ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಧುಮುಕಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

ನಸುವೆ ಕೆಂಪಾದ ಮೀಸೆಯ. ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಮೈಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ ಆತ; ಆತ ಚುರುಕಾದ ಮತ್ತು ಒರಟಾದ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು; ಹಾಗೆಯೇ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಮುಖಭಾವದವನಾಗಿದ್ದನು.

ಅವನು ಕಿರುಪೊತ್ತಗೆಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ; ಅದರೆ ಅದು ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೆಪವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

ಅವನು ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಯ ಒಬ್ಬ ರೈತನಾಗಿದ್ದ. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಲವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು.

ಅದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರಗಳ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.† ಮತ್ತು ನಾನಂತೂ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೈತರ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದೆ. ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳ ಬಾಲಕರು ಆ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ರೂಢಿಯಿತ್ತು.

ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಕಂಡದ್ದು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಭರವಸೆ ಹಾಗೂ ನಿಸ್ಸಂದೇಹಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನಷ್ಟೇ ದೂಷಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವನು ಹೇಳಿದ–"ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದರು: ಬಡಿದರು ಮತ್ತು ಬಂಧಿಸಿದರು".

ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಆರೋಪಣೆಯೇನೆಂಬುದರ ವಿವರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ಅವರೆಲ್ಲ 'ಭಾಷಣಕಾರ'ರೆಂದೂ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮರುಹಂಚಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಭೂಮಿಯ ಬಳಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

'ಏಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ?', ಅವನು ಹೇಳಿದ. 'ನಾವದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ'.

---

† ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಏಕೈಕ **ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನ** 1861–62ರಲ್ಲಿ 'ಶಾಂತಿಪಾಲಕ'ನಾಗಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ. ಆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮತ್ತು ಆಗತಾನೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀತದಾಳುಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಭಾರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

'ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಿ?'—ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

'ಕಾಲಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು'.

'ಮತ್ತೊಂದು ಸಶಸ್ತ್ರ ದಂಗೆಯೆಂದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ?'

'ಅದು ನೋವುಂಟುಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದೆ.'

ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. 'ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಗೆಲ್ಲಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ: ಕೇವಲ ಕೆಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು.'

'ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಇನ್ನೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ? – ಹುಚ್ಚಿನಡಿಯಿಂದ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

'ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜನಾಗುವಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ.' ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ, 'ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ತರ್ಕ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಯುವಕನಾದ ನಿನಗೆ ನಾನು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾದರೆ. ನೀನು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಭಾವಗಳು ಈಗ ತಾನೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ತರುಣನಾದ ನೀನು ಇದೊಂದನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು – ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬದುಕು. ಪಾಪಮಾಡುವುದರಿಂದಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ'.

ಅತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಅವನು ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿದ. ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ: 'ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅವನದೇ ಆದ ದೇವನಿದ್ದಾನೆ: ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು – ಲಕ್ಷಾಂತರ ದೇವರು.'

'ಅದು ಸರಿ', ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. 'ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಡವೆಂದು ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.'

'ಆದರೆ, ಏನುಮಾಡಬೇಕು?'. ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ. 'ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ಸಹಿಸುತ್ತ ಸಹಿಸುತ್ತ ಕೂರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನುಮಾಡಬೇಕು?'

ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದ

'ಒಂದು ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲಾರಿರಾ?' ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ, ನಾನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಥೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟೆ

ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ರಷ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈಗ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಬ್ಬನಲ್ಲ, ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಗಾರನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ರೈತ; ಮತ್ತು ಅಂಥ ನೂರಾರು ಸಾವಿರವಲ್ಲ – ಆದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೈತರು ದೇಶದ ತುಂಬ ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಇಂಥ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಸೋಂಕು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಕರವಾದ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದೇ ತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನವರು ಆಗತಾನೆ ಓದಿದ್ದರು (ಅಂದು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಆರು, ಅದೇ ಹಳೆಯ ಶೈಲಿ.)

'ಮತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಇಂದು', ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳಿದಳು. 'ಇದು ಭೀಕರ.'

'ಭೀಕರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ್ದು ಕೂಡ' ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. 'ಹಾಗಾದರೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕು? ಕೊಂದು ಮತ್ತು ದರೋಡೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೂ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡದಿರಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದು' ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ರೈತ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಮಾತುಗಳು : 'ಏನುಮಾಡಬೇಕು'. ಇವೇ ಮಾತುಗಳೇ ಎಸ್ಟೇಟಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಅಲೆಮಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೀ ರೈತ ಕೂಡ ಬಳಸಿದ್ದಂಥವು.

'ದೇಶ ಮತ್ತು ಜನ ಎರಡನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಭ್ರಷ್ಟ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಪಾಷಾಣ ಸದೃಶ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಾವೂ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೇವೆ: ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು?' ಒಂದು ಕಡೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೆಲವರು ಅಷಾಢ-ಭೂತಿಗಳು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ರಷ್ಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಆಳಲು ಅಡ್ಡ ದಾರಿಗೆಳೆಯಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಈಗ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೇನೋ ದುಃಖಕರವಾದುವು. ಆದರೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕು?' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಇತರರು. ಸಂಪ್ರದಾಯಶರಣರು.

ನನಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವ ಜನ – ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ರೈತ ಹಾಗೂ ಆ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲೀ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು – ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವರು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು

ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಲೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದರೋಡೆ-ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಮರುಕ ತೋರಿಸುವಂಥದ್ದೆಂದರೆ ಜನರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಅಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಂಡಿ-ಕ್ಕುತ್ತ ಹಾಗೂ ನೇಣು ಹಾಕುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ತಾವು ಅಗತ್ಯವಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಭರವಸೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇದೇ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ: ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

'ಏನುಮಾಡಬೇಕು?' – ಅವರೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ: ಆದರೆ 'ನಾನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ್ದೇನು?' ಎಂದು ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕ ತರ್ಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಅನೈತಿಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶದೀಕರಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಚ್ಚಿಡುವ ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಗ್ಗಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರ ತಲೆಗೂ ಹೀಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ: 'ಏನುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವ ನೀನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ – ಕೊನೆಗೆ ನೀನೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ – ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟವೂ ಆದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ನೀನು ಯಾರು? ನಿನಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ತೋರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದುದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಹಾಗೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನ ಬಹಳ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇನು? ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನೀನು ಬಯಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳೇ – ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಂದು ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ – ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಂಬುದು ನಿನಗೂ ವಿದಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು (ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದಾದರೆ) ಮಾಡಲು ನಿನಗೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ (ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೀನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಾದರೆ) ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿನಗೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ನಿನ್ನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯೇ ಆಗದಿರುವ ಸರಳವೂ ಮತ್ತು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವೂ ಆದ ಮಾನವೀಯ

ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಮುಕ್ತನಾದವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗಾವ ಹಕ್ಕಿದೆ?'

'ಏನುಮಾಡಬೇಕು' ಎಂಬ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದು ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಆಗಿರುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವು ದಾದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಹಾಗೂ ಸರಳವೂ ಆದ ಒಂದುಉತ್ತರ ತಾನಾಗಿಯೇ ಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ – ಜಾರ್ ದೊರೆಗಳು, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು, ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ: ಆದರೆ ಮಾನವನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಯಾವುದು ಸಹಜವೋ ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆ ಶಕ್ತಿ – ಯಾವುದನ್ನು ಜನರು ರೂಢಿಯಾಗಿ ದೇವರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೋ ಆ ಶಕ್ತಿ–ನಿನ್ನಿಂದೇನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

'ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇದು ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ತಾವುಗಳು ಮಾತ್ರ, ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಮಾತ್ರವೇ ಜನರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವರು ಎನ್ನುವ ಮೂರ್ಖವೂ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧ ಪರಂಪರೆಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆದ ಮಂಜನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಈ ಜನ ಬದುಕಿನ ನಿಜವಾದ ದಾರಿಯಿಂದ ಸಿಡಿದು ಹೋದವರು ಹಾಗೂ ತೊಡಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವರು ಇಂಥ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ವರು ತಾವು ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ: ಮತ್ತೆ ಈ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಪಾಯ ತರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ವಿವೇಕವುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ, ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದಲೂ, ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಯಮ ಎಂದರೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯ ಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು: ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು: ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೂ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವುದು ಪೂರ್ತಿ ಅನವಶ್ಯವೆಂದೂ, ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅಥವಾ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿರುವು ದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಮಾನವಕೋಟಿಗೂ ಪರಮೋಚ್ಚವಾದ ನಿಯಮಕ್ಕಿಂತ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿರಂತನ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಕವಲೊಡೆದ ಇಂಥ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಗಳಿಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯ ಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದೂ ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಬರುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಅಗಾಧವಾದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ಉತ್ಪಾದನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂದೂ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯಗಳು ಸಾಧಿತವಾಗಲೆಂದೂ ತಾವು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಯಜಮಾನನು ಕೊಟ್ಟ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಜನರು ಅವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಜನರು ಬಂದು, ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಕೆಲಸಗಾರರು ಯಜಮಾನ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಜನಿಸುವ ಪರಿಣಾಮ ಪರಂಪರೆ ಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲಾರದ ಈ ಜನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇನು? ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣ ಮಾನವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗಿರುವ, ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿ ಖಚಿತಗೊಳಿಸಿರುವ, ಇಂಥ ಚಿರಂತನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವರು ಪಾಲಿಸದಿರು ವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿಯೇ ತಪ್ಪುಮಾಡುವ ತಮ್ಮಂಥ ಕೆಲವರಿಂದಲೇ ರೂಪಿತವಾದ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣದೂ ಏಕಪಕ್ಷೀಯವೂ ಆದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಗುರಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವವರು ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು, ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ ಚಿರಂತನ ನಿಯಮ ಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ, "ಏನುಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಳವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಎಂದರೆ – "ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಕೋಟಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಾಗೂ

ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ನೆರೆಯವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ" – ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಮೂರ್ತವೂ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಾಯೋಗಿಕವೂ ಆಗಿ ತೋರುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದವರು, ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯ ಅನಂತರ ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದವರು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಲೆಯೂ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯ ಕಾರ್ಯವೂ ಕೆಟ್ಟದೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರು. ಹೇಗಾದರಾಗಲಿ ಬೇರೆ ಜನರ ಭವಿಷ್ಯದ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆಂಬ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ತಿಳಿದವರಂತಿರುವವರು ಹಾಗೂ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಕಟಕ್ಕೊಳಗುಮಾಡುವುದು ಕೆಟ್ಟದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭಾವಿಸುವವರು–ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ತೋರುವ ಉತ್ತರ ಎಂದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಾಂಗವೇ ತೀರ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಎನ್ನುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೋಗದಿಂದ ಅನೇಕರು ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಇದು. ಅಂಥ ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಜನ ಮಾಡಿದ ಭೀಕರತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನ ಧರ್ಮಬದ್ಧವಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರಲು ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಬಲಪ್ರಯೋಗದ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಎಂಥ ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ಕೊನೆಗಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು: ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಲಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರದ ಜೊತೆ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುವ ಹುಚ್ಚುತನ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತನಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು: ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು – ಯಾವುದರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಮರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಮಾನವರು ದೇವರೆಂದು ಕರೆಯುವ ಆ ತರ್ಕಬದ್ಧವೂ ಹಾಗೂ ಮಂಗಳಪ್ರದವೂ ಆದ ಆ ಮೂಲಶಕ್ತಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು – ನಡೆಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಎಲ್ಲಜನರೂ. ಮಂತ್ರಿ. ಪೋಲೀಸರು, ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೋರಾಡುವ ಅಥವಾ ಹೋರಾಡದಿರುವ ಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯ – ಇಂಥ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಮಾನವರಾಗಿ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಜವಾದುದನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇಂದು ಜನರ (ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಷ್ಯದ ಜನರ) ಬದುಕನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಭೀಕರತೆಗಳು ಮತ್ತು ನರಳಿಕೆಗಳು ನಿಂತು

ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಭೂಮಿಗಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬದೆ ಇರಲಾರೆ.

ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ಕೆಡಕು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ: ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

[ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1906]

ನಾ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರೆ

'ಏಳು ಮರಣದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು: ಎರಡು ಪೀಟರ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿ. ಎರಡು ಪೆನ್‌ಜಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡು ರೀಗಾದಲ್ಲಿ. ನಾಲ್ಕು ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು: ಎರಡು ಖೇರ್‌ಸೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಲ್ನಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಒಡೆಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ.'

ಇದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು: ವಾರಗಳವರೆಗಲ್ಲ, ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗಲ್ಲ. ವರ್ಷದವರೆಗಲ್ಲ – ಆದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಇದು ನಡೆದದ್ದು ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ! ಯಾವ ದೇಶದ ಜನ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಮರುಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ತೀರ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಮರಣದಂಡನೆಯು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಆ ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ! ಪಶ್ಚಿಮ ಯೂರೋಪಿನ ಜನರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಒಂದನೆಯ ವರ್ಷವನ್ನು ಬಿಡಿ – ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು. ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು!

ಇಂದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು. ಮೇ 9. ಪತ್ರಿಕೆ ಈ ಪದಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ: 'ಸ್ಟ್ರೆಲ್‌ಬಿಟ್ಸಿ ಮೈದಾನ

ದಲ್ಲಿರುವ ಖೇರ್ಸೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಗ್ರಾಡ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಾಲೀಕನ ಎಸ್ಟೇಟಿನ ಮೇಲೆ ದರೋಡೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಕ್ರಮಣಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ರೈತರನ್ನು ನೇಣುಹಾಕಲಾಯಿತು.'

ಯಾರ ಜೀವನದ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ಬದುಕಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಜನರನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ವೋಡ್ಕದ ವಿಷದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕುಲದ ಭೀಕರ ಮಿಥ್ಯೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತ. ಆದರೆ ಇದಾವುದನ್ನು ನಂಬದವರಂತೆ, ಅವರು ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ವಸತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತ್ತ

ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಗಂಡಂದಿರು. ತಂದೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು – ಯಾರ ದಯೆ. ದುಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡೀ ರಷ್ಯದ ಬದುಕು ನಿಂತಿದೆಯೋ – ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದರು; ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು ಅಳ್ಳಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ನೇಣುಹಾಕುವಾಗ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾರೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನುಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದು ಹಗ್ಗ ಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ಗಲ್ಲುಗಂಬಗಳ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೇಣುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಇಂಥವರೇ ಹಲವಾರು ,ಜನ ರೈತರು. ಆದರೆ ಆಯುಧ ಪಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಶುಭ್ರವಾದ ಸೈನಿಕ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾದವರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಧರಿಸಿದವರ್ನು, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಪರಾಧಿಗಳ ಜೊತೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಅವರ ಜೊತೆಗೇ ರೇಶ್ಮೆಯ ಮೇಲುಡುಪು ಮತ್ತು ಬಂಗಾರದ ನಡು ಪಟ್ಟಿಗಳ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,ಹಾಗೂ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಶಿಲುಭೆಯನ್ನು ತೂಗುಬಿಟ್ಟಿರುವ ದೀರ್ಘ ಕೇಶಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮೆರವಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ; ದೀರ್ಘಕೇಶಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ಪತ್ರ ವನ್ನೋದಿ ಮುಗಿಸಿದಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ಕೊರಳಿಗೆ ನೇಣುಬೀಳುವವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ದೇವರು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸು ತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೇಣು ಹಾಕುವವರು (ಅವರು ಹಲವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಇಂಥ ತೊಡಕಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಡಿ!) ಯಾವುದೋ ಸಾಬೂನನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತಾರೆ: ಮತ್ತೆ ಕರಗಿಸಿದ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಕುಣಿಕೆಗಳನ್ನು – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಗಿದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು – ಸವರಿ. ಬಂಧಿತರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಸುಕುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ. ಗಲ್ಲಿನ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೊಯ್ದು ಅವರ ಕತ್ತುಗಳ ಸುತ್ತ ಸಾಬೂನು ಬಳಿದ ಕುಣಿಕೆಗಳ–ನ್ನಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ಅನಂತರ ಒಬ್ಬರಾದಮೇಲೊಬ್ಬರಂತೆ ಜೀವಂತಮಾನವರ ಕಾಲಕೆಳಗಿನ ಬೆಂಚುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವರವೇ ಶರೀರಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕುಣಿಕೆಗಳು ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಬಿಗಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಯಾತನಾಮಯವಾಗಿ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಜೀವಂತರಾಗಿದ್ದ ಮಾನವರು ಹೆಣವಾಗಿ ನೇತುಬೀಳುತ್ತಾರೆ; ಹೆಣಗಳು ಮೊದಮೊದಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೂಗಾಡುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗುತ್ತವೆ.

ಬಹುಶ್ರುತರೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಬುದ್ಧರೂ ಆದ ಮೇಲುವರ್ಗದ ಜನರಿಂದ ಇದೆಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೀಗಾಗುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡದಿರುವಂತೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸು

ತ್ತಾರೆ: ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೊಣೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಅಪರಾಧದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಹಂಚಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟರೂ ಆದವರನ್ನೆ ಹುಡುಕಲು ಅವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮಿಂದ ಯೋಜಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಅಂಗೀಕಾರಮುದ್ರೆ ಪಡೆದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರನ್ನು ಋಣಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯಗೊಂಡಂತೆ ಸೋಗುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮತಂತ್ರವನ್ನೂ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ: ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಂದ ಮರಣ ದಂಡನೆಗಳು ತೀರ್ಮಾನಿತವಾಗುತ್ತವೆ; ಆದರೂ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವಾಗ ಹಾಜರಿರಬೇಕಾದವರು ಸೈನಿಕರಲ್ಲ; ನಾಗರೀಕರು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತೆ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಬಿಗಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುಣಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಾಬೂನು ಬಳಿಯುವುದನ್ನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಮಾಡಲಾರದ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ. ಅಷ್ಟಪಾಪಿ ಹಿಡಿದ. ಕ್ಷುದ್ರ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಜನರೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಪ್ರಬುದ್ಧರಾದ ಮೇಲುವರ್ಗದ ಜನರೇ ಮಾರಿದ ವಿಷದಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನವಗುಣಗಳನ್ನು ಮರೆತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಠಪೂರ್ತಿ ಕುಡಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯ ನೇತು ಬಿದ್ದ ಶರೀರಗಳ ಸುತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅಧಿಕ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ – ಎಲ್ಲ ಹನ್ನೆರಡು ಜನರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸತ್ತರು – ಎಂದು ವರದಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೋವಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಣ್ಣಗಾಗಿರುವ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಹೂಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಭಯಂಕರ!

ಇದು ಒಮ್ಮೆ ನಡೆದದ್ದಲ್ಲ: ಅಸಂತುಷ್ಟರೂ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆದ ರಷ್ಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹನ್ನೆರಡು ಜನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆದದ್ದಲ್ಲ: ತಮಗೆ ಇಂಥ ಭೀಕರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಂದಲೇ ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂಥ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ದುರ್ದೈವಿ ಜನರಿಗೆ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಇದೊಂದೇ ಭಯಾನಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು! ಇದೇ ನೆಪದಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂಥದೇ ನಿಷ್ಕರುಣ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಲಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಇದಂತೂ ಭಯಂಕರ: ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಯಂಕರವಾದದ್ದೆಂದರೆ ಇದು ಜನಗಳಲ್ಲಾಗುವಂತೆ, ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಾಗುವಂತೆ ಅಥವಾ ಲೂಟಿಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಆಗುವಂತೆ

ತರ್ಕವನ್ನೇ ಸ್ತಬ್ದಗೊಳಿಸುವ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆದುದಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸುವ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದಾದುದು. ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಭಯಂಕರ ವೆನ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇದೇ. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಏಕೆ ಭಯಂಕರ ಎಂದರೆ – ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೇಣುಹಾಕುವವನವರೆಗೆ – ಯಾರೂ ಇವನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ – ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವ ನಿರಂಕುಶಪ್ರಭುತ್ವವಾದವು ಮಾನವಜೀವಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಾನಿಕರವೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶದವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಶ್ರಮ. ಹಣ. ದನಕರುಗಳು. ಕುದುರೆಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಣವಾದುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಣವಾದುದು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಆತನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು. ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವ ಈ ಜನ – ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೇಣುಹಾಕು ವವನ ವರೆಗೆ ಲಂಚಕೊಡುವುದರಿಂದ. ಹೆದರಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಮಾಡು ವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತರಾಗಿ ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವ ಈ ಜನ–ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಕಲ್ಯಾಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ಇದು ವರ್ಷಾಂತರಗಳವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಡೆಯಬಲ್ಲರೋ ಆ ಪ್ರಮುಖ ಅಪರಾಧಿಗಳಾದರೋ ಈ ಕಾರ್ಯ ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುವು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವಾದುವು ಎಂದು ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಅವರು ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಫಿನ್ಲ್ ಜನರು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲು ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಯಾರೋ ಹಲವರು ರಷ್ಯನ್ ಪ್ರೋಷಕರು ಬಯಸುವಂತೆ ಬದುಕಲು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹುಸ್ಸರ್ ಸೈನ್ಯದ ತುಕಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಮೇಲಂಗಿಗಳ ತೋಳಿನ ಕೊನೆಯ ಅಲಂಕಾರ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಬಣ್ಣ ರಷ್ಯನರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು; ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಪದಳದ ತುಪ್ಪುಳಂಚಿನ ಸಾದಾ ಜುಬ್ಬ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ರಾದವರು ತುಪ್ಪುಳದ ಜುಬ್ಬದ ತೋಳು ಪಟ್ಟಿಯ ಸುತ್ತ ಜರಿಯಂಚನ್ನು ಧರಿಸಕೂಡದು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರವಾದುದೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಮಾನುಷ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕೆಡುಕಿನ ಜೊತೆಗೆ ಒಣಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರನ್ನು ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿಸುತ್ತ ರಷ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿಯೂ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತೀವ್ರವಾದ ಕೆಡುಕನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಈ ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟತೆಯಾದರೋ ಸರಳಸ್ವಭಾವದ ಕೂಲಿಕಾರರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವೇಗದಿಂದ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ – ಕಳ್ಳರು, ದರೋಡೆಕೋರರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೂರುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ – ಈ ಎಲ್ಲ ಅಸಮಾನತೆಗಳೂ ಅವಶ್ಯ, ಮಂಗಳಕರ ಹಾಗೂ ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ಎಂಬಂತೆ ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಲಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪಾವಿತ್ರ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದಂತೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸೆನೆಟ್. (ಚರ್ಚಿನ) ನ್ಯಾಯಾಲಯ (ರಷ್ಯದ) ಲೋಕಸಭೆ. ಚರ್ಚು ಮತ್ತು ಜಾರ್‌ಗಳಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಮತ್ತೆ ಈ ನೀತಿ ಭ್ರಷ್ಟತೆ ಅದ್ಭುತ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ರಷ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರೂ ಇಬ್ಬರು ನೇಣುಹಾಕುವವರು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬನಿದ್ದ. ಎರಡನೆಯ ನೇಣು ಹಾಕುವವನೊಬ್ಬ ರಷ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೊರೆಯಲಾರ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನೇ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಗ ನನಗೆ ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಸೊಲೊವೆವ್ ಹೇಳಿದ್ದನೆಂಬುದು ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಾಪಾರ ಹಾಳಾಗಿದ್ದ ಮಾಸ್ಕೋ ಪಟ್ಟಣದ ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯವನೊಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಮತ್ತು ನೇಣುಹಾಕಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೂ ನೂರು ರೂಬೆಲ್ (ಹತ್ತು ಪೌಂಡು) ಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ವ್ಯವ-ಹಾರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದರೆ ಅವನಿಗಿನ್ನು ಈ ಉಪವೃತ್ತಿ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಿಟ್ಟ.

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಓರೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೆಕಡೆಯಂತೆಯೇ, ಒಬ್ಬ ನೇಣುಹಾಕುವವನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರೀ ಕೊಲೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ಜೊತೆಗೆ ತಲೆಗೆ ಐವತ್ತು ರೂಬೆಲ್ಲು ಗಳಂತೆ ಈ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಆದರೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ನೇಣುಹಾಕುವವನು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆ, ಬೇರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗು

ತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನೇಣುಹಾಕುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಲಿಯಾಗುವವನ ತಲೆಗೆ ಮುಸುಕಿನ ಚೀಲವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಬಲಿಗಂಬದ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಬದಲು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಹೇಳಿದ: "ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಬೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲೇಬೇಕು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾಸಿದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ". ಅನಂತರ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಐವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಹೊಸಬನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಪ್ರೈಯಕ್ತಿಕ ವ್ಯವಹಾರವೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಕೊಲೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊದಾಗ ಆ ಹೊಸಬ ಹೀಗೆಂದ:

'ಕಳೆದ ಸಲ ಅವನೊಬ್ಬ ತಲೆಗೆ ಏಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಬೆಲ್ಲುಗಳಂತೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ವಸೂಲಿಮಾಡಿದ. ನಾಳೆ ಐವರನ್ನು ನೇಣುಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಇಡೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಡಿ, ತಲೆಗೆ ಹದಿನೈದು ರೂಬೆಲ್ಲುಗಳಂತೆ ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ-ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ!'

ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ: ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ನೀಚರೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಅನೀತಿಯುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು; ಮತ್ತು ಈ ಭೀಕರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಧಾರಣ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವುಳ್ಳ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಮೇಲೆಯೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲೇ ಬೇಕು. ರೂಢಮೂಲವಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅತ್ಯುತ್ತಮರೆಂದು ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಮಾಡುವ ಭೀಕರ ಅಮಾನುಷ ಪಾಶವಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಮತ್ತು ಓದುತ್ತ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಾದವರು, ಅದರಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿರುವ ತರುಣರು ಇಂಥ ಭೀಕರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರೆಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ: ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವವರೇನಾದರೂ ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ಭೀಕರವೆನ್ನುವಂತೆ ತೋರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಅವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಭೀಕರವಲ್ಲವೆಂದು ತರ್ಕಿಸಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.

ಮರಣದಂಡನೆಗಳು, ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದು, ಕೊಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಂಬುಗಳು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಈಗ ಹವಾಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವಷ್ಟೆ ಸರಳವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಬರೆಯುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಗಲ್ಲುಗಂಬಗಳ ಬಳಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ತೀರ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿರುವ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಹುಡುಗರು ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ, ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುಗಳ ಮಾಲೀಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿಬಿಡುವುದೇ ಭೂಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಗುರಿಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಲ್ಲುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು! ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಅಡ್ಡದಾರಿಹಿಡಿದ ಕೀಳುಜನರು ಕೂಡ ದರೋಡೆ, ಕಳ್ಳತನ, ಸುಳ್ಳುಗಳು, ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಳು ಈ ಎಲ್ಲ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಈಗ ಮಾನವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೌದು! ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಭೀಕರವಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಇವುಗಳುಂಟುಮಾಡುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೆಡಕು ಹೋಲಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಭೀಕರವಾದುದು.

ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭೀಕರಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ!

ನೀವು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಿ!

ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನೀವು, ಚರ್ಚುಗಳ ಮಹಾ ಸೇವಕರುಗಳಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮುಖಂಡರೂ ಮತ್ತು ಬೋಧಕರೂ ಆದ ನೀವು ಯಾವ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಿ? ಮಾನವರಲ್ಲಿರುವ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಗಳ ಕೊನೆಯ ಗುರುತನ್ನೂ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿಬಿಡುವುದರಿಂದೇನು? ಇನ್ನೂ ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನವ ಹೃದಯಕ್ಕೂ ಹೇಸಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಈ ಸುಳ್ಳುಗಳು, ವಂಚನೆ, ಎಲ್ಲರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಹಾಗೂ ಭೀಕರವಾದ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುವ – ಒಂದು ಕೊಲೆಯನ್ನಲ್ಲ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಈ ಮಹಾಪರಾಧಗಳನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ: ಮತ್ತು

ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಬರೆದಿರುವಂಥ, ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆಗಳಾದ ಮೂರ್ಖ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಕಾನೂನುಗಳೆಂದು ನೀವೇ ಉಗ್ಗಡಿಸುವ ಒಂದೊಂದೇ ವಿಧಿಗಳತ್ತ ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಜನರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಕ್ರಾಂತಿಗಳನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಇದೊಂದೇ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ; ಆದರೆ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಯೂ ಅದು ಸುಳ್ಳು. ರಷ್ಯದ ಅಖಂಡ ಬೇಸಾಯಗಾರ ಜನಸಮುದಾಯವನ್ನು ಅವರು ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು (ಅದೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು) ದೊರಕಿಸದೆ ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸದೆ ರೈತರನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ಮೊಡನಾಗಲೇ ಹಿಂಸಾ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿರುವ ಆ ತೂಕ ತಪ್ಪಿದ ವಿಷಗ್ರಸ್ತ ಜನರನ್ನಾಗಲೀ ಚುಚ್ಚಿ ಕೆರಳಿಸುವುದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ. ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೇಣುಹಾಕುವುದರಿಂದ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಲಾರಿರಿ. ನೀವೀಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಈ ಭೀಕರ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲ ವಾಗಿ ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನೀವೀರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲಾರಿರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ರೋಗ ವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ—ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಇವೆ – ಆದರೆ ನೀವೀಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ!

ಇದಂತೂ ತೀರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಈಗ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರ ಮೂಲ ಭೌತಿಕ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ: ಆದರೆ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ: ಹೀಗೆ ಈಗಾಗಲೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು, ಬೆಳೆದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅವನ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲಾರವು. ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ಕ್ಷೋಭೆಯು ಪೀಟರನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೇ ಬದುಕಲು ಬಿಡಲಾಯಿತೋ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜಾನನು, 'ಟಂಬೋವ್'ನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು ತ್ತಾನೆಯೋ ಅಥವಾ 'ನೆರ್ಚಿನ್‌ಸ್ಕ್'ನಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿ ಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ ಎಂಬುದರ ಮೇಲಾಗಲೀ ಅವಲಂಬಿಸಿರಲಾರದು. ಒಂದು

ಸಮಾಜದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ಪೀಟರ್ ಮತ್ತು ಜಾನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಲಂಬಿಸಿರಬಾರದು: ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು. ಈ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಸರ್ಕಾರದ ಬಗೆಗೆ ತಾಳುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು. ಮತ್ತು ಭೂ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಇಡೀ ರಷ್ಯನ್ ಜನಾಂಗದ ಹತ್ತನೇ ಒಂದುಭಾಗವನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತು ಕೊಂದರೂ ಉಳಿದವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು ಖಂಡಿತ ನೀವು ಬಯಸಿದಂತೆ ಆಗಲಾರದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಾಟಗಳಿಂದ. ಗೂಢಚರ್ಯೆಗಳಿಂದ. ಗಡೀಪಾರು ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಂದ. ಸೆರೆಮನೆಗಳಿಂದ. ದಂಡನೆಯ ಶಿಬಿರಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಗಲ್ಲುಗಂಬಗಳಿಂದ ನೀವೀಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ನೀವು ಬಯಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಜನರನ್ನು ತರಲಾರದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ; ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ.

'ಆದರೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕು?' ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. 'ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಈಗಾಗಲೇ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?'

ಉತ್ತರ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿದೆ: ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

ಜನರನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀತಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇಂದೂ ಕೂಡ ರಷ್ಯದ ಜನರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾಮಿತ್ವದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಜನರನ್ನು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂಥದ್ದನ್ನಂತೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೂ ಈಗ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಕೇವಲ ಅದನ್ನೇ!

ನೀವು ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಜನರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸ್ಥಾನವಾದರೋ ನೀವು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಕಾರಿಯಲ್ಲ: ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕರುಣಾಜನಕವಾದುದು ಮತ್ತು ನೀಚವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಜನರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ.

ನೀವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ನೀಚತನಗಳೂ ನಿಮಗಾಗಿಯೇ: ನಿಮ್ಮವೇ ಆದ ಅಸೂಯೆ, ದುರಾಶೆ. ಗರ್ವ. ಸೇಡುಗಳಿಗಾಗಿ: ಸ್ವಾರ್ಥದ ಲಾಭಗಳಿಗಾಗಿ: ಇತರರನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಇದೇ ನಿಮಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೂ ತೋರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಜನರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೀವು ಘೋಷಿಸಿದರೂ ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತಾತ್ಸಾರವಾಗಿ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನರನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಲು ನೀವು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಆಶಿಸುವಂತೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ – ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಗೌರವಿಸದೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾಡುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯಗಳು ಎಂದು ಜನ ಈಗ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತೆಯೂ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: "ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು; ನಾವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರ ಭೀಕರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ದೃಢವಾದ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ದಮನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನೀವು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಅನಾಗರಿಕ ಪಾಶವಿಕತೆಗಳು ಭೀಕರವಾದುವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರೂರವಾಗಿದ್ದುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂರ್ಖರೂ ಆಗಿದ್ದರು ಎಂದು ನಾನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಕೂಡ ಮಾನವ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತವೆ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಕಠೋರವಾದುವು ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖವಾದುವು ಆಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಂಬುಗಳು. ಸುಲಿಗೆ. ತೆರಿಗೆಗಳು. ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸುವ ಕೊಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಳ್ಳತನಗಳು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು, ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಪರಾಧಾತ್ಮಕತೆ ಹಾಗೂ ಮೂರ್ಖತನಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೂ ಸುಳಿಯಲಾರವು.

ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೇ ಅವರೂ ಅದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಇದೇ (ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಇಷ್ಟು ಭೀಕರವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮಾಷೆ ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ). ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತೋರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ

ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಲು ತಮಗಾಗಿಯೇ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಯೋಜನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆಯ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭ್ರಮೆ ಮಾತ್ರ ಅದೇ! ಈ ವಿಧಾನಗಳಾದರೋ ಜೀವ ತೆಗೆಯುವುದನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಹಿಂಸೆಗಳು! ಅನೇಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಅನೈತಿಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ನೆಪ ಅಥವಾ ಸೋಗು ಅಷ್ಟೆ. ಈ ನೆಪವನ್ನೇ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೈತಿಕ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯಾಗದಂತೆ ಒಬ್ಬನು ಬಹುಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲನೆಂದೂ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡೆನೆಂದೂ ಭ್ರಮಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದು. ದರೋಡೆಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಲೂ ಬಹುದು.

ಸರ್ಕಾರದ ಜನ. ನೀವು, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನಾಗರಿಕ ಪಾಶವಿಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾಪರಾಧಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದನ್ನೇನೂ ಅವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೋಲಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಗೂಢಚಾರರನ್ನಿಡುತ್ತೀರಿ. ಮೋಸವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಿತ ಮಿಥ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಹಿಂಸಾವಿಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಜನರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀವು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮಗಿಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೀರಿ. ಅವರೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳೆಂದು ತೋರಿದವರನ್ನು ನೀವು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತ್ತೀರಿ ಅವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಬಳಸುವಂತಹ ಅನೈತಿಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೇ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನೀವು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸಲಾರಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ನೀವು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರೂ ಅಷ್ಟೇ ಬಲವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮರ್ಥನೆಗೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಳುಮಾಡುವಂಥ ಯುದ್ಧಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುವುದು, ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು, ಅನ್ಯರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗಳನ್ನು ಶರಣಾಗತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ದಮನಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ – ಅವರು ಮಾಡದಂತಹ – ಆದರೆ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಪಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿನ ಪರಂಪರೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇವೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಮಹಾಪುರುಷರು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿಮಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದೂ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೇ

ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ – ಅವರವೇ ಆದ ಪರಂಪರೆಗಳು ಅವರಿಗೂ ಇವೆ. ಆದರ್ಶವಾಗಬಲ್ಲ ಮಹಾಪುರುಷರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಸುನೀಗಿದ ಹುತಾತ್ಮರುಗಳು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಅವರ ಪಾಲಿಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ನೀವು ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಇರುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅವರು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಲಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ರೀತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಜನ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು ಎನ್ನುವ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಬಲಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಅಪಾಯಕಾರೀ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೀವು ಬಳಸುವ ವಿಚಿತ್ರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವರೂ ಬಳಸಲಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರು ನಿಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸರಿಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನೀವು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳು. ಅವರು ಗಾದೆಮಾತಿರುವಂತೆ, ನೀವು ಬಳಸಿದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ: ನಿಮ್ಮಿಂದಾದ ಸಿದ್ಧವಸ್ತುಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು. ನೀವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಲಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ದಮನ ಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನೀವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೇ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಮುಕಿ ಒತ್ತುವ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ.

ನಿಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಅವರ ಪರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ, ಅವರ ಪರವಾಗಿರುವ, ಸಂದರ್ಭಗಳೆಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗಿಂತಲೂ ತೀವ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ಅವರು ಗುರಿಯಾದಾಗ ಮಾಡಿದಂಥವು ಹಾಗೂ ಈ ಅಪಾಯ ಮತ್ತು ಅನಾಹುತಗಳು ಈ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬಲ್ಲ ಯುವಕರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇವನ್ನು ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಾರಿತಪ್ಪುವುದೇ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರು. ನೀವಾದರೋ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾಗಿದ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಭ್ರಾಂತರಾದವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲೂ ವಿವೇಕದ ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ವರ್ತಿಸಬಲ್ಲ ವಯೋವೃದ್ಧರು. ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವ ಮೂರನೆಯ

ಅಂಶವೆಂದರೆ – ಅವರು ಮಾಡುವ ಕೊಲೆಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ನೀವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಷ್ಲೂಸ್ಸೆಲ್ ಬರ್ಗ್‌ಗಳು, ಗಡೀಪಾರುಗಳು, ಗಲ್ಲುಗಂಬಗಳು ಮತ್ತು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಸುಡುವುದು ಇಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಪಾಷಾಣಮಯವಾದ ಹಾಗೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುವಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿಯೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗೂ ಫಲ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಸುಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಜನ – ನೀವಾದರೋ – ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ನೇಣುಹಾಕುವವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ನೀವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ – ಪೂರ್ಣ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತಮತವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರಾದ ನೀವು, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮುಖಂಡರಾದವರು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತಮತವನ್ನು ಉದ್ಘೋಷಿಸುವವರು, ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಜಗಳವಾಡುವಂತೆ, ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: 'ನಾವಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು; ಅವರೇ!' ಜನರನ್ನಾಳುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನೀವು ಆಡಬಲ್ಲಂಥ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾತು ಇದೊಂದೇ ಎನ್ನಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾ, ನೀವು ಇನ್ನೆಂಥ ಜನ? ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪುಕೊಡುವುದನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದಂಡನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ಯರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ನೀವು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಎಷ್ಟೇ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿದರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದವನು, ಕೆಡುಕಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೆಡಕು ಮಾಡದೆ ಒಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದವನು, ಕಲ್ಲುಹೇರಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ ಹೆಂಗಸಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ತೀರ್ಪುಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯದ ಅಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಿದವನು, ಇಂಥವನನ್ನು ದೇವರು ಎಂದು ಕರೆಯುವ ನೀವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಎಂಥದ್ದು? ಆ ಬೋಧಕನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ 'ಅವರು ಇದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು! ಅವರು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲಾರಿರಿ.

ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಯೋಚಿಸಿದ, ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನೇಣುಹಾಕುವವನಿಗೆ ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗುವವನೊಬ್ಬ

ಬೇಕಾಯಿತು. ಮಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿ ಆಗ ಕಾವಲುಗಾರನೊಬ್ಬ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವವನ ಕರ್ತವ್ಯ ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಕಾವಲುಗಾರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಅದು (ಪವಿತ್ರವಾದ) ಈಸ್ಟರ್‌ಕಾಲ. ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಟೀ – ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಸುತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನ ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಆತ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ನೆಂದು ಅನಂತರ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ಮತ್ತು ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವೊಂದು 'ಅಪ್ಪ. ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಈ ಸುಳ್ಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಯಲು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಪರಾಧದ ಅರಿವುಳ್ಳವ ನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದೂ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ ಇತರರ ಮುಖ ನೋಡಲು ಹೆದರು ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದೂ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲಾವಿದ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಾನು ಬರೆಯಲು ಯೋಜಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ (ಯಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯು ತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನೇನೋ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿಜ). ಅವಳ ಗಂಡನ ಮುಖ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ. ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಿಳಿದ ಕಲಾವಿದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿತು. ಅವಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮಂಕಾದ, ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಮತ್ತು ಶಂಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಂಡ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನು ಕಲಾವಿದ ತನ್ನನ್ನೇ ಏಕೆ ಬಯಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆತನನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಸಂಧಿಸಿದುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಖ ತಾನು ಬರೆಯಲಿರುವ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿದುದಾಗಿಯೂ ಕಲಾವಿದ ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲಿ? ಯಾವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ವಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದೆಂದು ಕಾವಲುಗಾರ ಕೇಳಿದ. ಅವನಂತೂ ಯಾವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತ ಹೆದರಿದ್ದ. ಹಾಗೆಯೇ ಏನೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಆಗಲಿದೆಯೆಂದು ಶಂಕಿಸಿದ್ದ.

ಹೌದು. ಈತನಿಗೆ ತಾನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವವನೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ; ತಾನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದ್ವೇಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರುವುದು. ಈ ಬಗೆಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಜನರಿಗೆ ಹೆದರುವ ಈ ಮನೋಭಾವ ಅವರು ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧದ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತ

ದೆಂದು ನಾನಂತೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಧಾನಿ ಮತ್ತು ಜಾರರವರೆಗೆ ದಿನದಿನವೂ ಘಟಿಸುವ ಅಸಮಾನತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಭಾಗಿಗಳಾದ ನೀವು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಈ ಭೀಕರತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಲಜ್ಜೆಗೇಡಿತನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೊಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವವನಂತೆಯೇ ಜನರಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತೀರೆಂಬುದು ನಿಜ: ಆ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೊಣೆ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಭಯವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂಬುದೂ ನಿಜ: ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ: ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರಿನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ: ಜನರಲ್ ಗೌರ್ನರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ: ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ: ಜಾರ್ ಮತ್ತೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ – ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವವನಂತೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ಹೆದರಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ: ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಕಾವಲುಗಾರ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ, ಉತ್ತಮ ನಾದವನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ: ಈ ಭಯಾನಕ ಅಪರಾಧಗಳ ಭಾಗಶಃ ಕರ್ತೃಗಳೂ ಹಾಗೂ ಭಾಗಿಗಳೂ ಆಗಿರುವ ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಅವನು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಬೆಲೆಗಟ್ಟಲಾರದಷ್ಟು ಉತ್ತಮನಾದವನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ: ನೀವುಗಳಾದರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ದೂಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅನ್ಯರನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತೀರಿ: ಮತ್ತೆ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಬೀಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೀರಿ.

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ – ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೇ; ನಾವೆಲ್ಲ ದುರ್ಬಲರು: ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪುಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೆ ಒಬ್ಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪುಕೊಡಲಾರ. ಈ ಭೀಕರ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರರಾದವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆರಳಿಸಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಭಾವನೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾನು ಹೋರಾಡು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಸಮಾಜದ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೇಲಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವನೆ ಚೋದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಾನು ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೋರಾಡಲಾರೆ.

ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರೆ ಮತ್ತು ಖಂಡಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ತಮಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜನತೆಗಾಗಲಿ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ತಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪೂರ್ಣ ಅಪರಾಧಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲಾರದವರು ಈ ಜನರಿಗೆ ದೊರಕುವ ಬಹಿರಂಗವಾದ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಭ್ರಮಿತರಾಗಿ ಅವರ ಭೀಕರ

ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ್ನು ಅನುಕರಣೆಮಾಡಲೂ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ (ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಾನಿದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.) ಈ ಜನರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಬಯಲುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಇವರನ್ನು ಹೊರದೂಡಲು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂಡ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಭಾವಿಸದೆ ನಾನಂತೂ ಇರಲಾರೆ.

ಈಗ ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರ ಕ್ಷೇಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಷ್ಯದ ಜನರ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಹೀಗೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ ರಷ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನನಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಲಿ. ತಾನು ಜನ್ಮಪಡೆದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾನವನ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಜನರ ಆ ದಟ್ಟದಾರಿದ್ರ್ಯ ನನಗೂ ಇರಲಿ; ಆ ಐದುಲಕ್ಷ ಜನರೂ ಪೂರ್ಣ ಬೇಸಾಯದ ಬದುಕಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು. ನನಗೂ ಇರಲಿ. ನೈಜವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮರೆಮಾಚಿ ಅಡ್ಡದಾರಿಗೆಳೆಯುವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಈ ಪಾದ್ರಿತನ. ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಮಾಡುವ ಗಡೀಪಾರು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು, ಈ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಹಸಿದ ಅಲೆಮಾರಿ ಕೂಲಿಕಾರರು, ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತುರುಕಲ್ಪಟ್ಟು ಉದ್ರಿಕ್ತ ಜ್ವರ ಹಾಗೂ ಸ್ಕರ್ವಿ ರೋಗಗಳಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ನೂರಾರು ಸಾವಿರ ದುರ್ದೈವಿಗಳು. ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರಾದವರ ತಾಯಂದಿರು, ಹೆಂಡಿರು ಮತ್ತು ತಂದೆಗಳು, ಈ ಗೂಢಚಾರರು ಮತ್ತು ಈ ಲಂಚ, ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಲಾದ ಹತ್ತಾರು ನೂರಾರು ಜನರನ್ನು ಹೂತ ಜಾಗಗಳು, ಈ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವವರ ಭೀಕರ ಕೃತ್ಯಗಳು ಇವು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೂ ಇರಲಿ: ಮೊದಮೊದಲೆಲ್ಲ ಯಾತನೆಪಟ್ಟು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಈಗ ಯಾರೂ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ರೈತರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ, ಸಾಬೂನು ಬಳಿದ ಹಗ್ಗದ ಕುಣಿಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಲ್ಲುಗಂಬಗಳು ಈಗಲೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ; ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ತೋರುವ ಭೀಕರ ಕಪಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೂ ಇದೆ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು; ಮತ್ತು ಈ ಭೀಕರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿರುವುದೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೇ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸುವಿಶಾಲವಾದ ಕೋಣೆ, ಭೋಜನ, ಉಡುಪುಗಳು, ವಿರಾಮ ಮತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಮಾಡುವ ಭೀಕರ ಅಪರಾಧಗಳು ಇವುಗಳೊಳಗೆ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಪರಸ್ಪರಾ

ವಲಂಬನೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ, ವಸತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕಹಿಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಭ್ರಷ್ಟಜನ – ಯಾರು ಸರ್ಕಾರದ ಭಯವೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಳಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು – ಅದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಿದ್ಧವಸ್ತುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನ ನನ್ನ ಶಾಂತಿಯೆಲ್ಲ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಹಿಂಸೆ ಭೀಕರತೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಪ್ಪಗೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನಾನಿನ್ನು ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರೆ: ಈ ಅಸಹನೀಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದು ಇನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ! ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ನಾನು ಹಾಗೆ ಬದುಕಲಾರೆ; ಹೌದು. ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನಿದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ರಷ್ಯದ ಒಳಗೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ: ಇದರಿಂದ ಈ ಎರಡರೊಳಗೆ ಒಂದು ಆಗಬಹುದು: ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಈ ಅಮಾನುಷ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು: ಅಥವಾ ಅವರೊಂದಿಗಿರುವ ನನ್ನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗಬಹುದು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಬಹುದು; ಇದರಿಂದ ನಾನಂತೂ ಈ ಭೀಕರ ಅಪರಾಧಗಳು ನನಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದು ದೆಂದರೆ (ಇದೆಷ್ಟು ಶುಭಕರವೆಂದರೆ ಅಂಥ ಸುಖದ ಕನಸನ್ನೂ ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ಕಾಣಲಾರೆ, ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ರೈತರಿಗೆ ಕುಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೋರೆ ಮುಸುಕುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಂತೆಯೇ ನನಗೂ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಮುದಿಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಸಾಬೂನು ಬಳಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಕುಣಿಕೆ ನನ್ನ ಭಾರದಿಂದಲೇ ಬಿಗಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾನು ನಿಂತ ಬೆಂಚಿನಿಂದತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಬಿಡಬಹುದು.

ಈ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಭೀಕರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೆರೆಮನೆಯ ಪಹರೆಯವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಿಮ್ಮ ವರೆಗೆ – ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರು, ಹೆಂಡಿರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕತ್ತುಗಳ ಸುತ್ತ ಮೋರೆ ಮುಸುಕು ಮತ್ತು ಕುಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಈ ಭೀಕರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಯುತ ಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಹೋದರರೇ. ನಿಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಎಲ್ಲಿ. ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ! ನೀವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನೇಣುಹಾಕುವವರು, ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರುಗಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಅಥವಾ ಜಾರರು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನೀವು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇನು? ನಾಳೆ ನೀವಿಲ್ಲವಾಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಇಂದು ನೀವು ಮನುಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಳಕ್ಕೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡಬಲ್ಲಿರಿ. (ಎಲ್ಲಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ನೇಣುಹಾಕುವವರು, ನೀವು, ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿದ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಉದ್ರೇಕಿಸುತ್ತಿರುವ, ನೀವು, ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೆನಪಿಡಲೇ ಬೇಕು) ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಕಾಂತಿ ರೇಖೆಯನ್ನು ಕಂಡಿರುವ ನೀವು (ನೀವಿನ್ನೂ ಕೊಲೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ, ಸಾವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ) ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಘಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಉದ್ಯೋಗವಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಿರೇನು? ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ಭಯದಿಂದ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಅನ್ಯರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ದೇವರಿಗೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ತಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಭರವಸೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣದಿಂದ, ಮುಖಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ರೂಢಮೂಲವಾದ ಕೂಟತರ್ಕಗಳಿಂದ ನೀವು ಅಮಲೇರಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಇವೆಲ್ಲಾ ಶುಷ್ಕವಾದ ಮಾತುಗಳೆಂದು ನಿಮಗನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲವೇನು? ನೀವೇ ಸಂಶೋಧಿಸಿಕೊಂಡ ಅತ್ಯಂತ ನೀಚಕಾರ್ಯಗಳು ಇವುಗಳೆಂದು ನಿಮಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ? ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆ ಭಗವದಿಚ್ಛೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಇಲ್ಲ; ಈ ಭಗವದಿಚ್ಛೆಗೆ ಮಣಿದು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದುದೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆ ಭಗವದಿಚ್ಛೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಯಸುವುದು ಇದೊಂದನ್ನೇ: ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು.

ಆದರೆ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಯಾರನ್ನು ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮನ್ನಾರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯೆ? ಮಗುವೆ? ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿ ಕೇವಲ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿ ಅಷ್ಟೆ: ಮಾನವ ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾನವ ಪ್ರೇಮ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಪ್ರೇಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ದೇವರ ಮಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹೋದರ

ಈ ರೀತಿ ಯಾರನ್ನು ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಿ? ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನಾರು ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ನೇಣುಹಾಕುವವನು ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಅಥವಾ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ಹೆದರಿರುವಂತೆ ನೀವು ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಜನರು 'ನಿಮ್ಮ ಮುಖಸ್ತುತಿಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಹೃದಯದಾಳದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ! ನಿಮಗೇ ಅದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ: ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜನರಿಗೆ ನೀವು ಹೆದರುತ್ತೀರಿ.

ಹೌದು ನೀವಿದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. ಮೇಲಿನವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೆಳಗಿನ ಮಟ್ಟದವರ ವರೆಗೆ ಕೊಲೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀವು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ: ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ: ಜನರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ: ನೀವು ದೂಷಣೆಗೊಳಗಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ: ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ: ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ದೇವರಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ.
[1908]

